WIJ
vlaams nationaal

Weekblad — 17 jaargang — nr 23 5 juni 1971
Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, 1070 Brussel, tel. 02/23.11.98
Beheer : Voldersstraat 71, 1000 Brussel, tel. 02/12.51.60, prk. 1711.39
Prijs per nummer : 8 fr. Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers

er werd niets opgelost.

Minister Tindemans zat er vorige week biezonder bleekjes bij toen Jos Van Eynde in de Kamercommissie op brallende toon ook het tweede ontwerp op de agglomeraties en federaties begon af te kraken. Meteen werd het wel heel duidelijk : de socialisten zullen geen vinger uitsteken om de goedkeuring van dit ontwerp te bespoedigen. In feite zijn zij ertegen want zij vrezen voor een politieke inkapseling van de stedelijke bastions waar zij nu nog sterk staan.

De hooggeroemde « Brusselse instellingen », de romantische « gordel van smaragd » rond Brussel, allemaal dingen die de Vlaamse Brusselaars en Brabanders moesten beschermen tegen de opdringende frankofone tirannie, zij komen er niet in de beloofde tijdspanne. Daar kan je donder op zeggen. Evenmin als enige vorm van culturele autonomie, want aan de liberale chantage (waaraan Eyskens zich in december jl. overleverde) zal geen einde komen zolang die « autonomie » enige inhoud heeft.

Ziezo, daar staan wij dan. In december 1970, toen Eyskens erin geslaagd was (en hoe !) om «zijn» grondwetsherziening door een parlementaire meerderheid te laten goedkeuren, schreven wij dat er helemaal niets was opgelost. In hun euforie lieten regeringsgezinde kranten verstaan dat het nu voor vele jaren uit zou zijn met de « communautaire » herrie, en dat de Volksunie de « oplossing » enkel had geboycot om haar bestaan te kunnen rekken. Willen de heren ons nu, een half jaar later en met nieuwe parlementsverkiezingen in het vooruitzicht, even uitleggen wàt er in feite « opgelost » werd door Eyskens' grondwetsgeval De Franstaligen hebben hun pariteit in de ministerraad, jawel, en daar maken de Waalse ministers alvast gretig gebruik van om het miljardenlaken brutaal naar hun kant te trekken. En verder, welke goede redenen hebben de Vlamingen om te juichen ?

Naïevelingen denken wel eens : als de rest er vóór 1 september niet komt, dan is er ook geen sprake van de «liberté du père de famille» te Brussel. Ach zo ? Alsof de socialistische, liberale en FDF-burgemeesters ze dan niet op eigen houtje zullen invoeren ! Het zal wel niet Harmegnies zijn die hen daarvoor op het matje zal roepen. Trouwens, wie zegt dat de CVP-ers ten slotte ook dàt niet zullen toegeven: dat de « liberté » op 1 september zonder meer wettelijk wordt ingevoerd. Zonder meer. Zij hebben nù reeds vrijwel alle « maar's en voorwaarden » laten vallen. Dus.

De kern van de hele zaak is eigenlijk, zoals Manu Ruys het deze week in De Standaard nog schreef : aan de top van de (traditionele) partijen is er een sterke, unitair georiënteerde groep die tegen elke werkelijke gewestvorming is. Zij misbruiken zelfs het woord federalisme, maar het zijn en blijven cynische unitaristen. Zullen de Vlamingen eindelijk gaan begrijpen dat zij zich MASSAAL voor een compromisloos federalisme moeten uitspreken ? In het voorjaar 1972 krijgen ze (nogmaals) die kans.

Paul Martens.

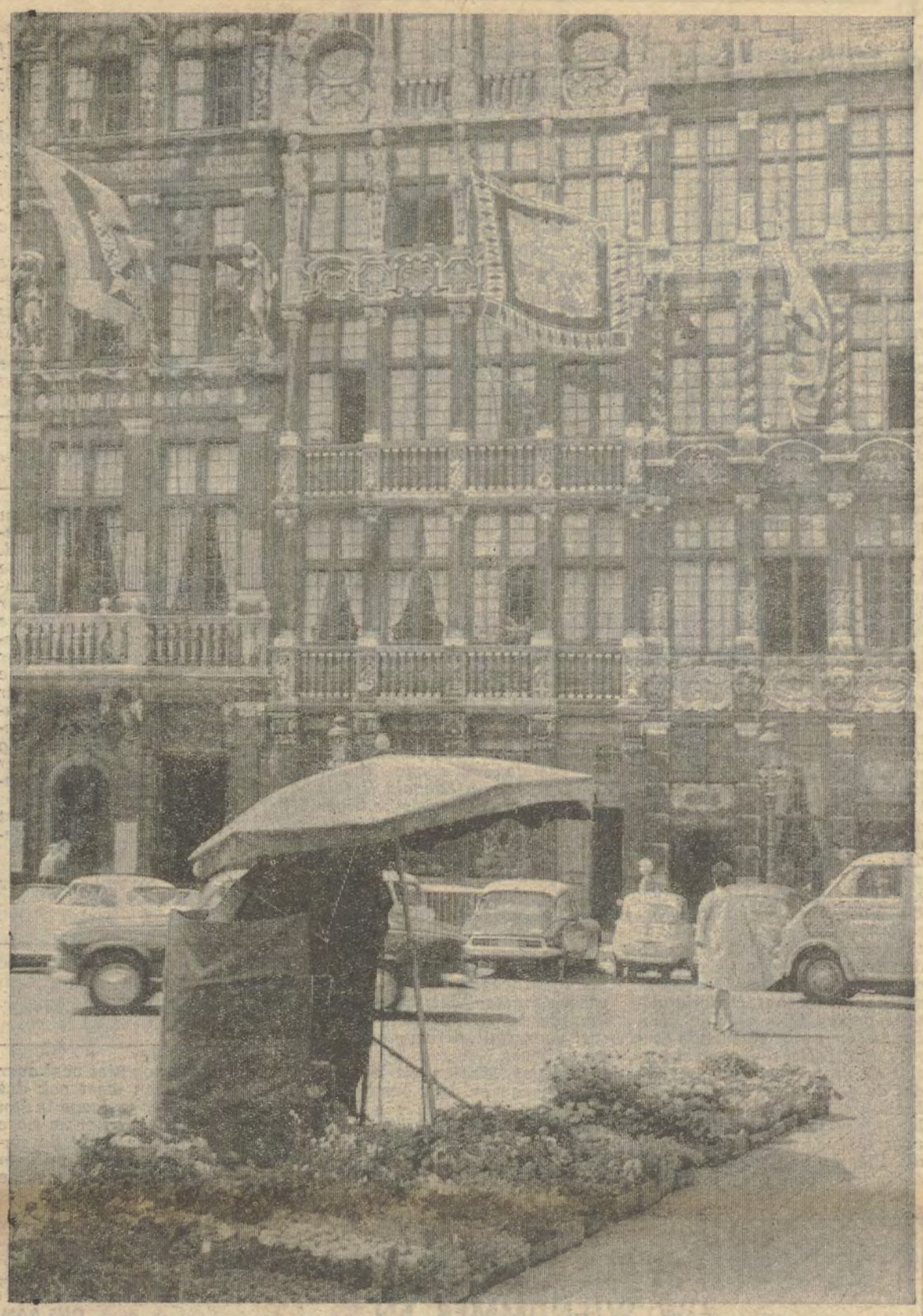

welkom te ... brussel

Midden de gemeenteraadsverkiezingen werd in een speciale uitgave van « Neerlandia » het probleem Brussel (bindteken of splijtzwam ?) grondig uit de doeken gedaan. Maar de tijd staat niet stil en ronkende volzinnen (o.m. van minister Van Mechelen) konden niet verhelen dat inmiddels een nog uitgesprokener Vlaams-vijandige frontvorming de Franstalige Brusselaars heeft aangestoken.

Nu de Volksunie opnieuw congresseren gaat, moet niet alleen aan de inhoud maar ook aan plaats en datum van haar congres een uitzonderlijke betekenis worden gehecht.

deze beweging bevestigen

Mede onder de stuwende kracht van de Vlaamse beweging is voor ons volk al veel ten goede veranderd. Misschien wordt te gemakkelijk vergeten welke offers daartoe werden gebracht en welke hindernissen nog moeten genomen worden.

Voor een partij die er aanspraak op maakt de politieke uitdrukking van de Vlaamse beweging te zijn, betekent elk congres én een bevestiging van het Vlaams-nationale gedachtengoed én een aanloop voor het nemen van de volgende horde.

Aldus zullen op de voormiddag van zondag 6 juni a.s. de vertegenwoordigers van de VU-afdelingen geconfronteerd worden met de hete hangijzers van het huidig politiek en maatschappelijk gebeuren. Het hoeft hier geen betoog dat het heetste hangijzer « Brussel » noemt en dat rond de Volksunie als énige en weerbare politieke speerpunt verzamelen dient geblazen.

Bij gelegenheid wordt nog wel eens stof gegeven aan de misopvatting dat de VU en de politieke formaties die haar zijn voorafgegaan, zich enkel op de taal- en kultuurkluif hebben vastgebeten.

deze beweging voltooien

Voorbeelden, die ruim het tegendeel bewijzen, zijn er bij de vleet. Misschien mag hier even herinnerd aan de bescheiden figuur van wijlen Michiel Bulckaert, ooit bestendig afgevaardigde voor West-Vlaanderen en provincie-goeverneur 40-44. Toen we Michel Bulckaert vroegen om, ongenodigd, toch aanwezig te zijn op de hulde van degene die, ook tijdens de oorlogsjaren, zijn griffier was geweest, kregen we slechts een ontwijkend antwoord ; alleen vroeg deze bescheiden man om « als het paste » toch eens te doen uitschijnen welk vooruitstrevend sociaal beleid mede door zijn toedoen, en dan lang vóór de jongste wereldoorlog, in West-Vlaanderen was ingeluid.

Wanneer de congres-resoluties van de Volksunie nu voorstellen om de hand te reiken aan al diegenen die, om welke reden dan ook, door de mazen van het welvaartsnet dreigen te glippen, dan zet zij daarmee slechts een traditie verder.

En, zo we bij woord en daad bewijzen dat het Belgique-de-papa na een federale hervorming eenvoudigweg geen kans krijgt om een « moeders Vlaanderen » te worden, dan riskeert men weer het verwijt een soort ondeugdelijk pragmatisme af m.a.w. de politiek-van-de-natte-vinger te huldigen.

Om te beginnen is het zo dat geen mens, laat staan een politieke partij, ontsnapt aan de invloed en de eisen van de moderne communikatie en haar media. Indien vertrekken een beetje sterven is, dan is stilstaan het niet minder. Willen we de Vlaamse beweging vlug en goed voltooien dan hebben we ook de plicht haar ideeëngoed telkens weer te toetsen aan de praktijk van elke dag.

Daarnaast zou het voor een politieke formatie onvergeeflijk zijn indien ze niet zou pogen de wensen en noden van de komende generaties te voorzien. Daarom zal elk VU-congres een vooruitblik zijn en een poging om gestalte te geven aan een toekomst, zoals wij die wensen.

In deze geest is het « welkom te Brussel » zowel een uitnodiging voor een bewuste aanwezigheid op de frontlijn als een entousiaste bevestiging en verruiming van de Vlaamsnationale opdracht.

Ergens moet het VU-congres opnieuw inhaken bij wat Wannes Van de Velde zingt in zijn « Pieter Breughel te Brussel » :

Ne Vlaming in 't gevang
't Gevang van zijn kompleksen
De sleutel ligt erbij aan zijn zij
Doet open, maakt hem vrij.

guido van in,
congresvoorzitter.

VU
KONGRES
5·6 JUNI
SOCIAAL
FEDERAAL

wij en gij

voerstreek

Dat men er goed aan denkt de Voerstreek niet los te hakken van Limburg ! Er kan geen sprake zijn de Voergemeenten in-twee-tijden aan Wallonië en aan de verfransing over te leveren ! Buiten nachtelijke sjacheraars bestaat er toch nog een Parlement en een democratie en een Vlaamse meerderheid of niet ?

Het beginsel dat zekere gebieden een eigen statuut kunnen krijgen is een algemene maatregel ; waarom is die anders voorzien in de grondwet ? Hiermede de Voerstreek bedoelen is slechts de uitgesproken wens van verfransende anti-Vlaamse groepen. Nooit mag en kan dat nieuwe verfransingsplan verwezenlijkt worden ! Waarom die eis niet gesteld voor de duitstalige oostkantons ?...

De regeringsverklaring bevat meerdere dingen die niet konden verwezenlijkt worden en nog steeds dienen tot Vlaamshaterij en allerlei politiek geknoei. Sindsdien heeft bovendien de grondwetsherziening uitdrukkelijk bepaald, dat er drie kultuurgemeenschappen zijn. Ook drie taalgedieden en het tweetalig Brusselse gebied. De Voerstreek behoort onbetwistbaar tot de Vlaamse kultuurgemeenschap. Dit erkenden zelfs de Walen ! De Voerdorpen behoren ook ontegensprekelijk tot het Nederlandstalig gebied ! En zij zijn géén Brusselse noch zwevende gemeenten ! Daarenboven voorziet de grondwet uitdrukkelijk dat de gemeenten met taalfaciliteiten tot het Nederlandstalig landsgedeelte behoren ! Reeds vóór 1932 werden zij door Luik als Vlaams beschouwd en (als onderdeel van de provincie Luik) administratief afhankelijk gemaakt van Tongeren. Alles gebeurt er nu nog in het Nederlands : in de huiskring, op straat, op school en in de kerk ! Zowel bij Limburgs- als bij Luiksgezinden ! Het feit dat wij een mondje Frans kennen is geen bewijs van franstaligheid, of dan bestaat Vlaanderen niet meer... Sinds de faciliteiten of tegemoetkomingen die de ingeweken franstaligen (géén 5 %) in 1963 ten onrechte kregen, diende de Voerstreek als politieke munt voor alle Waalse eisen ! En de Vlaamse leiders en ministers laten begaan ! Wat Luik vroeger alléén niet kon, mag nu met de hulp van de Vlaamse meerderheid zeker niet gebeuren ! De Voerstreek is en blijft Vlaams !

M.J. te Moelingen

hoffelijk

Op 29 juli 1970 heb ik een verzoekschrift ingediend bij de Administratie der Pensioenen, Jan Jacobsplein 10 te 1000 Brussel om eventueel de rente te krijgen, verbonden aan het mij toegekende Kruis van Ridder in de Orde van Leopold II (als oudstrijder - oorlogsvrijwilliger en oorlogsinvalide). Per 8 januari 1971 vroeg ik aan dezelfde dienst hoever het stond met het onderzoek van mijn aanvraag en op 2 februari en 15 april 1971 heb ik dan nogmaals, ditmaal aangetekende brieven gestuurd met hetzelfde doel.

Tot op heden kreeg ik nog geen antwoord, geen enkele reactie, niets ! Misschien hebben de heren het hele geval wel doorgestuurd naar een andere dienst.

Een paar citaten uit brochures, uitgegeven door ons Ministerie van Financiën : « Voor het openbaar bestuur is het doel : de gemeenschap dienen » « Veel ambtenaars verliezen nochtans uit het oog dat de administratie niet voor zichzelf bestaat, dat haar doel niet zichzelf is maar wel : het publiek dienen ».

Om u rot te lachen over dergelijke naieve praats, die wel schril afsteken degen de werkelijke toestand ! En dan maar jammeren dat de ambtenarij niet populair is en dat praktisch iedereen er een grondige afkeer tegen heeft.

Weet U of één van uw lezers soms geen middel om deze heren de meest elementaire principes van de hoffelijkheid bij te brengen ?

A.B. te Brugge

burgemeester soens

Er worden de laatste weken vele lovende artikels geschreven over onze burgemeester H. Soens. Maar in hun ijver om te loven schrijven sommige mensen onjuist zaken zoals lezer A.K. uit Antwerpen. Volgens die persoon zou onze burgemeester maar lager middelbaar onderwijs genoten hebben. Die man vergist zich. Burgemeester E. Soens is burgerlijk mijningenieur en scheikundig ingenieur. Voor zijn bedrijf ging hij reeds naar Amerika om er ter plaatse bepaalde technieken te bestuderen.

Met deze rechtzetting zal het lovende artikel van A.K. volledig zijn.

A.A. te Strombeek-Bever

eindbalans boemerang

Daar werd nog niet veel over gezegd. Iedereen weet ook dat de aktie minder geslaagd is dan in 1969. Nu, als men er na twee jaar nog niet toe komt de zieken van de vroegere 77 miljoen te laten genieten dan moet de mislukking 1971 niemand verwonderen.

Een ander feit was de vroegere onrechtvaardige en ondemokratische verdeling van de ingezamelde gelden. Alhoewel in Vlaanderen reeds 10 miljoen méér opbrengst was en ondanks 1/3 meer bevolking en dus ook zien werd de 50/50 verdeling toch toegepast. Ten nadele van honderden (minderwaardige ?) Vlaamse zieken ! In 1969 werd gezegd en geschreven dat Boemerang samen met 48.81.00 een nationale solidariteitsaktie vormde... waarom dan géén verdeling volgens het nationale bevolkingscijfer ?

En wat nu met onze gehandikapten ?... Want als 1 op 13 in dit land gehandikapt is, dan leert een eenvoudig rekensommetje dat er bij ons ongeveer 450.000 zijn tegen slechts 220.000 in Wallonië. Gezien de aktie in Wallonië beter geslaagd is dan bij ons, is waakzaamheid dubbel geboden of anders komt er nu zeker geen 2/3 verdeling en zelfs géén 50/50...

Zijn alle burgers — ook de gehandikapten — nu nog niet gelijk voor de wet of wel ? Wie zorgt voor de toepassing !... Heeft men ons in het verleden niet voldoende uitgebuit ? Zou een Boemerang in de toekomst nog mogelijk zijn anders ?

J.B. te Moelingen

brussel op het hellend vlak

Het hellend vlak te Ronquières betekende voor een vijftigtal meisjes, vergezeld door een paar leerkrachten een zeer interessant onderdeel van een schoolreis.

Niettemin « helden » de luttele miljoentjes die aan dat technisch bolwerk werden besteed wat op onze lever, aangezien wij « toevallig » in drie uur tijd nauwelijks één schip zagen transporteren.

Toen we onze boterhammetjes verorberden in een nabijgelegen spijshuis kregen we echter de gal.

Enkele meisjes hadden zich eventjes verwijderd toen hun zitplaatsen prompt door enkele « gewichtige » dames werden ingenomen. De vriendinnetjes merkten op dat die stoelen bezet waren. Het gezelschap negeerde de meisjes volkomen en plofte zich pardoes neer. Toen ging een lerares de situatie heel hoffelijk verduidelijken. Wat toen volgde lijkt ongelooflijk...

Een huilkoor van scheldwoorden aan het adres van Vlaanderen en de Vlamingen werd ons in een presto, allegro naar het hoofd geslingerd. De toonaard varieerde van een plat Brussels dialekt naar een dissonant-klinkend Frans. Wij stonden eerst paf ! Maar meteen gingen wij « waardig » koken. Wij geboden de meisjes geen duimbreed van hun stoel te wijken, maar zich vooral keurig en voornaam te gedragen. Het was buiten aan het plasregenen en we werden pas om twee uur in Beloeil toegelaten.

Dat lieve Brusselse gezelschap heeft al die tijd niet opgehouden te huilebalken waarbij zowel de « krapuleuze » Vlamingen als het « achterlijke, dekadente Vlaams onderwijzend personeel » te berde kwamen. Een voorname dame aarzelde zelfs niet het dichtstbijzittende meisje een kaakslag te geven !

Na zoiets wordt zelfs de meest halfslachtige Vlaming een fanatiek ekstremist !

Het leraressenkorps te Merelbeke

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling gevoerd.

DE IDEALE COMBINATIE
UW WIJ-NUMMER EN
DE FABRIEKSPRIJZEN VAN

SUCCES KLEDING MEYERS

20% KORTING
direct uitbetaald..,

INDERDAAD, beste WIJ-lezer, U geeft bijgaande BON af aan onze kassa of aan Uw verkoper en U krijgt onmiddellijk en volledig gratis onze S. grootaankoperskaart in de plaats, en dan... dan begint de pret ! ! !
U hebt recht op 20% korting op alle officieel getekende prijzen boven de 1.000 fr. en 10% korting op alle prijzen beneden de 1.000 fr. reklameaanbiedingen en maatwerk uitgezonderd.
En dan de keus van een der grootste kledingszaken in Vlaanderen, meer dan 1.000m² winkelruimte met geweldige afdelingen Damesmantels — tailleurs en kleedjes, rokken, bloezen en tunieken, broekpakken en zelfs handtassen, een volledige verdieping speciaal voor uw kinderen — jongens en meisjes, de keus kommuniekostuums, en de meisjesmantels, en voor de Heren, duizenden kostumen, sportvestons en broeken, en dan nog een gezellige koffie-bier Bar en een kunstsalon. Echt de uitstap naar Niel overwaard. Vergeet echter onderstaande Bon niet in te vullen en af te geven, want dan betaalt U 20% meer, en dan is de pret er af, NIET IEDEREEN KOOPT BIJ ONS AAN DE FABRIEKSPRIJZEN DIE WIJ VOOR U MAKEN. Denk er aan...

BON VOOR WIJ-LEZERS DIE RECHT GEEFT OP EEN GRATIS LIDKAART VAN DE V.Z.W. MEYERS SUCCES CLUB. EN DIE RECHT GEEFT VOOR ALLE AANKOPEN AAN FABRIEKSPRIJZEN.

Naam : .....
Straat : .....
Plaats : .....

Duidelijk invullen en afgeven aan uw verkoper !

SUCCES KLEDING MEYERS
A. DE LANGLESTRAAT 4 — 10 NIEL
Tel. (03)78.11.44 en (03)78.35.39
Open alle werkdagen van 9 tot 20 u. - Zaterdags tot 18 u.
Zon- en feestdagen steeds gesloten.

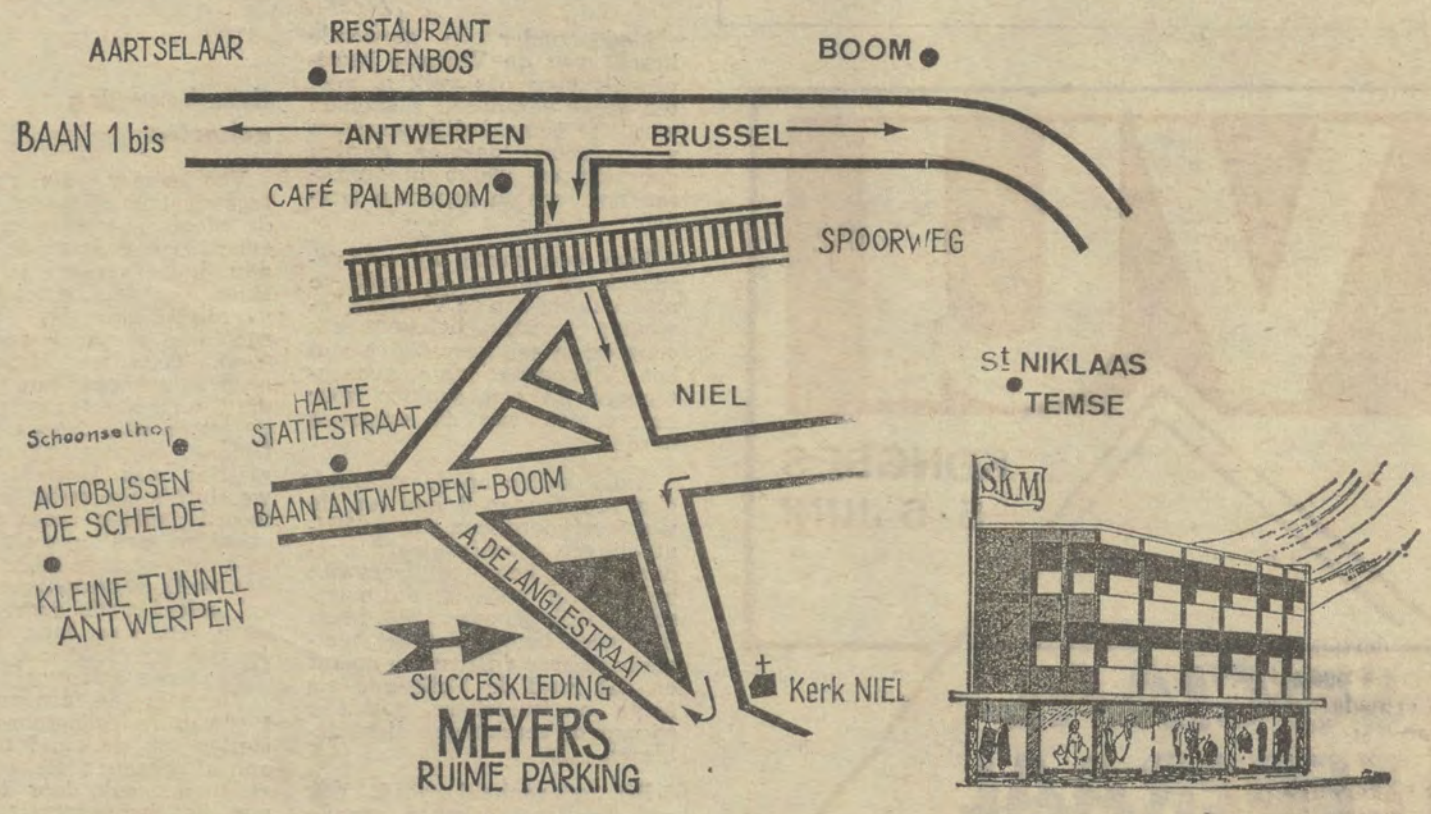

het spelletje duurt voort het kost miljarden

De Vlaamse dagbladpers is eindelijk nog eens gezamenlijk en vrij scherp ten strijde getrokken tegen een regeringsplan. « Het Laatste Nieuws » blokletterde zelfs : «Het spelletje moet uit zijn !».

Waarover gaat het ?

Over het regeringsplan, opgemaakt door vice-eerste-minister Cools, betreffende de gebieden waarop de nieuwe ekonomische ekspansiewetten zullen toegepast worden.

Wat wil dit regeringsplan ?

In Wallonië ontwikkelingsgebieden afbakenen met 870.000 inwoners op een bevolking van ongeveer 3 miljoen of voor 28 % van de bevolking, in Vlaanderen slechts voor 830.000 inwoners op een totaal van ca. 5,5 miljoen of voor 15 % van de bevolking.

En welke zijn de objektieve feiten ?

Vlaanderen telt ongeveer het dubbel aantal arbeiders van Wallonië. Vlaanderen telt meer dan drie vierde van het totaal pendelarbeiders in dit land.

Vlaanderen telt meer dan drie vierde van het totaal nieuwe jonge arbeiders die bijkomen op de arbeidsmarkt. Limburg alleen heeft er meer dan gans Wallonië.

Vlaanderen telt evenveel werklozen als Wallonië.

Vlaanderen heeft nog steeds lagere lonen dan Wallonië.

Wat Wallonië wil ?

Evenveel arbeidsplaatsen als vroeger, dus ook dat dé Vlaamse pendelaars blijvend naar Wallonië trekken. Wallonië wil niet alleen werk voor de eigen arbeiders, doch ook voor Vlamingen en buitenlanders die ze willen invoeren. Kortom een onsociale politiek, die de arbeiders tot pendel of tot verhuis wil brengen.

Wat wil de regering ?

Bestendig het leeuwenaandeel naar Wallonië in plaats van naar Vlaanderen dat hierop, op grond van demografische en andere objektieve gegevens, aanspraak mag maken.

Of men dan nooit objektieve gegevens hanteert in dit land ?

O jawel, wanneer die in het voordeel van de Franstaligen spelen !

Zo b.v. bij het wetenschappelijk onderzoek waar van de 15 miljard 5 miljard te veel gaat naar de Franstaligen omdat er méér aanvragen om steun komen van Franstaligen. Dit heet dan een objektieve maatstaf.

Zo bij de universitaire ekspansie waar op grond van bestaande toestanden de Franstalige universiteiten méér krijgen dan de Nederlandse. Ook dat heet een objektief criterium.

Zo bij het Provinciefonds waar de 4 Waalse provincies méér krijgen dan de 4 Vlaamse, ondanks het feit dat ze maar goed de helft van de bevolking tellen. Men heeft echter andere zogeheten objektieve maatstaven gevonden.

Zo bij het Gemeentefonds waar de Franstalige en Brusselse gemeenten ten onrechte een paar miljard méér krijgen dan de Vlaamse, ook weer op grond van zogeheten objektieve maatstaven.

Zo bij de hogere gemeenteambtenaren te Brussel omdat te Brussel méér Franstaligen zijn dan Nederlandstaligen, wat dan nationaal niet speelt waar de Vlamingen veel talrijker zijn omdat daar dan de Franstaligen niet mogen onderdrukt worden.

Zo bij de hogere legerleiding omdat hier de « objektieve maatstaf » van de verworven rechten speelt. Ondanks het feit dat de regeringsverklaring voor deze beide laatste punten de gelijke verdeling beloofde...

Enzovoort. Enzovoort.

Het spelletje is niet uit. Het werd nog nooit zo mooi gespeeld als onder de huidige regering-Eyskens waar de Franstaligen naast alle andere pariteiten of gelijke verdeling, ook de gelijke verdeling nog kregen bij de ministers, plus de alarmbel en daarbij nog de vrijheid van het gezinshoofd om de Vlaanderaars te Brussel te verfransen, zoals de voorzitter van de PVV zo onthullend schreef.

Onder deze regering kreeg Wallonië voor de jaren 68, 69 en 70 al 11,5 miljard meer dan Vlaanderen. Voor dit jaar staat voor elk taalgebied 4 miljard ingeschreven.

Een verdeling 58 %-42 % zou volgens de eerste-minister toch voor dit jaar maar 800 miljoen meer geven aan Vlaanderen, de moeite niet om over te diskussieren !

Op een totaal van 31 miljard voor ekonomische ekspansiekredieten onder zijn regering maakt dit alleen echter ongeveer 3 miljard te kort voor Vlaanderen.

Voeg ze bij de 15 miljard die jaarlijks via de RMZ naar de Franstaligen gaat, bij de 5 miljard voor wetenschappelijk onderzoek, de 2 miljard bij het fonds voor steden en provincies, de miljarden bij de universitaire ekspansie, enz. enz.

Het geheel wordt indrukwekkend.

Dat is de politiek die de heer Eyskens ons geleverd heeft samen met de andere « Vlamingen » in zijn regering : Bertrand, Segers, De Saeger, Van Mechelen, Tindemans, Vermeylen, Anseele, Fayat.

Hun namen verdienen onthouden te worden als de eeuwige toegevers, de eeuwige offeraars van de Vlaamse belangen.

En de Vlaamse CVP- en BSP-parlementsleden ?

Op hen is het woord van de dichter René de Clercq van toepassing : ze zwijgen en trekken hun traktement ».

wim jorissen.

13e vu-kongres : sociaal en federaal

Tijdens een perskonferentie vorige woensdag te Brussel situeerden onze volksvertegenwoordigers Hugo Schiltz en Maurits Coppieters dit 13e partijkongres in de rij der kongressen die de Volksunie in de voorbije jaren wijdde aan de communautaire, sociale en culturele problematiek van ons volk. In een beknopte nota werden de objektieven van dit bij uitstek « sociale » kongres als volgt samengevat :

Het dertiende partijkongres is gesteld onder het motto : « Sociaal en federaal ».

Hiermede wil de Volksunie enerzijds uitdrukking geven aan haar wil de federalisering ook op het sociale vlak door te trekken en anderzijds de uitbouw beklemtonen van hare globale maatschappij, visie waarin haar federalistische en sociale opvattingen nauw aan elkaar verbonden zijn.

Het past hierbij de aandacht te vestigen op de **sistematische** uitbouw van het partijprogramma via de opeenvolgende partijkongressen.

Zo bvb. legde het kongres van 1967 sterk de nadruk op de **pluralistische** aspekten van de maatschappijvisie van de Volksunie o.m. inzake onderwijsbeleid.

Het kongres van 1969 behandelde onder het tema **« Gelijkheid en vrijheid in een leefbare wereld »** een brede waaier van maatschappelijke problemen voor gemeenschap en enkeling en vestigde sterk de aandacht op de dreigende milieuvervuiling, wat nadien trouwens uitermate aktueel geworden is.

Het kongres van 1970 was gewijd aan de problematiek van **« leefbare gemeenten in een federaal Vlaanderen ».**

Thans worden de kongreswerkzaamheden toegespitst op zeer konkrete problemen van **sociale rechtvaardigheid en de maatschappelijke zekerheid.**

Vastgesteld werd dat ondanks de «welvaartstaat» er nog tal van « vergeten groepen » zijn die in of op de rand van de armoede leven.

Tevens vormen de historisch gegroeide strukturen van de maatschappelijke zekerheid een steeds gekompliceerder, duurder en bureaukratischer sisteem dat de enkeling dreigt te vervreemden, en waarin de demokratie ver zoek is.

Tenslotte blijkt stilaan duidelijker dat ons stelsel van maatschappelijke zekerheid de kloof tussen arm en rijk niet vermindert doch integendeel bestendigt.

Op het kongres zullen dan ook de middelen onderzocht worden om in deze situatie verbeteringen te brengen.

Deze middelen worden gezocht in

— de **federalisering en demokratisering** van het sociaal beleid ;
— **struktuurhervormingen** in de maatschappelijke zekerheid, o.m. gelijkschakeling van de stelsels voor loontrekkenden en zelfstandigen ;
— **de fiskalisering** van de lasten voor de maatschappelijke zekerheid ;
— het invoeren van een **gewaarborgd minimuminkomen ;**
— het voeren van een **werkelijke sistematische en geplande herverdelingspolitiek.**

De Volksunie koppelt aan deze sociale visie tevens haar bekommernis voor een meer rechtvaardige welvaartsspreiding over gans de wereld.

Een afzonderlijke sektie zal dan ook gewijd worden aan de **ontwikkelingssamenwerking.**

Tenslotte zal het kongres ook aandacht schenken aan de binnenlandse politieke aktualiteit zoals de prijzenpolitiek, het sindikale statuut, het onderwijs en de gemeenschapsproblemen.

Twee belangrijke redevoeringen van de hh. Coppieters en Van der Elst besluiten het kongres.

ontwikkelingshulp...

Wat er deze week via een artikel in « De Standaard » aan het licht kwam over een bepaalde private vorm van Belgische ontwikkelingshulp laat toe, van een schandaal te spreken, bijaldien de gewraakte feiten juist zijn. En voorlopig laat niets toe aan de authenticiteit van de gepubliceerde gegevens te twijfelen.

Het gaat over de IVPO of het met de weidse titel begiftigde organisme « Internationale Vereniging voor Plattelandsontwikkeling» de belangrijkste partikuliere « aannemer » van opdrachten bij de DOS. Deze vereniging blijkt vooral geïnteresseerd te zijn in het letterlijk « aannemen » van staatssubsidies, waarvan een groot gedeelte niet aangewend blijkt te worden voor het doel, waarvoor de IVPO in het leven werd geroepen.

...of « zelfbediening » ?

Het is niet doenlijk in het bestek van deze bladzijdekorte-stukjes de aanklacht tegen IVPO samen te vatten. Maar enkele typerende kenmerken volstaan om de IVPO te verwijzen naar « het rijk van de werkelijkheid, die de fantasie overtreft ». Deze IVPO, waaraan België reeds een half miljard van ons aller duiten besteedde blijkt een organisatie te zijn « die doet alsof »; ze groepeert een veertigtal mensen (o.w. ettelijke Brusselse oud-kolonialen) die vaak tegen enorme salarissen in Kongo, Rwanda en Boeroendi resideren, zonder dat ze aan de DOS verantwoording verschuldigd is. Ze blijkt een organisme te zijn met tal van fiktieve uitgaven zoals voor zgn. ter plaatse aangeworven Afrikaans personeel, waarvan geen spoor te vinden, net als van zgn. aankopen van fokvee of bouwmateriaal, die alleen in de verbeelding blijken te bestaan. Erger : daar de IVPO meer dan één opdrachtgever heeft is het gevaar van dubbele of drievoudige financiering voor een zelfde prestatie niet denkbeeldig !

Wat er dan toch aan echte « ontwikkeling » besteed wordt blijkt alles behalve doelmatig te zijn en is dan nog vaak afgestemd op het komfort van de blanke personeelsleden. Dit gaat gepaard met peperdure « studiereizen » van sommige IVPO-prominenten en met wedden voor de beheerders die buiten alle verhouding staan. Zo lezen we dat socialistische provinciegoeverneur van Oost-Vlaanderen, die voorzitter is van IVPO een jaarwedde van meer dan een kwart miljoen ontvangt in ruil voor « prestaties » die zich beperken tot een wekelijkse visite en af en toe eens onderhandelen met de zgn. voogdij-autoriteit.

We zullen het hierbij laten. Maar dat er stof voor een interpellatie in deze Belgische augiasstal steekt hoeven we zeker niet meer te beklemtonen.

dictator cools

Onze senator Lode Claes stelde aan de militant Waalse vice-premier Cools enkele pertinente vragen over miljarden die door de staat zomaar kado zouden zijn gedaan aan een aantal Waalse bedrijven in stervensnood. De achtbare heer Cools, sociaal-democraat, was door deze nieuwsgierigheid van onze senator duidelijk geërgerd. Hij vindt blijkbaar dat de verkozenen des volks hun neus niet hebben te steken in « zijn » zaken, hoewel hij sinterklaas speelt met het geld van iedereen, want hij maakte er zich goedkoop vanaf met een nogal lage schimpscheut. Hij wilde noch de namen van de betrakken firma's noemen, noch de bedragen die ermee gemoeid zijn. Frans Strielemans in « De Nieuwe Gazet » merkt daarbij terecht op : « Merkwaardige " pudeur " vanwege een socialist. Geeft de h. Cools daarmee veeleer niet toe dat hij scheef in zijn schoenen staat ? ».

Hij vindt het een typisch voorbeeld van het dictatoriale cynisme waarmee sommige nationale gezagsdragers de logische en grondwettelijke controlerende taak van het parlement aan hun hielen vegen. En bovendien naar eigen goeddunken beschikken over de gelden van de gemeenschap. Het ergste is nog wel dat het parlement dat allemaal lijdzaam schijnt te dulden, de voorzitter incluis.

vossen kongresseerden

Te Brussel kwamen vorige maand talrijke leden van VOS in landelijk kongres bijeen. Verscheidene sprekers legden de nadruk op de wezenlijke waarde van het door sommigen verguisde romantisme, dat nochtans in het verleden vaak de motor van de Vlaamse Beweging is gebleken. Deze beschouwingen beletten overigens VOS niet, op te komen voor de materiële belangen van de Vlaamse oudstrijders, zoals dat bleek uit het zeer lang betoog van de algemene secretaris Lauwers.

In zijn besluiten verwierp het kongres o.m. de grondwetsherziening, die te Brussel de deur openlaat voor verdere gebiedsroof ten nadele van Vlaanderen en verdere verfransing. Ter zake eiste het Kongres een federatieve staatshervorming, niet alleen in Belgisch doch ook in Europees perspectief. Wordt met deze eisen geen rekening gehouden dan voorziet de slotresolutie van het VOS-kongres ernstige moeilijkheden in de Belgische staat. Konkreet wordt de splitsing van Brabant in een Vlaamse en een Waalse provincie geëist, afzonderlijke bevolkings- en kiesregisters in Brussel-Hoofdstad en de oprichting van homogene kiesarrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven.

vrede en samenwerking

Het zal niemand verwonderen dat het VOS-kongres andermaal aandrong op algehele amnestie en herziening door « bevoegde en objektieve rechtbanken van gemengde gevallen », op de terugkeer van de politieke ballingen, de teruggave van de ontnomen rechten en de afschaffing van alle uitzonderingswetten.

Het Verbond der Vlaamse Oudstrijders bevestigt zijn gehechtheid aan het vredesideaal, roept op tot algehele ontwapening en is van oordeel dat de Europese eenmaking dé garantie voor het behoud van de wereldvrede is. In die geest past dan ook een oproep tot talrijke deelneming aan de komende IJzerbedevaart.

De kongresresolutie pleit tot slot voor twee oudstrijdersverenigingen, uitsluitend bevoegd voor elk taalgebied, voor gezonde taalverhoudingen in het leger en voor een brede technische en ekonomische hulp aan de ontwikkelingslanden zonder evenwel de binnenlandse ontwikkeling te remmen en waarbij de Vlamingen op evenwaardige wijze als de franstaligen moeten betrokken zijn.

Uit wat voorafgaat blijkt overduidelijk dat de oudsten onder de Vlaamse bevrijdingsnationalisten hun strijdbaar verleden trouw blijven wat hun niet belet volop aan te sluiten bij de huidige problematiek en positieve oplossingen voor te staan.

Algemeen Vlaams Congres

Brussel 13.6.1971

Het « Algemeen Vlaams Congres » van de cultuurverenigingen gaat door op zondag 13 juni a.s. in het Brusselse paleis voor Schone Kunsten. In de voormiddag (vanaf 10 u.) worden sectievergaderingen gehouden, terwijl 's namiddags te 15 u. een plenaire vergadering voorzien is waarop VUB-rector Gerlo de congresrede zal houden.

vu-overwinning te dendermonde ?

Pas zondag 13 juni a.s. kiezen de inwoners van Dendermonde, St.-Gillis-Dendermonde en Appels een nieuwe gemeenteraad. De verkiezingen werden in oktober van vorig jaar uitgesteld als gevolg van de fusie van deze drie gemeenten tot één gemeente, Groot-Dendermonde. Het wordt dus met deze fusie wel een beetje raadselen naar de samenstelling van de nieuwe raad.

De Volksunie van Groot-Dendermonde draait nu uiteraard op volle toeren en te oordelen naar sommige echo's staan de VU-vrouwen er even flink hun man als hun mannelijke partijgenoten. Ze trekt er ten strijde onder het nummer vier, we hopen natuurlijk allemaal dat onze Dendermondse vrienden in de stembus een stuk hoger in de rangschikking zullen oprukken met hun lijst van 21 kandidaten, aangevoerd door uittredend raadslid Ward Buyst. Hulp onder een of andere vorm is steeds welkom bij arr. voorzitter Herman Van Wichelen, Wagenstraat 16 te 9140 Zele of arr. sekretaresse mevr. Van der Steen, Heirstraat 21 te 9331 Appels.

VU
KONGRES
5-6 JUNI
SOCIAAL FEDERAAL

mot dat nou ?

Terwijl duizend kilometer van hier de alpenroosjes bloeien en in onze bloedeigen tuin trouwens ook een zotte merel zit, hokt mijn kroost in de studeerkamer — en het hele huis is studeerkamer geworden — boven de boeken. Aan het blokken. Zo veronderstel ik althans, want wat mijn zoon betreft weet ik, dat één enkele dartele vlieg in staat is om hem alle veldslagen van Caesar plus de chemische formule zelfs van keukenzout rats te doen vergeten. Ik weet het, omdat óók ik op die vlieg heb zitten staren ; het zal wel een andere geweest zijn, maar ze had hetzelfde vermogen om me meer te boeien dan de dorre wetenschap die voor mijn opengespreid lag.

In alle huizen met kinderen in ons land en een flink stuk daarbuiten is hetzelfde bedrijf aan de gang. Vaders wagen een hoopvolle blik in een reisfoldertje, maar wachten toch nog even om de knoop door te hakken : as-ie hereksamen heeft, dan zal het maar thuisblijven worden. Moeders lopen op hun tenen met de koffiekan rond en vinden die moderne wiskunde eigenlijk toch ook maar minnetjes. Tienduizenden en tienduizenden gezinnen leven op het ritme van de eindejaarseksamens.

Toen wijzelf nog school liepen, hadden we er natuurlijk duchtig de pest aan. En dat is zo gebleven : over de generaties heen voelen we ons opnieuw solidair met de dwangarbeiders van rosa rosarum. Gut, mensen toch, wat hebben wij er van gemaakt sinds het in de tijd van Karel de Grote onder de bomen begonnen is. Enkele weken aan een stuk — en wat voor weken ! — zijn de kinderen en de jonge mensen de hardste werkers in heel het land. Voor hen geldt geen achturendag en de baas die zijn werkvolk in het gareel zou leggen gelijk het leerprogramma dat doet met de hele jeugd, zou terecht doorgaan voor een ongezouten slavendrijver.

Ach ja, we weten het wel : ons kroost wordt gepaaid met de pedagogische stelregel dat na de inspanning de beloning komt, onder de vorm van de grote vakantie : een zee van tijd voor wie aan de puntenguillotine ontsnapt, maar een zee van verdriet en konflikten en gedonderjaag voor de ontelbare gezinnen waar het misgelopen is.

Mijn kroost hokt in de studeerkamer en buiten schijnt de zon. De zomer moet nog beginnen, inderdaad, maar de lente wandelt onherroepelijk aan de deur voorbij. De avonden zijn stil en goed in de groene buurt waar wij wonen, zo stil overigens dat we telkens weer vinden dat er geen spelende kinderen meer zijn. Deze dagen zijn er zelfs ueberhaupt geen kinderen meer : de tijd van het presteren is aangebroken en hij zal trouwens voortduren tot aan de pensioengerechtigde leeftijd.

Ach ja, kinderen moeten leren werken. Natuurlijk, kinderen moeten weten dat er plichten zijn. Vanzelfsprekend, we leggen het aan boord met de maatstaven van de volwassene want ne mens newaar, is toch geboren om volwassen te worden. En wat krijgt mijn kroost in de plaats ? Punten. Veel, juist genoeg of te weinig, dat zullen we over een paar weken wel weten. En daarnaast ? Terwijl mijn kinderen en de kinderen van de geburen chemische formules zitten te studeren voor de wereld van morgen, ligt op anderhalve kilometer van ons huis de Dender te stinken. Dat is alvast één recht wat de jonge generatie verbeurd heeft : het recht op een lekkere duik in natuurlijk water. Water onder de blote en blauwe hemel. In de plaats hebben ze een zwemkom gekregen. Eens om de zoveel weken mogen ze er netjes in de rij naartoe, de handdoek opgerold onder de arm en helemaal niet er op verlekkerd om in de verdunde en met chloor genietbaar gemaakte gier af te dalen. Eén zwemkommetje voor een stad van bijna vijftigduizend mensen en tientallen grote dorpen daarrond. Eén zwemkommetje van bij ons tot in Brussel, en dat zijn dertig kilometer waarin meer mensen leven dan in sommige door de Uno erkende staatjes.

We moeten dus hoognodig onze kinderen leren dat ze weliswaar rechten, maar ook en vooral nu plichten hebben. We kienen het trouwens netjes uit : als er heel veel propere beekjes en rivieren en desnoods zwemkommen zouden zijn, dan zaten ze over hun boeken misschien alleen maar wat te dagdromen over water en zwemmen en zo, in plaats van te studeren verdorie.

Heren pedagogen, mensen van het vak, deskundeleek terzake. Ik wil het heus niet beter weten dan digen van de onderwijswereld, ik ben maar een jullie. Maar mot dat nou, mot dat nou werkelijk en is er echt geen ander middel om vast te stellen dat mijn kroost vordert in de nuttige en de goeddeels onnuttige wetenschappen ? Mot het werkelijk in de sfeer van huiskamers, waar op de duur niemand nog een woord durft spreken ?

Ik vraag het u met aandrang, want ik heb nog niet vergeten hoe diepongelukkig, hoe totaal verlaten en hoe hopeloos geterrorizeerd een kind zich kan voelen omwille van de puntenkermis.

Als het effe anders kan, wacht dan niet te lang met de hervorming. Mijn kleinkinderen zullen er u, net als hun grootvader, dankbaar om zijn.

dio genes

oord van verderf

Te Edegem, Antwerpse randgemeente waar minister Tindemans (CVP) burgemeester is, ijvert een « Aktiegroep voor Groene Rekreatieruimte » voor de openstelling van het 63 ha grote natuurpark « Hof Terlinden ». Op 20 maar jl. werd een afvaardiging van de « Aktiegroep », die een petitie met 1265 handtekeningen bij zich had, ontvangen door baron Guy de Roest d'Alkemade die eigenaar is van het domein. De h. de Roest d'Alkemade dit ogenblik geneigd op het voorstel tot openstelling voor het publiek in te gaan wanneer een aanvaardbare regeling kon worden bereikt met het gemeentebestuur.

Op 5 april interpelleerde mevr. Hilde De Wit-Jacobs (VU) daarover in de gemeenteraad, waar burgemeester Tindemans zich nogal weigerachtig toonde. Daarop veranderde de baron blijkbaar ook van mening, want hij stuurde onderstaande brief naar de voorzitter van de « Aktiegroep ». Wij drukken die brief in zijn geheel af om de potsierlijke « argumentatie » daarin volledig tot haar recht te laten komen, evenals het buitengewoon vloeiende Nederlands.

« *Mijnheer,*

Ik heb het verzoek, dat U mij op 20 maart l.l. hebt gericht, goed overwogen en voel mij verplicht het te verwerpen om verscheidene redenen, waaronder vooral deze der openbare zedelijkheid.

Ik herinner mij dat er gedurende mijn jeugd een wandelpad bestond langsheen onze eigendom, verbinding gevend tussen de Drie Eikenstraat en het fort V.

Die weg werd op bevel van de politie gesloten om reden dat herhaaldelijk de eerbaarheid werd gekwetst door zedenfeiten die er werden vastgesteld.

Indien de bossen voor het publiek zouden worden opengesteld, twijfel ik er niet aan dat deze na korte tijd « het oord van verderf der gemeente » zou worden wat ik in geen geval kan dulden.

Gelieve te aanvaarden, enz.

get. Baron Guy Roest d'Alkemade
Drie Eikenstraat, 13, Edegem (2520) ».

Tja, wat moeten wij daar nou als kommentaar nog aan toevoegen ! Tenzij dat de « Vlaamse Bosbouwvereniging » blijkbaar een vereniging tot bevordering van de ontucht in Vlaanderen, want zij ijvert niet enkel voor méér bossen maar tevens voor de openstelling ervan voor het publiek. En dat wij eindelijk DE reden ontdekt hebben waarom de CVP-ministers en zoveel lokale CVP-potentaten tegen bossen en groen in het algemeen zijn en zich ontpoppen als natuurbarbaren : zij willen blijkbaar ten allen prijze verhinderen dat er nog meer « oorden van verderf » in Vlaanderen zouden komen... En nu begrijpen wij ook waarom de Merelbeekse baron-burgemeester het laatste bos in zijn gemeente wil vernietigen, hoewel gans de bevolking het behoud ervan wenst. Draagt dit bos immers niet de veelzeggende naam « de Vurtzak » ?

voor de regering eyskens is een waal dubbel zoveel waard als een vlaming

(ACU) — Vice-premier Cools heeft door het Programmatiebureau een indeling van de ontwikkelingszones laten uitwerken, die neerkomt op een regelrechte diefstal. Het plan voorziet dat 639.947 Vlamingen woonachtig zijn in zones die voor de toepassing van de ekonomische expansie-wetgeving in aanmerking komen, terwijl het aantal Walen in dezelfde positie 687.000 eenheden bedraagt. Aan de Waalse minderheid wordt ditmaal niet alleen in relatieve cijfers méér krediet in speciaal-gunstige voorwaarden verleend : ditmaal krijgt de minderheid ook in absolute cijfers het leeuwenaandeel.

Dàt is het plan dat werd uitgebroeid door de vice-premier van een regering die geen uur kan verder bestaan indien de Vlaamse CVP en de Vlaamse BSP de kleine Vlaamse man niet andermaal in de rug geschoten en verkocht hadden.

dieptepunt van de sociale oneerlijkheid

Tot zover de kern van het voorstel dat vice-premier Cools liet uitwerken door zijn partijgenoot De Falleur, oppermachtige man van het Programmatiebureau, waarvan we nu weer eens weten wie er in feite de lakens uitdeelt en tot welke knechtenrol de Vlamingen in dat organisme vernederd worden.

Maar zelfs nog afgezien van de inhoud van het voorstel, luidt ook de gebruikte methode de doodsklok over wat de regeringspartijen ons hadden voorgegoocheld als een door de grondwetsherziening bezegelde werkelijkheid : van een gedecentraliseerde aanpak is in heel deze zaak geen spraak geweest. Het optreden van Cools-De Falleur en van het Programmatiebureau is een aanfluiting van alles wat de meerderheidspartijen van op de daken hebben uitgeschreeuwd over een « feitelijk federalistisch-ekonomisch denken » !

Het hele opzet, de hele volgorde van de « zieke » arrondissementen, is uitgewerkt door een Programmatiebureau dat zich van de regionale organen geen snars aantrekt.

We staan voor het ongeloofwaardige maar onbetwistbare feit dat het Programmatiebureau eigenmachtig en centralistisch de normen van het regionaal-ekonomisch beleid bepaalt. Geen enkele Vlaamse entiteit werd hierover geraadpleegd. Geen enkele provinciale of gewestelijke ekonomische raad of vergelijkbaar organisme heeft de kans gekregen om mee te werken aan het opstellen van deze prioriteitenschaal, waarin de Vlamingen behandeld worden als een onmondige groep.

Het spreekt vanzelf dat ook aan de exekutieve medewerking van deze Vlaamse gedecentraliseerde organen niet het minste belang gehecht worden.

Trouwens, hoe zouden deze gedecentraliseerde organen de medeverantwoordelijkheid kunnen dragen van een expansiebeleid dat over hun hoofd heen, zonder hun medewerking en buiten hun weten tot stand gebracht is ? De verantwoordelijken van deze gedecentraliseerde organen hebben van de prioriteitenschaal kennis gekregen via hun krant.

Dàt is de werkelijke inhoud van het zogeheten decentraliseerde ekonomische beleid, geschraagd door zogeheten gedecentraliseerde en wettelijk-bevoegde organen, waarover de Vlaamse establishment-partijen ons allerlei sprookjes verteld hebben. De inhoud is doodgewoon een aanfluiting van alles wat de regeringspartijen hadden beloofd. Het is een uitdaging aan het adres van de kleinen Vlaamse man.

En dan bezien we het voorstel Cools-De Falleur alleen nog maar langs zijn formele kant. De inhoud is een beledigding van de Vlaamse arbeiders en bedienden, wier misdaad er blijkbaar in bestaat dat ze talrijker zijn dan hun Waalse beroepsgenoten. Voor de toekomstige veel minder talrijke Waalse arbeiders en bedienden worden in de volgende jaren (thans en later) aantredende Vlaamse arbeiders en bedienden. De minderheid krijgt meer, zelfs in absolute cijfers

aan vlamingen meegedeeld via de krant

We maken ons sedert lang geen illusies meer over de sociale zin en het verantwoordelijkheidsbesef van de Vlaamse knechten van deze regering. Maar misschien was het nodig dat de regering-Eyskens het dieptepunt van de sociale oneerlijkheid bereikte om de ogen te openen van hen die, ondanks alles, in de Vlaamse leden van de establishment-partijen bleven geloven !

Sedert we het tweespan Cools-De Falleur het Programmatiebureau gebruikt als een oppermachtig centralistisch en door het Waalse belang beheerste instrument van onderdrukking der meerderheid, heeft niemand nog een excuus en liggen de verantwoordelijkheden vast. Over ekonomische decentralisatie werd veel gekletst door de Vlaamse politieke knechten die deze regering in stand houden. In de werkelijkheid triomfeert het Belgisch centralisme méér dan ooit, en met een uitdagende onbeschaamdheid, ten gunste van Wallonië.

We vragen ons af met welke uitvluchten de Vlaamse dienaars van het establishment thans gaan reageren.

waar zijn de garnalen gebleven ?

Wie nog eens garnalen wil eten zal er straks nog goud moeten voor neertellen. Er zijn in de stad nu al prijzen genoteerd van 80, zelfs 90 fr. voor honderd gram van deze lekkere schaaldiertjes. Dat wordt voor een doorsnee-beurs al te bar, maar in onze « vrije markteconomie » gaat het altijd zo : wat schaars wordt, wordt duur. Er komt ooit nog wel eens een tijd dat ook de haring en zelfs de schol, die nu nog altijd doorgaan voor « volksvis » als dure delicatessen zullen worden verkocht. De reden ? Op zee wordt nog steeds aan « roofbouw » gedaan in het wilde weg, zoals dit bij de primitieve volkeren eertijds ook op het land gebeurde. En zoals de roofbouw op het land geleidelijk vervangen werd door de landbouw, zo zal de roofbouw op zee weldra moeten vervangen worden door de teelt in de « zeeboerderijen ». Experimenten in die zin worden links en rechts op onze aardkloot al bedreven. Maar er is een grote « maar » bij : wij zijn in naam van de onverbiddellijke « vooruitgang » zo druk doende de wereldzeeën te bevuilen met al wat onze konsumptiemaatschappij aan smerigheid kwijt wil, dat er een grote kans bestaat dat er van de « zeebouw » nooit veel in huis zal komen. Wij hebben mooi praten over de zee als onuitputtelijke voedselkelder voor de mensheid. Ondertussen spuien wij er volop vergif in en in onze blinde drift naar winst maken wij het leven in zee onmogelijk. Wij knijpen de kip met de gouden eieren dood in naam van de biezonder verheffende filosofie « dat het onze tijd wel zal meegaan, en dat de rest ons niet kan schelen ».

hebben de gullen het gedaan ?

Maar laat ons even terugkeren naar onze garnaaltjes. De vangst ervan is tot op 1/10 teruggevallen in vergelijking met vorig jaar. In visserijmiddens aan de kust doen over de oorzaak daarvan allerlei gissingen, want meer is het niet, de ronde.

In het dagblad « De Financieel-Economische Tijd » publiceerde Ray Huilmand daarover een artikel. Naast de gretig rondvertelde theorie als zouden de gullen de garnaal hebben opgevreten geeft hij, ons inziens zeer terecht, nog enkele andere mogelijke oorzaken aan van de snelle terugloop in het garnalenbestand. Wij citeren uit zijn artikel volgende passussen.

Dr. ir. Rudy De Clerck, die zich in 't bijzonder met visserijbiologie bezighoudt, publiceerde in een vakblad reeds als zijn mening dat de aanwezigheid van enorme golven tweejarige kabeljauw over bijna alle kuststreken van de Noordzee tot in de Duitse wateren een echte razzia op garnaal uitoefent, waarbij als enige troost zou kunnen gelden dat de driejarige kabeljauw dan toch weer op ander voedsel jaagt. Het zou dus doodgewoon « de dood van de ene is het brood van de andere » zijn !

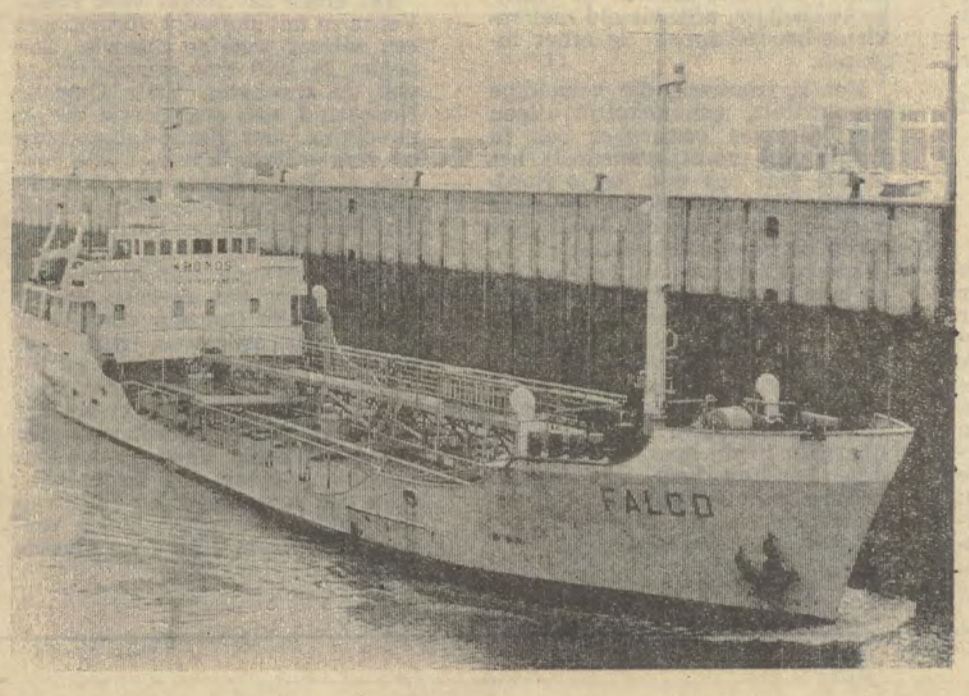

overbevissing

Het is ook niet zo denkbeeldig dat onze garnaalvissers nu het gelag betalen voor de roofbouw van onze wateren nabij de kust. Jarenlang werd hiertegen gewaarschuwd maar de « mirakuleuze tongenvangsten » waren zo renderend dat iedereen maar heeft gevist zolang er te vissen was.

Vaak kwamen zelfs middenslagvaartuigen in die nabije kustwateren hun slag slaan en in vele gevallen werden dan de broedplaatsen van de garnaal omgewoeld, ook met verboden vistuigen als « wekkers » en kettingen. Reeds vorig jaar kreeg onze garnaalvisserij een waarschuwing : de garnaal werd toen nog in vrij grote hoeveelheden gevangen maar was buitengewoon klein van stuk. Als nu ook zonder verpinken die kleine garnaal werd aangevoerd dan moest men toch ziende blind zijn om niet te beseffen dat er na die kleine garnaal helemaal geen garnaal meer zou zijn ! Zo ver schijnen we nu toch te staan.

zeevervuiling kan ook haar rol spelen

Alhoewel dit van bepaalde zijde betwist wordt, is het toch geenszins uitgesloten dat ook de toenemende zeevervuiling een kwalijke rol speelt. Het betreft hier niet zozeer de organische rioollozingen van onze grote centra, want deze worden zowel door het zeewater als door de vis zelf gemakkelijk verwerkt. Maar bepaald gevaarlijk zijn de anorganische en chemische lozingen die door zee en bewoners onmogelijk kunnen verwerkt worden en tenslotte de garnaalstapel kunnen aantasten of deze vissoort verjagen.

Opvallend is het in elk geval dat de Zeebrugse vissers ook veel minder garnaal aanvoeren, zij die vooral bedrijvig zijn in de Scheldemonding die precies de uitlaatpijp is van giftige industriële afvalstoffen. Ook in de Rijnmonding en voor de Nederlandse kust, die vooral door Rijnwater wordt bespoeld, stelt men de jongste jaren een felle terugloop van de eens zo overvloedige garnaalstand vast. Nederlandse biologen hebben trouwens reeds ernstig gewaarschuwd voor het kwikgehalte in de Nederlandse kustwateren die meer en meer de vis op een gevaarlijke wijze besmetten.

brasschaat opnieuw naar de stembus

Op 20 juni a.s. zal de bevolking van de groene gemeente Brasschaat zich nogmaals moeten uitspreken over het gemeentelijk beleid en de bestuursploeg aanduiden voor de komende zes jaar. Een medewerker ging bij die gelegenheid even een praatje slaan met VU-voorzitter Paul Van Eyck, de zesde kandidaat op de plaatselijke VU-lijst aldaar.

De Volksunie, honderd procent Vlaamse partij, is tot nogtoe vooral parlementair aktief geweest. Sinds 11 oktober jl. vooral heeft zij zich nu ook in tal van gemeenten aangediend, en weldra ook in de federatiebesturen. Wat wil zij daarmee bereiken ?

Ter ondersteuning van onze doeleinden is het noodzakelijk dat wij ook aan de basis in kleinere bestuursvormen aktief zijn, waarbij die aktiviteit niet gekneld zit in de doktrinaire problematiek van strakke ideologiën zoals die bij andere partijen soms aan het licht komen, en waarbij de bekommernis van de VU zich richt op de culturele en politieke ontvoogding van het volk, dit dan in de breedste zin van het woord.

Hoe ziet u dit concreet voor Brasschaat ?

« De VU heeft te Brasschaat een vooruitstrevend programma uitgewerkt dat steunt op een totnogtoe ontbrekend algemen ontwikkelingsplan. Geen improvisatie, maar meer planmatige werking waarbij het onze bekommernis zal zijn de mogelijkheden van Brasschaat los te haken van de politiek die vooral een subsidiaire taak heeft. Brasschaat kan zich aldus normaal ontplooien in een cultuurscheppende creativiteit die aan de basis ongetwijfeld aanwezig is maar totnogtoe veelal afgeremd is geworden.

Een van de VU-verwijten aan het adres van burgemeester Hendrickx is zijn alleenheerschappij. Achter de schermen wordt zelfs gefluisterd dat het CVP-element in de groep burgemeester en CVP niet aan bod is kunnen komen. Er zouden zelfs getuigenissen bestaan van verklaringen in die zin afgelegd door schepenen Lucas en Van Landeghem. Mag men dientengevolge burgemeester Hendrickx van paternalisme beschuldigen ?

Indien het zo is dat burgemeester Hendrickx alle macht tot zich trok, dan is dat natuurlijk fout en ten dele de schuld van zijn medewerkers. Wat alleszins zeker is, de Brasschatenaar heeft niet de minste inspraak gehad in het beleid en dat is dan een verwijt dat meermalen van de oppositiebanken gericht werd tot de Brasschaatse burgemeester ».

In een eerste kiespamflet te Brasschaat beweert de groep burgemeester en CVP dat door het uitblijven van een nieuw Brasschaat miljoenen aan subsidies aan zich zag voorbijgaan en andere voordelen heeft moeten missen. Is dat juist ?

« Die bewering zoals ze gesteld is, is totaal fout. Er is altijd een bestuur geweest, er kon worden verder bestuurd en als dat niet gebeurde is dat de fout van de besturende groep zelf ».

Kunt U het samenrijmen dat de groep burgemeester en CVP gewaagt van ontzaglijke verliezen, maar anderzijds de kandidaat die aan de basis van het uitstel ligt en om wiens ongeoorloofde handelingen moet worden herkozen, opnieuw op een zeker verkiesbare plaats opstelt ?

« Persoonlijk vind ik dat niet verantwoord, niet fair tegenover de kiezers en blijk gevend van een duidelijk gebrek aan reële verantwoordelijkheidszin tegenover de gemeenschap ».

Zou de VU-Brasschaat in dergelijk geval pogen zulk een kandidaat te handhaven ?

« In geen geval »

Wat denkt U van de verklaring door burgemeester Hendrickx afgelegd aan « De Nieuwe Gazet » waarbij hij opteert voor een verandering aan de wet, waarbij hij stelde dat het niet zou mogen toegestaan zijn dat enkelingen op eigen initiatief klacht neerleggen tegen verkiezingsuislagen ?

« Ik vind dat die wet in geen geval in die zin moet gewijzigd worden. De enkeling moet ergens gelegenheid hebben zich bij onregelmatigheden te verzetten ».

Als de VU-Brasschaat door de uitslagen van 20 juni e.k. onder een of andere bestuurlijke formule aan bod zou komen, zullen daar dan strikte voorwaarden aan verbonden zijn waarvan men niet zal afwijken ?

« De uitvoering van ons programma, een reële en verantwoorde taakverdeling en geen alleenheerschappij van wie ook ».

Men hoort hoe langer hoe meer praten over inspraak. Zal de VU te Brasschaat ook na de verkiezingen van 20 juni blijven streven naar inspraak van de bevolking en kan U misschien ter illustratie een voorbeeld geven ?

« De VU zal inderdaad ook te Brasschaat blijven streven naar een echte inspraak van de bevolking. Dat kan konkreet gebeuren via de wijkkomitees en specifieke raden als kultuurraad en jeugdraad. Maar ook technisch zoeken wij de mogelijkheid te kreëren opdat ieder inwoner ergens een middel zou hebben om zijn stem te laten horen. Iedereen kan immers werkelijk iets te zeggen hebben dat zeer belangrijk kan kan zijn voor de gemeenschap. Zelfs de te Brasschaat voorgestelde VU-lijst wijst al op het begrip inspraak omdat bij de opstelling werd gestreefd naar een verruiming die op het lokale vlak verantwoord is. Nu reeds kan elke Brasschaatse kiezer voor bvb. een voorkeurstem uit te brengen naast de naam van een of andere kandidaat van onze lijst meteen blijk geven van een eigen inzicht, en dan met op de achtergrond het idee dat het de eerste stap is op de weg naar een volwaardige inspraak ».

VU-voorzitter Paul van Eyck (geb. 1928), was van 1953 tot 1960 werkzaam in Kongo, waar hij o.m. aktief was in de « Vlaamse Vriendenkring » aldaar en er het Nederlandstalig onderwijs verdedigde. Terug uit Kongo vestigde hij zich te Turnhout, waar hij mee de VU-afdeling hielp oprichten en in 1964 verkozen werd als eerste plaatsvervanger. Na ontslag van de verkozen kandidaat zetelde hij effektief als gemeenteraadslid. Beroepsomstandigheden noopten hem te verhuizen naar Brasschaat, waar hij normaal bij de plaatselijke VU-aktiviteiten werd betrokken om uiteindelijk tot voorzitter van de afdeling Brasschaat te worden verkozen.

wij in nederland

het einde van de piraten–radio komt in zicht

(jeeveedee) Terwijl uit Terneuzen en Rotterdam geruchten komen over nieuwe radio- (en televisie-)schepen die zouden worden klaargemaakt om vanaf de Noordzee te gaan uitzenden, is de demissionaire Nederlandse regering de strop aan het vasttrekken rond de twee bestaande « piratenschepen », Veronica en Nordsee. Het kan nu niet langer meer, vindt men in Den Haag, dat deze onwettelijke radiozenders dag en nacht « in de lucht zijn » en daardoor een gevaar vormen voor het normale radioverkeer. Eerste minister De Jong beweerde zelfs dat men tot in Australië toe last zou hebben van de uitzendingen der twee ether-boksers.

De overheersende indruk in Nederland is echter dat de regering een schijnheilige houding aanneemt. De klachten over veroorzaakte storingen zijn bepaald niet van vandaag of gisteren, en het is nog maar de vraag of die klachten ook gegrond zijn. Toen immers de afgelopen week de eerste minister op de man af werd gevraagd of Radio Veronica ooit belangrijke radiogolven had gestoord, moest hij antwoorden dat Veronica altijd een heel zuivere kristalzender gebruikte, die direkt werd bijgesteld zodra er enige storing werd gemeld !

konkurrentie voor hilversum

Het is voor iedereen duidelijk dat de werkelijke redenen voor het ingrijpen tegen de twee zeer populaire radioschepen elders liggen. De eerste reden is namelijk wel degelijk de bomaanslag die ruim twee weken geleden op Radio Nordsee werd gepleegd en waarbij de direktie van Radio Veronica betrokken was. En op de tweede plaats vindt men in Den Haag dat het « normale » Nederlandse radiobestel al te veel konkurrentie wordt aangedaan door de beide « piraten ». Voor een groot deel van de Nederlandse jeugd, maar ook voor veel ouderen, zijn er immers slechts twee radiostations waarop ze hun «transistortje» afstemmen, en dat zijn de beide schepen die ter hoogte van Scheveningen, maar juist buiten de territoriale wateren, onafgebroken lichte muziek en vrolijke babbeltjes, afgewisseld met reklame-boodschappen, de ether insturen.

Het is trouwens die geweldige populariteit, aanvankelijk alleen van Veronica (waarnaar ook in België veel wordt geluisterd), het laatste jaar ook van Radio Nordsee, die tot nu toe de Nederlandse overheid weerhouden heeft iets tegen de twee zendschepen te ondernemen. Vooral de liberalen die zo hun eigen kijk hebben op het Nederlandse radiobestel met zijn vele « zuilen », hebben Veronica steeds hardnekkig verdedigd. Telkens wanneer stemmen opgingen om een einde te maken aan het illegale zendbedrijf, sprongen de liberalen in de bres. Dat zij door deze houding heel wat zieltjes hebben kunnen behouden bij verkiezingen van de afgelopen tien, elf jaar, staat wel vast.

honderd gram dynamiet

Maar de piratenstreek van half mei, toen in het avondlijk duister drie beroepsduikers in opdracht van de Veronica-leiding naar het zendschip Mebo II van Radio Nordsee voeren en daar met behulp van honderd gram dynamiet de machinekamer in brand staken, veranderde het liberale standpunt. Men sprak van « misdadige praktijken » (een kwalificatie die niet te ontkennen valt !) en zette samen met erkende tegenstanders van de piratenschepen de regering onder druk. Deze heeft nu aangekondigd dat aan het parlement verzocht zal worden het verdrag van Straatsburg van 1965 (dat optreden tegen radiopiraten buiten de territoriale wateren mogelijk maakt) goed te keuren. Nederland is het enige land dat dit verdrag nog steeds niet heeft geratificeerd... vooral als gevolg van de liberale bezwaren. Omdat de uiteindelijke afwikkeling van de zaak overgelaten zal worden aan de — nog steeds niet gevormde — nieuwe regering, kan het nog vele maanden duren vóór het geluid van Veronica en Nordsee voorgoed wordt uitgeschakeld. Maar het einde van de twee sluik-posten is onherroepelijk in zicht.

Dit einde zal vooral voor Radio Veronica het sluitstuk vormen van een uiterst woelige historie. Die begon in 1959 met de oprichting van de zogeheten Vrije Omroep Nederland, een organisatie die in navolging van Radio-Luxemburg en vooroorlogse kommerciële zenders als Radio-Antwerpen («Kerkske»), reklame wilde gaan uitzenden tussen populaire muziek door. Nijd en afgunst tussen de elkaar bekonkurrerende initiatiefnemers leidde er toe dat de geschiedenis van de Vrije Omroep Nederland begon met processen, ruzies en ontslagen van bazen die al bij voorbaat in de direktiezetels hadden plaatsgenomen. Zo kwam het dat eerst in 1960 de uitzendingen vanaf het schip Veronica konden beginnen. Maar dat begin was toen ook meteen raak : moe van het eindeloze gepraat op de zenders Hilversum 1 en 2 en afkerig van de overvloed aan zware (klassieke) muziek op deze zenders, wendde heel jong Nederland zich tot de piratenzender die met onafgebroken lichte muziek en opgewekte reklame een nieuw element in de Nederlandse ontspanningmogelijkheden brachten. Het was ook de tijd van de opkomst van de popmuziek, de Beatles waren in aantocht, en weldra kregen de uitzendingen van Veronica het karakter van een permanent geprolongeerde beat-avond.

onfrisse praktijken

Vanaf 1961 doken er herhaaldelijk berichten op dat de regering maatregelen aan het overwegen was tegen het illegale zendschip. In de Tweede Kamer werden vragen gesteld, maar telkend wanneer puntje bij paaltje kwam, gebeurde er niets. Ook nadat in 1965 het verdrag van Straatsburg was aangenomen, maar, zoals gezegd, niet door Nederland ondertekend, volgde er geen enkele maatregel. Inmiddels was Veronica ook zo ingeburgerd dat grote delen van de bevolking zich inderdaad krachtig tegen een regeringsverbod zouden hebben verzet.

Na de komst van Radio Nordsee, in 1970, zijn die meningen wel wat veranderd. De konkurrentie-praktijken van de twee stations werden zo onfris (dreigementen met scheepskaping, een nooit helemaal opgehelderde revolver-aanslag) dat het publiek in de gaten kreeg dat het in werkelijkheid niet om een zeker idealisme, maar om keiharde financiële belangen ging. Vandaar dat het verzet tegen de komende maatregelen waarschijnlijk zal meevallen. Oók omdat plannen worden voorbereid om de Hilversumse zenders gedeeltelijk het karakter te geven van het «model-Veronica». Gezien de hele gekompliceerdheid van het Nederlandse radio-bestel durven we echter op deze plannen niet vooruit te lopen. Radio én tv zijn in Nederland zulke politieke begrippen dat het onmogelijke plotseling haalbaar kan worden. De voorgenomen maatregelen tegen Veronica en Nordsee vormen er al een duidelijk voorbeeld van...

elk mens heeft recht op een behoorlijk levensminimum (2)

Het dertiende partijcongres van de Volksunie, dat op 5 en 6 juni a.s. te Brussel zal doorgaan, wordt een uitgesproken « sociaal » congres. Als centrale thematiek werd gekozen : « naar een rechtvaardiger welvaartsspreiding voor allen ».

Volksvertegenwoordigers Maurits Coppieters, Walter Augustijnen, de directeur van het Dosfelinstituut en Hugo Coveliers van de VU-studiedienst waren zeer nauw bij de voorbereiding van het congres betrokken. Tijdens een gesprek met onze hoofdredacteur vertelden zij een en ander over de voorbereiding van dit belangrijke congres en over het hele opzet ervan. Ten gerieve van onze lezers en van de honderden VU-kadermensen die op 5 en 6 juni a.s. te Brussel de congreswerkzaamheden zullen volgen, brengen wij vandaag het tweede gedeelte van dit gesprek. Het eerste gedeelte verscheen vorige week in ons blad.

WIJ : Het tweede (sociale) referaat van de zaterdag handelt over de hervorming van de maatschappelijke zekerheid in ons land. Wat hapert er eigenlijk aan ?

H. Coveliers : Dit referaat behandelt de kritiek op het huidig stelsel van de maatschappelijke zekerheid. In de gedachtengang van het ganse kongres is dit een logische stap. Wij willen niet enkel de maatschappelijke zekerheid federaliseren, maar ze in Vlaanderen ook rechtvaardiger maken. Toen de maatschappelijke zekerheid in 1964 werd ingericht, lagen twee grote doelstellingen daarbij voor ogen : het lenigen van een aantal primaire sociale noden en de herverdeling van de inkomens. Vandaag moeten wij vaststellen dat aan beide doelstellingen helemaal niet voldaan werd. Wel werden een aantal sociale noden gelenigd, maar toch vielen nog hele groepen in onze samenleving door de mazen van het net der sociale zekerheid. Denken wij bijvoorbeeld maar aan de gehandicapten, de mentaal gestoorden, de gepensioneerde zelfstandigen, enzomeer. Bovendien kwam er van een herverdeling van de inkomens helemaal niets terecht. De ongelijke spreiding van de inkomens in dit land is nog altijd zeer groot. Er zijn twee redenen waarom de maatschappelijke zekerheid van nu de inkomens niet herverdeelt : de bijdragen komen enkel uit arbeidsinkomsten en bijvoorbeeld niet uit die van kapitalen, uit winsten van vennootschappen en zo ; bovendien is er het stelsel van de loongrenzen dat een loon of wedde maar belastbaar stelt tot een zekere grens.

W. Augustijnen : Wij zouden er nog kunnen aan toevoegen dat er een enorm verlies is door het feit dat de stuctuur van de RMZ topzwaar en ingewikkeld is en de administratie ervan overbelast. Door een herstructuratie ervan en door vereenvoudiging van het stelsel zou er zo'n 8 miljard kunnen bespaard worden. Dat geld zou kunnen aangewend worden voor het eigenlijke doel van de maatschappelijke zekerheid.

WIJ : In dat referaat wordt dus strenge kritiek geleverd op het huidig systeem van maatschappelijke zekerheid. Goed, maar heeft de VU een alternatief ?

M. Coppieters : De Volksunie zal op het kongres inderdaad een alternatief voorstellen. Wij hebben deze sectie — hoewel ze nauw aansluit bij de zaterdagsecties — naar de zondagvoormiddag verplaatst omdat het antwoord op de vraag « welk alternatief ? » zó belangrijk is en de weerslag ervan zo groot mogelijk moet zijn. De zondagmorgen zal de aanwezigheid van partijbestuursleden uiteraard veel groter zijn. De zaterdag werken wij met de deelnemers aan de voorgaande referaten en secties eerst het probleem af van de ontwikkelingssamenwerking in hetzelfde perspectief van een « welvaartspreiding voor allen ».

WIJ : Waarop komt het VU-alternatief concreet neer ?

M. Coppieters : Het eerste alternatief is de toekenning van een gewaarborgd minimuminkomen aan iedereen. Wij zijn tot de bevinding gekomen dat het minimuminkomen zoals het nu bestaat in feite mensonwaardig is. Het ligt — zoals iedereen weet — om en bij de 2000 fr. per maand. Wie daarvan moet leven, wonen, eten, zich verwarmen, heeft echt niet het minimum dat nodig is om behoorlijk te leven. Omdat de huidige wetgeving dit niet als gevolg had, een gewaarborgd minimuminkomen, stellen wij dit voor. Een bedrag namelijk dat gevoelig, dat revolutionair hoger ligt dan het huidige. Ons tweede alternatief is een plan tot herverdeling van de inkomens, een plan dat gericht is op 1980. De huidige RMZ heeft niet herverdelend gewerkt, ze bleef in dit opzicht volkomen « neutraal ».

Maurits Coppieters : « een moedig man » zei Godfried Bomans.

WIJ : Dat ziet er heel mooi uit, zo'n menswaardig levensminimnm voor iedereen, maar het zal uiteraard een bom geld kosten. En waar dient dat geld gehaald ?

H. Coveliers : Natuurlijk moeten wij roeien met de riemen die wij (kunnen) hebben. Wanneer wij als eerste optie nemen : een gewaarborgd minimuminkomen van 85.000 fr. voor iedereen, dan betekent dit o.m. dat wij de aanslagvoeten van de belastingen in dit licht zullen moeten herzien. Of dit meteen een drastische belastingsverhoging betekent ? Neen. Voor de lagere inkomensgroepen zal het alvast geen verhoging betekenen. Er worden op dit ogenblik reeds werkloosheidsvergoedingen, pensioenen en dgl. uitgekeerd zodat het bedrag dat wij er zullen moeten bovenop leggen niet zó groot is als het wel schijnt. Bovendien zal door een fiskalisering van de maatschappelijke zekerheid de sociale last die nu alleen drukt op de inkomens uit arbeidslonen op àlle inkomens drukken. Dit zal natuurlijk een sterke en zéér nauwkeurige belastingspolitiek vergen om de traditionele en uitgebreide belastingsontduiking te voorkomen. De nieuwe aanslagvoeten van de belastingen zullen trouwens maar bepaald worden wanneer wij àlle inkomens kennen. En dan zullen die zodanig berekend worden dat de hoge inkomens sterker zullen belast worden terwijl de mensen met een laag inkomen minder belastingen zullen betalen.

WIJ : Hoe hopen jullie tot een herverdeling van de inkomens te komen ?

W. Augustijnen : Je kan daartoe een ganse reeks maatregelen treffen. Denken wij bijvoorbeeld aan de aanpassing van het indexstelsel. Het stelsel dat wij nu kennen vergroot in feite nog de kloof tussen de hoge en de lage inkomens. Een nieuw degressief stelsel zou de lage inkomensgroepen bij elke aanpassing méér kunnen geven dan de hoge.

H. Coveliers : Om te beginnen kunnen de gelden die vrijkomen door de federalisering van ons sociaal bestel en door de besparingen aan de laagste inkomensgroepen worden besteed. Dan is er de jaarlijkse groei van de economie, die op 4,5 tot 5 % kan worden geschat. Die groei van de welvaart kan onevenredig worden verdeeld zodat de laagste inkomensgroepen het meest krijgen. En vermits de hoge inkomens ook dan nog meer zullen krijgen kan er ook een transfert gebeuren van de hoge naar de lage inkomens om het verschil met een bepaald procent te verminderen. De fiscalisering van de maatschappelijke zekerheid zal ook een herverdelend effect hebben. Ten slotte is er nog een mogelijkheid die vooral uit de amendementen naar voor komt : ook de collectieve voorzieningen (kinderkribben, hospitalen, openbaar vervoer, ontspanningsterreinen, enz.) kunnen herverdelend werken. Wanneer men die collectieve voorzieningen zodanig kiest dat zij eerder ten goede komen aan de laagste inkomenskategorieën.

WIJ : Het lijken allemaal biezonder ingrijpende sociale voorstellen. Behoort dit essentieel tot de taak van een volksnationale partij als de Volksunie ?

M. Coppieters : Die vraag wordt wel eens gesteld, ook in eigen rangen. Men vraagt zich af of een volksnationale partij niet een beperktere taak heeft : de strijd voor taal en cultuur en voor nieuwe structuren die een gestalte moeten geven aan de volksgemeenschap. Wie echter het volksnationalisme echt wil doorgronden kan niet anders dan tot het besluit komen dat een volksnationalist, méér dan gelijk wie, ervoor moet ijveren (en niet enkel bewogen zijn) dat de sociale nood wordt weggewerkt. De realisatie, de zelfontplooiïng van elk mens, de originaliteit van ieder mens is ons doel. Dit is het personeel humanisme waarop onze partij is gebouwd.

Wanneer àlle Vlamingen aan hun trekken komen (en dat kan toch niet beneden waardigheidsgrenzen op sociaal gebied !) dan kan er een gemeenschap tot stand komen die als geheel op haar beurt levenswaardig is. Een partner, die een eigen originaliteit binnenbrengt in het concert van de volkeren.

Wij kunnen er ons in de Vlaamse beweging niet vanaf maken met te zeggen : de Vlaamse beweging is altijd sociaal bewogen geweest, zij was er voor de kleine man. Het volstaat ook als VU niet, steeds maar zoiets te herhalen. Het is zelfs niet genoeg dat wij kunnen verwijzen, al doen wij dit met fierheid, naar meerdere zeer vooruitstrevende wetsvoorstellen van onze parlementsleden. Nee, wij moeten als partij stelselmatig een programma uitbouwen dat werkelijk sociale rechtvaardigheid beoogt, omdat dit essentieel onderdeel is van het menselijk welzijn. Wij kunnen nooit tot « welzijn » komen, dit wil zeggen : tot de algehele ontplooiing ook van de geestelijke aspecten van het mens-zijn, van de samenlevingsaspecten ervan, wanneer — zoals nu — een belangrijk procent van de bevolking niet eens een minimum heeft om te leven.

Wanneer we met dit kongres de schijnwerper richten op deze welvaartsbetrachting voor iedereen ze willen programmeren en er een toekomstig beleid in het federale België uit willen puren, dan doen wij dit als volksnationalisten omdat het welzijn van alle Vlamingen en van die Vlamingen als gemeenschap in de wereld zou mogelijk worden.

p.m.

zaterdag 5 juni

15 u : Inleiding door mr. Guido VAN IN, congresvoorzitter. Hij situeert dit congres.
15 u 30 : « Federalisering van het sociaal beleid », referaat van W. COBBAUT.
« Hervorming van de maatschappelijke zekerheid », referaat van J. CAUBERGHE.
De sectie wordt voorgezeten door volksvertegenwoordiger J. OLAERTS.
16 u 45 : Pauze
17 u 15 : Ontwikkelingssamenwerking. « Rechtvaardige welvaartsspreiding over gans de wereld », referaat van volksvertegenwoordiger E. DE FACQ. Sectievoorzitter is W. KUYPERS.

zondag 6 juni

9 u 45 : Samenkomst.
10 u stipt : Ons herverdelingsvoorstel (W. DE SAEYERE) sectievoorzitster E. GROOTAERS.
Referaat politieke aktualiteit.
11 u 15 : Stemmingen.
15 u : Verwelkoming door de congresvoorzitter.
15 u 10 : Volksvertegenwoordiger COPPIETERS houdt de congresrede.
16 u : Verdienstelijke propagandisten worden gehuldigd.
16 u 15 : Politieke rede door mr F. VAN DER ELST, partijvoorzitter.

Alle congreswerkzaamheden gaan door in de Albert I zaal van het congressenpaleis, behalve de uiteenzetting van W. De Saeyere, die in de dynastiezaal A wordt gehouden.

VU KONGRES 5-6 JUNI SOCIAAL FEDERAAL

parlementaire krabbels

in de senaat

De jongste week vergaderde de Senaat niet in openbare zitting. Senator Jorissen op het podium, de VU-senaatfraktie nadien per motie klaagde de dubbelzinnigheid van de heer Houben, voorzitter CVP-PSC en van de regering aan. Men beweert dat de Senaat veel werk heeft en een eind in de zomer zal moeten vergaderen en men houdt einde mei begin juni gedurende vier werkdagen geen openbare vergadering. De begrotingen van Kultuur en van Nationale Opvoeding werden zelfs nog niet ingediend en we zijn einde mei. Overigen is het een jaarlijks hernieuwde taktiek van de regering om tal van belangrijke wetsontwerpen pas in te dienen vlak voor de zomer om op die wijze de bespreking te beknotten en tal van onrijpe wetten er door te jagen. Met demokratie heeft dat niet zoveel meer te maken. Alleen de schijn blijft over.

De jongste openbare vergadering dateert van vorige week donderdag, toen enkel in de voormiddag werd vergaderd, met op de agenda twee interpellaties, een van VU-senator Lode Claes, en een van VU-senator Wim Jorissen.

« Het Laatste Nieuws » gaf de dag nadien geen woord over de interpellatie Claes, « Gazet van Atwerpen », evenmin een woord over die van Wim Jorissen. In de andere bladen kwamen ze vrij goed tot hun recht, altans volgens de gangbare normen in de Vlaamse pers. Ook al schreef « Het Volk » dat de interpellatie Jorissen weinig nieuws bracht. Laat Jorissen dan maar betogen dat er de jongste maanden drie duizend Kempense arbeiders hun werk verloren. Voor de ACV-krant blijkt dit niet erg belangrijk.

Lode Claes gaf krasse staaltjes van geldverspilling wat betreft staatssteun aan Waalse bedrijven : Alubel te Amay anderhalf miljard, eveneens anderhalf miljard aan Feluy, vele honderden miljoenen aan ACEC-Westinghouse... Raak klaagde hij aan dat men voor het kleinste wetvoorstel moet vermelden hoe nieuwe uitgaven dienen gefinancieerd, maar dat de regering elke verklaring weigert over miljarden toelagen. Daarover mag het parlement niets vernemen.

De Brusselse PSC-senator Maes trad Lode Claes bij in deze kritiek, zeer tot ongenoegen van de eerste-minister en de vice eerste-minister. Dezelfde vice eerste-minister bleef in zijn antwoord beneden alle kritiek. Het kwam erop neer dat er nog meer demokratie is nu dan gedurende de jongste oorlog en dat men toch ook de bankgeheimen niet naging, waarop Claes hem zei dat dit wat hem betreft, gerust mocht.

Volgens de « Gazet van Antwerpen » keurden eerste-minister Eyskens en minister Vlerick door hun gelaatsuitdrukking dit antwoord af. Deze krant vergist zich wat betreft de heer Eyskens. Deze laatste heeft bij herhaling van op het podium senator Claes herinnerd aan de oorlogsjaren. Het is niet voor niets dat hij ook maar de geringste amnestiemaatregel weigert. De Vlaams-gezindheid van de eerste-minister is vooral iets voor vergaderingen in Vlaanderen, weinig voor het parlement en helemaal niets in de regering. Overigens is de heer Eyskens noch erg gesteld op senator Claes noch op senator Van Haegendoren. In de eerste ziet hij klaarblijkelijk een mededinger als deskundige in ekonomische aangelegenheden en in de tweede een bij de Leuvense intellektuëlen. Tussen hem en senator Jorissen verlopen de kontakten evenmin vlot daar Jorissen hem geregeld verwijt dat hij alle Vlaamse belangen opoffert om zijn reputatie van handig man in stand te houden en om zo lang mogelijk eerste-minister te blijven. En de eerste-minister hoort liever lof dan verwijten...

De interpellatie van Wim Jorissen over de steeds groeiende krisis in de diamantsektor bewees dat de regering en de sindikalisten de Kempense fijnbranche diamanttak afgeschreven hebben. Dat het aantal diamantbewerkers in de Kempen van 18.500 in 1967 viel op 15.500 in 19670 en zelfs op 12.500 in 1971 vinden ze helemaal zo erg niet. De diamantbewerkers beschouwen zichzelf eerder als zelfstandigen dan als arbeiders dus zien de vakverenigingen hun afneming in aantal eerder met een gunstig oog.

Senator Jorissen toonde echter aan dat tegen de gangbare mening in, in het arrondissement Turnhout het tekort aan arbeidsplaatsen groeit. De uitwijking blijft aanhouden en de sociaal onverantwoorde pendel groeit. Het aantal arbeidsplaatsen groeide de jongste 10 jaar met 1.000 per jaar, doch het aantal arbeiders dat er bijkwam op de arbeidsmarkt ligt hoger en zal 2.000 — per jaar — bereiken van dit jaar af tot 1975 en nadien nog 1750 per jaar tot in 1980. Senator Verhaegen, CVP-er uit de streek van Heist op den Berg, poogde uit te leggen waarom er sinds een jaar praktisch niets gedaan werd voor de diamantsektor, en zocht voorzichtig de schuld te schuiven op de socialistische regeringspartner en op de verdeelde diamantbewerkers zelf.

Minister Vlerick, pas terug uit Engeland was zeer openhartig en weinig polemisch in zijn antwoord. De mop deed de ronde dat hij bij zijn terugkeer uit Engeland toeristische klasse reisde doch dat twee leden van het kabinet van zijn Waalse tegenhanger als minister knusjes in eerste klasse zaten, uiteraard op staatskosten. In een notedop de Vlaamse eenvoud en zuinigheid tegenover de Franstalige pronk- en verspillingszucht...

Wat echter opviel in zijn antwoord was dat hij zich klaarblijkelijk neergelegd heeft met de gelijke verdeling van de kredieten voor de bevordering van de streekekonomie. In een unitaire regering komt er uiteindelijk sleet op de vechtlust van elke jonge Vlaamsgezinde. Bij Leo Tindemans en Frans van Mechelen kwam het vlugger, bij Dries Vlerick wat later.

Toch blijft minister Vlerick simpatiek om zijn direktheid van stijl en de afwezigheid van de klassieke politieke komediantenstijl.

partijbestuur verwerpt slechte onderwijshervorming

In aansluiting met de verwerping van het wetsontwerp betreffende de algemene struktuur en organizatie van het secundair onderwijs door haar mandatarissen in de Senaat, verklaart het Partijbestuur van de Volksunie :

dat het zijn volledige instemming betuigt met het beginsel van een grondige vernieuwing van het onderwijs inzonder van het voortgezet (secundair) onderwijs inzake strukturen, methoden en leerstof op voorwaarde echter dat deze vernieuwing inderdaad de demokratisering en het intellectueel potentieel van ons volk bevordert.

dat, indien het de regering ernst is met de culturele autonomie, deze aangelegenheden niet hadden mogen geregeld worden door een unitaire Belgische wet maar door resp. Kultuurraden, wel te verstaan in het raam van het schoolpakt en van de gelijkwaardigheid van diploma's en getuigschriften.

Het partijbestuur van de Volksunie stelt het tekort aan wetenschappelijke voorbereiding van deze wet vast, het improvisatorisch karakter van de gedane experimenten en het ontbreken van voorzieningen voor bij- en herscholing van de leerkrachten.

Het partijbestuur van de Volksunie acht het onaanvaardbaar dat men een grote inspanning wil eisen van de leerkrachten en niet vooraf het lerarenambt financieel herwaardeert.

Het partijbestuur van de Volksunie kan zich niet verzoenen met de in het vooruitzicht gestelde omschrijving van de leerstof o.m. wat betreft de verminking van het stelselmatig onderricht in de geschiedenis.

Het partijbestuur van de Volksunie uit er zijn ongerustheid over dat deze wet ernstige schade zal berokkenen aan het onderwijs en dat inzonder het rijksonderwijs erdoor in diskrediet zal worden gebracht, dat het verschil tussen rijks- en gesubsidieerd onderwijs de schoolstrijd zal aanwakkeren, dat het intellectueel en cultureel peil van ons volk door dit alles wordt bedreigd en dat de rechtmatige beroepsbelangen van een aantal leerkrachten zullen worden over het hoofd gezien.

Diamantnijverheid : sterke achteruitgang.

tegen frans taalimperialisme

De VU-senaatsfraktie heeft kennis genomen van de uitspraken van de Franse president wat betreft het Frans als werktaal in het raam van de Europese instellingen.

De VU-senaatsfraktie spreekt zich uit voor de principiële gelijkheid van alle talen voor de landen van de Europese gemeenschap en tegen de voorrang die de Franse president aan de eigen taal wil verlenen. De fraktie wenst niet dat op Europees vlak het Belgisch eksperiment zou herhaald worden en gaf senator Ballet opdracht de bevoegde minister over de uitspraken van de Franse president te interpelleren.

vu-senatoren protesteren tegen regeringsmaneuver

Het Bestuur van de Volksunie Senaatsfraktie heeft met verbazing kennis genomen van het feit dat de senaat in de week van 1 — 5 juni geen openbare vergadering zal houden.

Het Bestuur van de Volksunie Senaatsfraktie begrijpt dit des te minder daar de voorzitter van de CVP-PSC, de heer Houben, onlangs verklaarde dat de senaat gedurende de vakantiedagen zou moeten vergaderen om klaar te komen met het overvloedig en belangrijk werk dat de regering haar zou bezorgen.

Het Bestuur van de Volksunie Senaatsfraktie klaagt de doelbewuste taktiek aan van deze regering om elk jaar opnieuw uiterst belangrijke ontwerpen pas te laten behandelen vlak vóór de vakantie om een grondig en regelmatig debat te verhinderen.

Het Bestuur van de Volksunie Senaatsfraktie vestigt anderzijds de aandacht op het feit dat noch de begroting van Nationale Opvoeding noch die van Kultuur al ingediend werden zodat deze begrotingen andermaal zullen dienen besproken wanneer ze praktisch zullen zijn verbruikt.

kultuurbegroting 1971 wanneer ?

Senator Jorissen heeft aan de voorzitter van de senaat een verzoek tot mondelinge vraag gericht voor de minister van Nederlandse Kultuur.

Hierbij stelt hij vast dat de minister in 1970 verklaarde dat de verdeelsleutel van de begroting tussen de Nederlandse en de Franse Kultuur vastgelegd werd ook voor het jaar 1971. De senator vraagt de minister hoe het komt dat zijn begroting voor 1971 nog niet ingediend werd en welke nieuwe moeilijkheden daar de oorzaak van zijn.

onze parlementsleden

■ Tijdens het debat over het wetsontwerp betreffende de wetgeving i.z. sociale zekerheid der arbeiders en de regeling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering oefende kamerlid Babylon scherpe kritiek uit op de RMZ-wetgeving, die hij totaal onoverzichtelijk noemde terwijl het wetsontwerp in kwestie niet beantwoordt aan de vereisten van een fundamentele hervorming. Bij de artikelsgewijze bespreking drong het zelfde kamerlid op verduidelijkingen aan.

■ Kamerlid Schiltz onderzocht in een tussenkomst tijdens het debat over het wetsontwerp i.z. prijsbeleid de voorgestelde maatregelen, waarvan hij sommige geïmproviseerd achtte. Hij pleitte ook voor een doelmatige parlementaire controle, wat thans niet het geval is.

■ Kamerlid Vansteenkiste kwam tussen in het debat over het wetsontwerp tot oprichting van een regie van posterijen. Hij onderzocht de huidige toestand en drong tot slot aan op maatregelen inzake decentralisatie en deconcentratie, waarover wel veel wordt gepraat doch waarvoor tot nog toe niets werd gedaan.

■ Interpellatieverzoeken werden ingediend door kamerleden Vansteenkiste (niet-naleving der taalwetten in Komen-Moeskroen, gericht tot de minister van Binnenlandse Zaken) ; Coppieters (over de spoorlijn 59 tussen Lokeren en Gent, tot de minister van Verkeer) ; Mattheyssens (uitblijven van ministerieel standpunt in antwoord op parlementaire vragen en de redenen, waarom sommige gemeenten taksen heffen op het lijkenvervoer, gericht tot de minister van Binnenlandse Zaken).

■ Kamerlid De Facq interpelleerde de ministers van Ontwikkelingssamenwerking en van Nationale Opvoeding (Nederlandse sector) over de moeilijkheden in het nederlandstalig hoger secundair onderwijs in scholen met Belgisch programma in Kongo en de middelen om aan de bestaande discriminatie ten nadele van Nederlandstaligen te verhelpen.

■ Schriftelijke vragen werden gesteld door kamerleden Babylon, De Facq, Leys, Raskin, Schiltz, Verduyn, Vansteenkiste, Van Leemputten, Olaerts, Mattheyssens en Belmans.

■ Senator Claes interpelleerde de eerste-minister, de vice-premier, de minister van Ekonomische Zaken, van Buitenlandse Handel, en van Streekekonomie, Franse sector, over drie beslissingen tot het verlenen van rijkssteun aan bedrijven in Henegouwen en Luik, volgens de interpellant « de meest buitensporige beslissingen de jongste tijd door het ekonomisch kernkabinet genomen » wat daarna door repliek aanleiding gaf tot een vinnig debat.

■ Senator Jorissen interpelleerde op zijn beurt de vice-premier, minister van Ekonomische Zaken en de minister voor Streekekonomie, Nederlandse sector, over de zware crisis in de diamantsector in Antwerpen en de gevolgen daarvan voor de tewerkstelling. Hij stelde o.m. vast dat de regering geen oplossing heeft voor problemen buiten de havengebieden en verweet de regering weinig belangstelling te hebben voor de diamantnijverheid. Het blijkt tevens dat de regeringspolitiek op ekonomisch vlak nog steeds de Vlaamse gewesten erg benadeelt. Tijdens het debat betreurde senator Jorissen de afwezigheid van de minister van Ekonomische Zaken, die zich zelfs niet verontschuldigde.

■ Schriftelijke vragen werden gesteld door senatoren van Haegendoren, Ballet, Vandeweghe, Jorissen, Persyn en De Paep.

« Eigenlijk ben ik onbevoegd om een oordeel te vellen », vertelt een vermoeide Godfried Bomans. « Hoop en al heb ik elf dagen in een rekordtempo door Vlaanderen gereisd met twee lange afmattende ontmoetingen per dag. Tussen mijn gesprekspartners zat niemand die jonger was dan veertig. Zo representatief voor Vlaanderen zullen mijn respondenten dus wel niet geweest zijn. En ik kan op gelijk niveau met Vlaamse auteurs praten, maar je mag van een schrijver uit Haarlem toch niet verwachten dat hij én met een bisschop én met een bankdirekteur én met een minister van Wetenschapsbeleid en Programmatie een zinnig gesprek met allure kan voeren ».

Met deze beperkende opmerkingen leidde Godfried Bomans onlangs enkele losse indrukken over Vlaanderen in. Onder de titel « Een Hollander ontdekt Vlaanderen » wil de Vlaamse tv een viertal programma's brengen waarin Bomans met verschillende Vlamingen praat.

« Ik heb me laten leiden door wat de oude Grieken het thaumazein noemden », zegt Bomans, « de oerverwondering. Eigenlijk is dat de enige houding die een juist inzicht mogelijk maakt. Want wie van in den beginne elk verschijnsel als vanzelfsprekend aanvaardt, bemerkt de wondere dingen van deze wereld niet meer ».

godfried bomans verwonderd over vlaanderen

berustend

Een samenhangende visie op Vlaanderen heeft Bomans (nog) niet. Dit kan misschien wel enige verwondering wekken bij een man die jaren geleden al verklaarde te betreuren dat de Vlamingen in 1302 niet verslagen waren. (Dat was duidelijk humoristisch bedoeld, zegt ie nu.)

Ook het boekje « Denkend aan Vlaanderen » dat hij een paar jaar geleden publiceerde was niet met die kennis van zaken geschreven die men normaliter van een geacht auteur zou verwachten. « Het lag lekker op de markt en de verkoop ging vlot ».

Zijn jongste odyssee heeft Bomons toch enige stof tot nadenken gegeven. Is het geheel nog niet bijster samenhangend, dan konden wij niettemin toch enige interessante uitspraken uit des schrijvers vermoeide mond noteren. « Hier in Vlaanderen heerst een veel grotere berusting in bestaande mistoestanden dan in Nederland. De Vlaming geeft wel toe dat er iets misloopt, maar hij is tevens overweldigd door een gevoel van hopeloosheid tot verbetering ». Vooral bij de Vlaamse jeugd meent Godfried dat verschijnsel vast te stellen : « Hollandse jeugd staat meer kritisch, gedraagt zich vrijer en is brutaler in haar doen en laten. In Vlaanderen zag ik vooral bevangen jonge mensen die een bedremmelde indruk achterlieten. Zij vertonen weinig spierkracht in het zich weerbaar opstellen tegenover de oudere generatie en het establishment ».

aftands harmoniumpje

Voor dit verschijnsel denkt Bomans een verklaring te vinden in het feit dat « de paternalistische gezinsstruktuur waar de ouders hun kinderen overschaduwen nog stevig stand houdt. « Je vindt hier nog talrijke meisjes en jongens van zestien-zeventien die braafjes al hun kleren door papa en mama laten kopen. Net of ze zelf niet de minste smaak hebben in die dingen. En zo'n jongen of meisje wordt dan wat ouder en student en komt op een kamer aan de universiteit en plots ademt dat wezen dan langs alle kanten vrijheid in. Maar de longen om die frisse wind op te vangen heeft men het nooit gegeven ».

« Ook de woordenschat is hier veel beperkter. Als ik na een voordracht in Vlaanderen met het publiek debatteer heb ik altijd de indruk in een ongelijke strijd verwikkeld te zijn. Ik voel mezelf dan als een orgelist op een concours met naast zich mannetjes die het met een aftands harmoniumpje moeten stellen.

« Daartegen staat dan een verbluffend vermogen tot improvizatie. Een Vlaming staat niet zo gauw voor schut. Als hij valt, valt hij op zijn poten. Met een beetje humor zou je zelfs denken dat de meeste Vlamingen uiterst begaafde mensen zijn. Wie hier vluchtig toeft, heeft de indruk dat elke minister hier ook nog hoogleraar is en beheerder van een bank en voorzitter van een aantal kulturele verenigingen. Hoe die lieden — jullie noemen dat met een mooi woord « kumulards » — zich op een degelijke manier van al die funkties kwijten, blijft mij een raadsel. Of zou het misschien toch zijn omdat zij allen tot dezelfde ondoorprikbare kliek behoren ? »

onbedorven politicus

Ook de vaderlandsliefde van de Vlaming is voor Bomans een verschijnsel dat tot nadenken stemt : « Vaderlandsliefde is hier een drang tot bevrijding. Zoals je nog aantreft bij Biafranen of Indonesiërs. Ik echter dacht dat echte vaderlandsliefde een gevoelen is dat men slechts kan koesteren nadat men bevrijd is. Wat de Vlaming vaderlandsliefde noemt is dus een verschijnsel dat de echte vaderlandsliefde nog voorafgaat.

In politicis heeft Bomans in Vlaanderen zich echter nog meer verwonderd. Niet zonder enig genoegen noteerden wij naast zijn grote achting voor minister Lefèvre die hij een man met allure noemde, volgende letterlijke uitspraak waarbij wij elke kommentaar overbodig achten : « Ik hield het meest van Maurits Coppieters. Hij is niet alleen een onbedorven politicus met het entoesiasme van de jongeling maar tevens de moedigste Vlaming die ik ontmoet heb ».

Over kultuurminister Frans Van Mechelen : « Ik denk dat hij een kapabele man is, maar dan zonder het postuur of de allure van een Lefèvre. Maar ik weet eigenlijk niet of Van Mechelen « het goed doet ». Laat ik het liever zo uitdrukken : ik zeg niets ten nadele van Van Mechelen, maar wel ten voordele van Lefèvre ».

het mooiste vlaams

Ook over de slagroomversiering waarmee de taart die wij Vlaanderen noemen afgewerkt wordt, had Godfried enkele opmerkingen : « De melodie van de taal is hier eigenlijk Frans. In het Noorden hanteren wij ons Nederlands eerder konstaterend. Vlamingen doen dat meer als operazangers. Lia Timmermans is daar een meesteres in. Zij praat het mooiste Vlaams dat ik ooit gehoord heb ».

Bomans maakt zich ook verwonderd zorgen over het verdwijnen van enkele waarden in Vlaanderen.

Bij onze auteurs mist hij de verbondenheid met de bodem. Het is net of in ieder ander land elke grote auteur eerst zijn eigen land in liefdevolle taal bezingt, terwijl de Vlaamse auteur daar wat beschaamd over wordt. Reken daarbij dat het « verdampen van het katolieke geloof bij de intelligentsia een bijna voltooid proces is, waarbij de nevel van de mystiek aan het optrekken is » en het is duidelijk dat een en ander niet zonder enige nostalgie wordt gekonstateerd.

Dat dit verschijnsel echter geen Vlaamse monopolie is beseft Bomans beter dan wie ook. « Elke beschaving is een ingewikkeld spinneweb dat aan een dun draadje bengelt. Als de spin dat draadje doorbijt valt het web naar beneden. Ik dacht dat wij in het Westen een zuurstof inademen die essentieel uit drie komponenten bestaat : Athene, Rome en Jerusalem. Het zou fout zijn Jeruzalem weg te laten. Dan adem je stikstof in en gezond is dat niet ».

tijdloze sfeer

De grootste opgave voor de mens van 1971 is volgens Bomans dan ook « het licht van het evangelie door een moderne glasplaat in de woonkamer te laten tintelen ».

Immers het zinvolle uit het verleden funktioneel in de nieuwe omgeving inschakelen is een dwingende plicht. Om analoge redenen is Bomans droef te moede als hij bespeurt hoe wij hier met ons natuurlijk en kultureel leefmilieu omspringen. « Wat ze met de markt van Oudenaarde hebben aangevangen stemt wel tot pijnlijk nadenken. Je zou zelfs peinzen dat de oude stadskernen in Gent en Brugge niet zijn afgebroken alleen om deze reden dat er geen subsidies tot slopen voorhanden waren ».

Toch zijn er ook hoopvolle indikatieven in het karakter van de Vlaamse mens : « De grote onbekommerdheid om het afgesproken uur. Als je om tien uur een afspraak hebt met de bisschop van Brugge, zou de prelaat wel verwonderd opkijken als je voor half elf op zijn drempel staat ».

« Ik benijd die tijdloze sfeer », zegt Bomans, « want afwezigheid van horloges is hier iets hemels. Het is een vooruitlopen op een toestand die wij postuum zullen beleven ». Omwille van deze voorsmaak van een hemelse geneugte en ook om na de eerste verwondering Vlaanderen beter te leren kennen komt Bomans binnenkort terug.

Over de neiging van de Vlaming om elke wet a priori te beschouwen als een instituut dat dringend moet ontdoken worden en over de invloed die eeuwenlange bezettingen allerhande op onze volksaard hebben gehad zal Bomans ter gelegenertijd allicht een verhelderend gesprek voeren met Maurits van Haegendoren.

« Ik ken die man niet » zegt Bomans. Er staat Godfried Bomans nog een grote verwondering te wachten.

m.v.

de WIJ vlaams nationaal de wereld

beer en sfinks

(Argos) In het politieke schaakspel rond het Midden Oosten was het wachten op een tegenzet van de sovjets. Het ontslag van « sovjetgezinde » Ali Sabri, de arrestatie van zijn volgelingen aan de top van partij en staat en het bezoek van US-staatssekretaris William Rogers aan Kairo waren net iets te veel geworden voor Moskou. De diplomatieke tegenstoot uit het Kremlin kon dan ook niet lang uitblijven : tussen 24 en 27 mei kwam in de Egyptische hoofdstad een verdrag van vriendschap en samenwerking uit de bus dat zowel te Kairo als te Moskou als « historisch » wordt omschreven.

Prezident Podgorny had het opportuun geoordeeld zichzelf uit te nodigen. Sinds de opening van de Assoewanstuw in januari jl. had hij Kairo niet meer gezien. Nu hij daar gnuivend het historisch dokument ondertekende vraagt men zich af wanneer Egypte zijn Russische gasten nog ooit zal kwijt worden. Die Russische beer uit het noorden blijkt over een fenomenaal aanpassingsvermogen te beschikken : jarenlang sloft hij daar al rond onder een op volle toeren draaiende Egyptische zon, zwaar over en weer strompelen, tussen de Assoewandam en de Russische SAM-raketten. Een toeristisch dagje-uit is het voor het ietwat logge pelsdier niet geworden : overal kraken voetzoekers, ontploffen tijdbommen. Eigenlijk heeft die beer maar één troost : het besef dat de Egyptische sfinks hem niet missen kan. In dit bewustzijn sjouwt hij aan het enorm financieel en militair engagement van de sovjets in het zonovergoten land van de Nijl.

Podgorny-Sadat : beer en sfinks

slimme sadat...

Het akkoord geldt voor vijftien jaar en wordt om de vijf jaar verlengd indien een van de partners niet een jaar vooraf verwittigd heeft dat hij een « einde aan het verdrag wil maken ». Voorlopig is het Russisch onbehagen nu weggeëbt. Binnenlands heeft Sadat zijn trouw aan het Nasserisme bevestigd. Hij heeft dit Nasserisme zelfs aardig naar « links » verlegd. Het politieke orgel van Sadat, die «rechts» heet te staan, beschikt dus over zeer « linkse » registers : tot en met socialistische maatschappijstrukturen ! Zeer tot genoegen van Podgorny die nu niet langer bezeten lijkt door vrees voor reactionaire staatsgrepen van landeigenaars en andere Faroek-isten. Buitenlands is er de kloeke verbintenis van Sadat dat de VAR niet zal toetreden tot een groepering van staten die tegen de VAR of zijn sovjetpartner zou gericht zijn. Wat de betrekkingen met Israël betreft blijft het Egyptisch staathoofd onwrikbaar achter de UNO-veiligheidsrezolutie van 22 november 1967 staan : de Israëli's moeten de bezette gebieden ontruimen. Egypte zal liever het kanaal dempen dan toe te geven aan onaanvaardbare voorwaarden.

...alle kanten uit...

Wat is, zo kan men zich afvragen, de reële waarde van verbintenissen die zo direkt afhangen van diverse imponderabilia! Vooreerst kan men lustig raadselen over de stabiliteit van Kairo's bewindsploeg, en van zijn buitenlands beleid. Waar zullen Egypte en de SU over vijftien jaar staan ? En dichterbij : over vier jaar zal de situatie in het Nabije Oosten grondig gewijzigd zijn. Zelfs het Suezkanaal zal heropend zijn. De Sovjetunie zoekt toch een doorvaart naar de Stille Oceaan... en ook Israël wil de internationale waterweg zo spoedig mogelijk heropend zien. Ten slotte is daar ook Washington dat nu niet neutraal kan blijven. Mosje Dajan heeft al het gevaar onderkend dat een zich neutraal opstellen van Egypte voor de Amerikaanse wapenleveringen aan Israël zou inhouden. Die Egyptische neutraliteit is weliswaar nog niet onmiddellijk in uitzicht maar die schrandere Anwar Sadat heeft, bijaldien hem een redelijke kans geboden wordt nog andere verrassingen achter de hand. Het geruchtmakende vriendschapsverdrag van 27 mei is dan ook meer een « simbolisch » verdrag dan een harde slag voor het « internationaal imperialisme ». In eerste instantie was het te doen om een Russisch doekje voor het bloeden. Overmorgen kan premier Fawzi weer door de Wanderlust gegrepen worden en naar Washington vliegen... met hetzelfde vliegtuig dat hij met dit doel gecharterd had : op het ogenblik dat president Podgorny, ongevraagd, voet aan Egyptische wal zette.

relatieve successen voor nixon

De toekomst zal uitwijzen of het Russisch-Egyptisch vriendschapsakkoord uiteindelijk toch een lastpost wordt voor 't Staatsdepartement. Inmiddels heeft president Nixon op het vlak van zijn buitenlandse politiek alvast twee successen gescoord. Eerst toen de Amerikaanse Senaat het voorstel van zijn achtbaar lid Mansfield (tot halveren van de Amerikaanse troepenmacht in centraal Europa) met 61 tegen 33 stemmen torpedeerde ; een tweede keer toen de VSA en de Sovjetunie elkaar te Wenen vonden op een accentsverschuiving van offensieve naar defensieve wapens. Daarmee heeft de ietwat « duistere » SALT-konferentie voor één keer haar bestaansreden gehonoreerd. Men spreekt al van een « doorbraak ». In werkelijkheid betekent het « nieuws » uit Wenen alleen dat de discussies nu van de grond zijn. En toch maar juichen ! Een politieke kinderhand is blijkbaar gauw gevuld.

europa moet meer betalen

In de Senaat was het succes van Nixon kompleet : niet alleen de « tegendraadse » senator moest het ontgelden, maar ook andere voorstellen die een tussen-oplossing beoogden (senator Hubert Murphy bv) legde de Senaat onberoerd naast zich neer. Toch is dit winstpunt van Nixon niet zo maar uitdrukking van het senatorieel pacifisme. Die Amerikaanse senatoren staan wel erg afkerig van een massale aftocht uit de Navo, maar simultaan eisten ze een sterkere financiële participatie van de Europese landen. Daarom allicht drong staatssekretaris Rogers onmiddellijk na de stemming aan op « hard talks » met Bonn : in weerwil van hun zwevende mark(en) en hun Ostpolitiek zullen de Duitsers nu onverwijld hun portemonnee moeten trekken !

van de grond

Hoe relatief een succes kan zijn bleek nog duidelijker op de Saltkonferentie te Wenen. Er moet nl. een akkoord tot stand komen over wat « strategische wapens » zijn. Ook moet men weten welke wapens voor « beperking » in aanmerking komen : Strategic Arms Limitation Talks, de termen laten aan duidelijkheid niets te wensen over. Aan beide kanten zullen evenwel toegevingen moeten loskomen : de VSA ligt immers, verder van centraal Europa af dan de SU, die daar gezellig in de buurt huist. Verder heeft de ene kemphaan meer sporen van een bepaald soort dan de andere. Een slager duldt wel dat de prijs van het brood naar beneden wordt gedrukt maar hij wordt kompleet ongenietbaar als « men » aan de prijs van zijn worsten of fijne vleeswaren wil raken. Zo gaat het daar ook te Wenen toe. Toch is men nu los uit het slop van steriel gediscussieer : eerst zal men de « beperking » van defensieve ABM-wapens (anti-ballistic missiles) aanvatten. Later zal men overschakelen op het offensieve tuig : intercontinental ballistic missiles (ICBM), Multiple independently Targatable Re-entry Missiles (MIRV) enz...

Nixon : opnieuw glimlachen...

pacifisten gepaaid

Pozitief voor Nixon : hij bewijst zijn oorlogsmoe publiek dat hij de « dialoog » verkiest boven de « konfrontatie ». Die voorkeur heeft hij bij het begin van zijn investituur beloofd. Ze ligt ook in de verlenging van het Russisch-Amerikaanse streven om alle geschillen achter de groene tafel te « behandelen ». Meteen illustreert Nixon (op het grijze scherm) hoe pacifistisch zijn bedoelingen wel zijn. Anti-oorlogs Amerika juicht toe, terwijl de defensie-kommissie van het Kongres haar goedkeuring hecht aan een projekt van een miljard dollar voor de bouw van anti-raketraketten...

■ **Voorzitter der « zwarte Panters » Bobby Seale tegen borgtocht van 1 miljoen 250.000 fr. vrijgelaten na 21 maanden gevangenis. Vorige week zag de rechter van New Haven af van verdere rechtsvervolging tegen Seale en zijn medebeklaagde Erica Huggins, beiden beschuldigd van medeplichtigheid in de ontvoering van en de moord op Alex Rackley, door de « Panters » verdacht van tipgeven aan de politie.**

■ **Twee mannen, gezocht wegens de ontvoering en de moord van de Israëlische konsul-generaal Elrom, te Istamboel op straat erkend, vluchten huis van een legermajoor binnen en gijzelen diens 14-jarige dochter, die ze dreigen te doden wanneer ze geen vrijgeleide krijgen, om Turkije te verlaten. Politie en leger omsingelen het gebouw, een woedende menigte wil de twee mannen lynchen. Na een kort gevecht wordt het meisje bevrijd, een der guerilleros gedood, de tweede zwaargewond.**

■ **René Auvray, burgemeester van het Franse dorp Sallen, waar onlangs 13 personen om het leven kwamen door instorting van de gemeentelijke feestzaal, pleegt zelfmoord.**

■ **Oud-eerste-minister van Nederland dr. Willem Drees (84) verlaat de Partij van de Arbeid.**

■ **Ontvoerde Britse ere-konsul Sylvester te Rosario (Argentinië) door zijn ontvoerders (leden van het « revolutionaire volksleger ») vrijgelaten. In ruil moet Swift en Co, waarvan Sylvester bedrijfsleider is, voedsel en kleding uitdelen aan de armsten van de stad. De andere eis (weder in dienstnemen van ontslagen arbeiders) wordt « overwogen ».**

■ **De Egyptische regering legt er de nadruk op dat het vriendschapsverdrag met de Sovjet-Unie de Egyptische vredespogingen in het Midden Oosten niet nadelig zal beïnvloeden. Volgens bepaalde bronnen zou Egypte thans bijna één miljoen man onder de wapens hebben.**

deze week in de wereld

■ **Spoorwegrampen te Duivendrecht (A'dam), Essen-Elwig, Wuppertal(West-Duitsland) en Alavus (Finland) eisen talrijke doden en gewonden.**

■ **Nieuwe gevechten tussen Feddayin en Jordaanse legereenheden ten noorden van Amman, als gevolg van een afgekondigd uitgangsverbod en verzet der Jordaanse autoriteiten tegen de oprichting van een Feddayin-monument.**

■ **Op Kaap Kennedy wordt met sukses Mariner-9 gelanceerd, verkenner naar Mars. Hij volgt het spoor van zijn voorgangers Mars-2 en Mars-3 die al eerder door de Sovjets werden gelanceerd. De reis zal zes maanden duren. Dit welslagen komt vlak vóór de behandeling van de begroting ruimtevaart in de Amerikaanse Senaat.**

■ **Na de gemeenteraadsverkiezingen waarbij Labour winst boekte ten nadele van de Konservatieven (huidige regeringspartij), moet de partij van premier Heath bij drie tussentijdse verkiezingen opnieuw zware klappen inkasseren. Waarnemers zien daarin een afkeuring voor Heath's Europese politiek en de stagnatie-inflatie in de ekonomie en in de geldsector.**

■ **Opgravingen langs een rivier te Yuba City (USA) leiden tot de ontdekking van verscheidene tientallen lijken, meestal van rondzwervende landarbeiders, die voor tijdelijk werk werk werden aangeworven door de Mexikaanse koppelbaas Juan Corona, tegen wie de verdenkingen van moord zich opstapelen en die dan ook wordt aangehouden.**

■ **Te Praag wordt op het kongres van de kommunistische partij Hoesak in zijn funktie van partijleider bevestigd. Het kongrespresidium weigert de voorlezing van een brief van de Italiaanse zusterpartij, waarin deze haar afkeuring van de Russische interventie handhaaft.**

■ **Volgens Saigon willen van de 570 invaliede of zieke Noordvietnamese krijgsgevangenen, die naar Noord-Vietnam mogen terugkeren, slechts 11 terugkeren. In de Zuidvietnamese kiesstrijd valt vice-president steeds scherper tegen Van Thieu uit.**

■ **Cholera-epidemie onder Oostpakistaanse vluchtelingen in Bengalen, India. Naar schatting verblijven 3,5 miljoen Pakistani's in India.**

■ **De « brigade van de dood » (politiemannen die het gerecht te laks oordelen en drastisch tegen de misdadigheid optreden) slaat opnieuw toe in Brazilië. Naar schatting bracht de « brigade » sinds haar oprichting ruim 1000 echte of vermeende misdadigers om hals.**

■ **De bevolking van het eilandje Filicudi verlaat het eiland uit protest tegen de tijdelijke internering aldaar van leidende maffiosi. Ook op het eilandje Linosa bevinden zich 17 beruchte Maffia- leiders in tijdelijk gedwongen verblijf.**

het nationaliteitenprobleem in tsjechoslovakije (1)

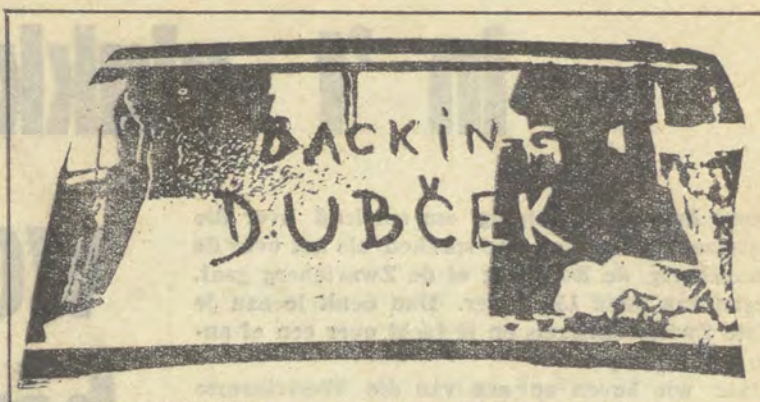

Naar aanleiding van het zopas te Praag besloten kongres van de Tsjechoslovaakse kommunistische partij publiceren we hier een eerste bijdrage van een insider over het land, dat nog steeds meer dat van Doebsjek is dan dat van Hoesak. Deze laatste werd wel in zijn funktie van partijleider bevestigd, doch dat is dan maar gebeurd onder de totale onverschilligheid van het overgrootste gedeelte van Tsjechen en Slovaken, niet het minst vanwege de jeugd. In feite is dit kongres vooral dat van de schijnheiligheid geweest.

In het eerste artikel geeft de auteur een geschiedkundig overzicht, in het tweede artikel zal hij nader ingaan op de Praagse lente en wat daarop volgde. Hoesak en zijn gezellen staan intusen voor de zelfde problemen als hun voorgangers. Welke koers ze nu zullen varen weten we niet : een zelfgenoegzaam en « beschermd » konservatisme ? Ofwel het toepassen van sommige hervormingen zoals Doebsjek die voorstond, maar dan in alle stilte ?

Tsjechoslovakije of Tsjecho-Slovakije ? Hoewel de eerste benaming de officiële is, zou de tweede ongetwijfeld beter uiting geven aan het minder bekende feit dat in dat land twee volkeren leven : 9 miljoen Tsjechen en iets meer dan 4 miljoen Slovaken, de eersten in het westelijke gedeelte, de anderen in het oosten. Etnisch en taalkundig zijn beide naties nauw aanverwant, zelfs « broederlijk », zoals het terecht gezegd wordt. Spijts al hun gemeenschappelijke kenmerken zijn ze toch twee onderscheiden volkeren, met eigen taal, volksaard, traditie en kultuur. Deze verschillen volstaan echter niet om te verklaren hoe het komt dat Tsjechoslovakije te kampen had en nog steeds te kampen heeft met een nationaliteitenprobleem. Een kijk op de geschiedenis en voorgeschiedenis van het land zal de lezer een beter inzicht verstrekken.

bohemen en slovakije

De huidige deelstaten Bohemen en Slovakije, die tot 1918 deel uitmaakten van de Oostenrijks-Hongaarse dubbelmonarchie, hebben tot het einde van de eerste Wereldoorlog een heel andere positie bekleed.

Reeds tijdens de middeleeuwen had zich het koninkrijk Bohemen tot een invloedrijke eenheid ontwikkeld, en het behield zijn macht in zekere mate ook na de aansluiting bij Oostenrijk. Wegens zijn rijkdom aan ertsen, zijn gunstige geografische ligging in het hart van Europa, en vooral zijn rijke nijverheid, werd Bohemen de industriële basis van de dubbelmonarchie. Bij het begin van de 19e eeuw bestond in Bohemen een sterke kern van autochtone nijverheid : voornamelijk zware industrie, gericht op de produktie van machienes en wapens, doch ook tekstiel, glas, suiker en bier. Er ontwikkelde zich een ekonomisch en politiek sterke klasse van de nationale bourgeoisie, en een groeiende groep van de nationale intelligentsia, die ontstaan gaf aan de Tsjechische literatuur, muziek, toneel enz.

In Slovakije was de toestand geheel anders. Territoriaal en wettelijk ingelijfd bij Hongarije, behoorde Slovakije tot de agragische basis van de dubbelmonarchie. Het grootste deel van het grondgebied was eigendom van de Hongaarse aristokratie en grootgrondbezitters. De onbenullig kleine industrie was vooral gericht op de bewerking van de landbouwprodukten en huiden, en op de ontginning van mijnen en bossen. Autochtone nijverheid was zo goed als onbestaande, en hetzelfde kon gezegd worden van de Slovaakse bourgeoisie. Slovakije, een bergachtig gebied zonder interne kommunikatiewegen, zonder industriële centra, stond volledig onder voogdij van de katholieke kerk ; ekonomisch en nationaal werd het zowel door de Hongaren als door de Oostenrijkers onder bedwang gehouden.

de samenhorigheidsgedachte

Onder de invloed van de Verlichting, tijdens de 19e eeuw, begon zich de opvatting te kristaliseren van de Tsjechisch-Slovaakse samenhorigheid. Deze idee werd verspreid door de Tsjechische intelligentsia en een zeer kleine kern van Slovaakse intellektuelen, die hun vorming hadden genoten in het kultureel midden van de Praagse universiteit. Diegenen onder de Slovaakse nationalisten die de meest realistische kijk hadden op de toenmalige politieke en nationale toestanden in de multinationale Habsburger monarchie, zagen in een samenwerking met de Tsjechen — als sterkere en meer ontwikkelde broederlijke Slavische natie — de mogelijkheid van een nationale en kulturele ontwikkeling voor Slovakije. De minder realistische Tsjechische en Slovaakse nationalisten wendden hun blikken naar Rusland, in het kader van het toen algemeen populaire panslavisme. In hun zienswijze was de taak van Rusland, als machtigste van alle Slavische landen, de bevrijding en bescherming van de onderdrukte Slavische broedernaties in de dubbelmonarchie. Rond het einde van de eeuw overwon de eerste, meer realistische opvatting van de Tsjechisch-Slovaakse samenhorigheid ; vooral onder invloed van T.G. Masaryk, toen universiteitsprofessor in Praag.

Het uitbreken van de eerste wereldoorlog betekende voor de Tsjechen en Slovaken, dat zij moesten strijden aan de zijde van hun onderdrukkers, de Oostenrijkers, Duitsers en Hongaren, tegen Serben en Russen die zij als broeders beschouwden. Onder druk van dit dilemma en van de opgekropte ontevredenheid kristalliseerde zich de Tsjechische en Slovaakse nationalistische beweging tijdens de oorlog zeer snel. In het begin van de oorlog dacht zelfs de groep rond Masaryk en Benesj nog niet aan een republikeinse staatsvorm voor het samengaan van Tsjechen en Slovaken ; eerder waren ze van plan, het uitroepen van een onafhankelijk koninkrijk, in het kader nog steeds van de dubbelmonarchie, te trachten af te dwingen. Het was slechts bij het nakende einde van het konflikt dat ze inzagen, dat ook het republikeinse alternatief mogelijk was voor het toekomstige Tsjecho-Slovakije.

De Tsjechoslovaakse ontvoogdingsstrijd werd, onder invloed van de Wilson-doktrine, door de Geallieerden politiek gesteund ; ook op het thuisfront werd hij versneld door stakingen en antimonarchistische akties, zodat Masaryk op 18 oktober te Washington, en op 28 oktober te Praag, de Tsjechoslovaakse Republiek kon uitroepen.

de nieuwe staat

Het nieuwe Tsjechoslovakije werd geboren onder het teken van drie grote vraagstukken, die de jonge republiek tijdens haar gans bestaan bleven vervolgen en eigenlijk nooit opgelost werden. Dit waren : de nationale grenzen, de nationale minderheden en het grondwettelijk statuut.

Op de vredeskonferentie van Versailles werden tenslotte de grenzen van de CSR vastgelegd op een basis, die meer historisch en geografisch was dan etnisch : 3 miljoen Duitsers werden door de regeling bij de CSR ingelijfd in het noordelijk en westelijk deel van Bohemen; meer dan 100.000 Polen woonden thans in Noord-Moravië en Noord-Slovakije, en 700.000 Hongaren in Zuid-Slovakije.

Bij Tsjechoslovakije werd het voormalige Hongaarse Ruthenië aangehecht — een gebied met een oppervlakte van 20.000 vierkante kilometers, een afgezonderde en onderontwikkelde streek met een grote meerderheid arme Joden als inwoners, en 60 % analfabeten.

Ruthenië verkreeg in 1919 het statuut van autonoom gebied ; voor het overige bleef het nationale probleem in het multinationale Tsjechoslovakije onopgelost. De nog vóór de stichting van de republiek beloofde autonomie van Slovakije kwam nooit tot stand.

In de algemene opwinding die volgde op de zo lang begeerde onafhankelijkheid, kwamen de nationale vraagstukken tijdens de eerste jaren van de republiek niet aan bod. Ze bleven latent, en waarschijnlijk daarom leek het niet direkt noodzakelijk om een konsekwente oplossing te vinden voor het statuut van de minderheden, voornamelijk dat van de Slovaken, die nog altijd dachten dat de regering van Praag woord zou houden.

het tsjechoslovakisme

Ten tijde van de voorbereiding en uitroeping van de CSR vormde Slovakije één front met de Tsjechen. Reeds in de eerste jaren van de republiek echter werd het duidelijk, dat van de federatie, door Masaryk bij het uitroepen van de republiek in de Verenigde Staten beloofd, en zelfs van de geplande gelijkheid van beide naties in een unitaire staat niet veel verwezenlijkt zou worden. De officiële politiek ten aanzien van Slovakije was gebaseerd op de idealistische opvatting van het « tsjechoslovakisme ». dat natuurlijk vooral bij de Tsjechen erg in trek was. De beginselen van het tsjechoslovakisme waren grosso modo als volgt : vermits er omzeggens geen verschillen bestonden tussen de Slovaakse en Tsjechische naties, kon men aannemen dat er eigenlijk maar één natie was, namelijk de Tsjechoslovaakse (wat de lezer zal interpreteren als « Tsjechische ») ; de Slovaakse taal was in feite maar een soort dialekt van het Tsjechisch, en zonder het neerschrijven, in het midden van de 19e eeuw, van de regels van het literair Slovaaks, zou die taal nu niet meer bestaan, ergo zouden er geen taalproblemen zijn, vermits in Slovakije iedereen Tsjechisch zou spreken. Daarenboven, hield het tsjechoslovakisme voor, was de republiek nog te jong om zich te kunnen permiteren, haar krachten te verspillen door toe te geven aan de nationalistische verzuchtingen van de Slovaken : hiervoor was de tijd nog niet aangebroken. De Slovaken waren een jonge natie, aldus deze ideologie, en ze hadden eerst nood aan ekonomische en politieke zekerheid alvorens ze konden beginnen aan de verwezenlijking van hun verzuchtingen. Er waren dus steeds voldoende argumenten voorhanden om de eisen van de Slovaken te verwerpen als zijnde ongefungeerd en voorbarig.

masarijk's droom...

Masaryk, een van de ideologen van het tsjechoslavakisme, trachtte een oplossing te vinden voor het ekonomisch en kultureel onderontwikkelde Slovakije, door een paternalistische politiek van hulpverlening en « opvoeding ». Voor zover hem betreft is het meer dan waarschijnlijk dat hij oprecht geloofde in het Tsjechoslovakistische oplossing als enige mogelijkheid voor de ontwikkeling van Slovakije. Als zoon van een Slovaakse vader en een Tsjechische moeder, en opgevoed in Moravië, de etnische scheiding tussen Slovakije en Bohemen, en als realist en pragmatikus, begreep hij niet dat het niet mogelijk was om zonder weerstand te ontmoeten de Slovaken eenvoudig te « vertsjechen ». Immers geloofde hij, dat die vertsjeching een snelle kulturele vooruitgang zou meebrengen, doordat de Slovaken dan pijnloos van de Tsjechen net hetzelfde zouden overnemen als wat ze anders zelf moeizaam zouden moeten opbouwen.

...en de werkelijkheid

Het tsjechoslovakisme zag er in de praktijk echter helemaal verschillend uit. Na enkele jaren slaagde het erin, zoveel schade toe te brengen aan de Tsjechisch-Slovaakse betrekkingen, dat er heden ten dage nog sporen van overblijven. Bohemen zag toen in Slovakije een goedkope agrarische streek, die daarbij een voordelig leverancier was van ruw materiaal voor de Tsjechische industrie. Het expansionistische Tsjechische kapitaal drong in Slovakije binnen en zwaaide de plak in zijn konkurrentie met de ekonomisch zwakke en jonge Slovaakse bourgeoisie. Kultureel gezien werd Slovakije gekoloniseerd door een eindeloze stroom, Tsjechische direkteurs en managers, Tsjechische professoren en leraars, Tsjechische schoolboeken en Tsjechische kranten.

Tijdens die periode ontwikkelde zich de ongelukkige praktijk, die ook heden hier en daar nog opduikt, om alles, dat in Bohemen geen sukses kende, tot straf naar de provincie Slovakije te verbannen. Daar kon het toch nog een leidende positie innemen dank zij het eenvoudige feit dat het Tsjechisch was. De zinloze politiek ten aanzien van Slovakije kwam het meest tragisch tot uiting tijdens de ekonomische krisisjaren. Het Tsjechische kapitaal vond toen een originele oplossing, namelijk het op grote schaal sluiten van Slovaakse fabrieken en zelfs het uiteenhalen en overbrengen van machines naar Bohemen.

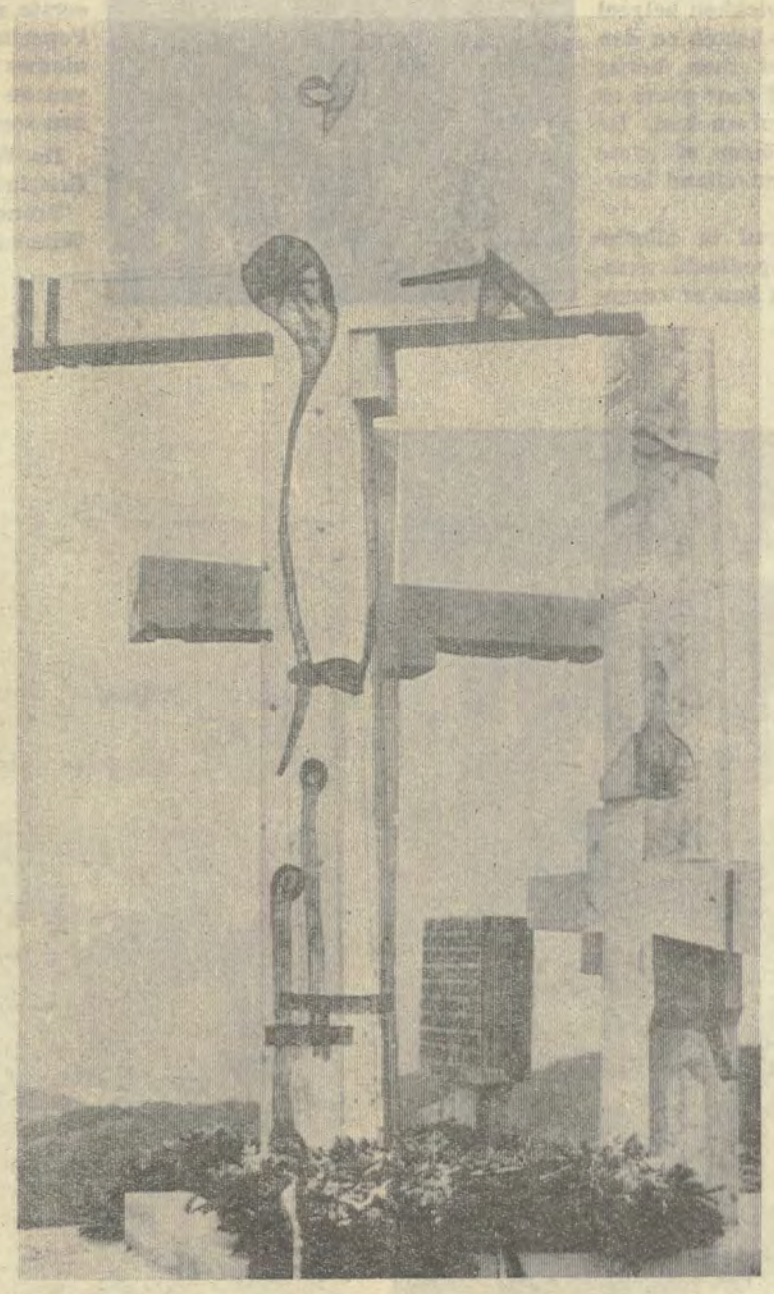

Het gedenkteken te Javorniky op de grens tussen Slovakije en Moravië opgericht voor alle slachtoffers van de vrijheidsstrijd.

reakties van minderheden

Misschien was het uit reaktie tegen die kortzichtige politiek dat op het einde van de twintiger jaren het separatisme begon te kiemen in Slovakije. De katholieke Slovaakse Volkspartij, met aan haar hoofd eerst haar stichter A. Hlinka, en later de militante Mgr. Tiso, ontvouwde zich op korte tijd tot volwaardige oppositiepartij. Zij bezorgde de Praagse regering veel hoofdbrekens, temeer daar ze een sterke positie genoot op het Slovaakse platteland, waar het merendeel van de bevolking woonde. Tevergeefs trachtte president Benesj na 1936 de decentralisatieplannen van de republiek in uitvoer te brengen, en dit niet enkel omwille van Slovakije, maar ook tengevolge van de eisen van andere minderheden : de Sudetenduitsers en de Hongaren van Zuid-Slovakije. Door de besluiteloosheid van de regering en de akties van de opkomende nationalistische partijen werd het plan van Benesj nooit verwezenlijkt. Zijn streven om de Slovaakse Volkspartij en de Sudetenpartij van Henlein in de regering op te nemen, om aldus hun separatistische en tegen de regering gerichte politiek te neutraliseren, liep op een volledige sisser uit.

De ontevreden nationale minderheden zouden weldra door het « duizendjarige » Reich, dat zich opwierp als hun verdediger, onder de vleugels worden genomen.

(wordt voortgezet)

in 't vlakke vlaanderen worden heuvels "bergen"

Soms heb je de neiging om smalend over die Westvlaamse « bergen » te spreken, als het over de Kemmelberg, de Rodeberg of de Zwarteberg gaat. Bergen van goed 150 meter. Dan denk je aan je laatste Zwitserland-reis en je tocht over een of andere « harde » pas.

Maar wie boven op een van die Westvlaamse bergen wandelt, krijgt er respekt voor : het grootse panorama dwingt respekt af. Van de kust af is het de eerste rijzende hoogte in het Vlaamse land. Niets belemmert het gezicht. Van op de Kemmelberg, het « oog » van Vlaanderen » noemden de Duitsers hem terecht, heb je een wijds gezicht met de glanzende spiegel van Dikkebusvijver, Ieper met zijn prachtige torens en verder de veelheid van torentjes in de Vlaamse vlakte, met daartussen de IJzertoren die door zijn kruisvorm opvalt.

Van op de Rodeberg zie je eerst Poperinge en Hondschote en dan in het helle licht de duinerij, als een fijne streep op de horizon. 's Avonds wenken van ver de vuurtorens. Kenners kunnen je de verschillende torens aanwijzen : Duinkerke, Nieuwpoort, Oostende.

Het Heuvelland is eerst en vooral een wandelgebied. Het Hellegat op de Rodeberg is een prachtig wandelbos met steile paadjes, bronnen en een haast eindeloos-lijkende trap in de steile helling. Van de top tot Loker vindt men onvermoede wandelingen, rustig tussen de velden door. Van de Kemmelberg, over de Scherpeberg, Rodeberg, Vidaigneberg, Zwarteberg naar het bebloemde Westouter en verder de grens over : tientallen paadjes en wegen waar men leeft in de zuivere natuur : jonge lariksen, sparren en dennen vervullen de lucht met hun zachte weldoende geur. Stilaan krijgen een aantal paden een goede bewegwijzing zodat men gerust heel wat richtingen op kan.

Dat Heuvelland is ook een ideaal fietsgebied. De vele verharde wegen tussen de velden in, bieden uitstekende fietspaden. Al ooit eens met de fiets naar de Zwartemolenheuvel te Dranouter gereden ? Daar heeft men een heerlijk uitzicht op de ganse heuvelrij. Men zit er zo midden de natuur.

Voor de automobilisten werden grote inspanningen gedaan. De zeshoekige blauw-witte routebordjes wijzen de weg naar minder gekende hoekjes van de streek. De Heuvellandroute komt door de 14 dorpen van het Heuvelland : Dikkebus, Dranouter, Hollebeke, Kemmel, de Klite, Loker, Mesen, Nieuwkerke, Reningelst, Voormezele, Westouter, Wijtschate, Wulvergem en Zillebeke.

De natuur is er steeds anders : in mei stonden de blauwe jacinten in bloei op de Rodeberg en de Kemmelberg. Nu zijn er de warme vlekken helgeel van de brem, zon en schaduw in de bossen en dan weer dat prachtig jaargetijde dat men herfst noemt : kleuren van bruin over rood naar paars en groen, geuren die men pas dan snuiven kan. De winter daarna met de verstilde bomen of grote spreien witte sneeuw. Dàn is het Heuvelland heerlijk. Dàn. Altijd !

Ontspanning biedt het Heuvelland in allerlei vormen : het prachtige verwarmd openluchtzwembad op de Rodeberg trekt aan, men kan er zwemmen en lekker lui liggen op de ligweide. Golf ? Een goed onderhouden minigolfveld kan je echt een fijn uurtje bezorgen. Paardrijden. En dan de kabelbaan : het is een onvergetelijke ervaring zwevend in de lucht de tocht van de Rodebergtop naar de Zwarteberg te maken. Roeien, hengelen : daarvoor heeft het Heuvelland twee uitgelezen vijvers. Dikkebus, op wandelafstand van de Kemmelberg, Zillebeke, op korte afstand van Ieper.

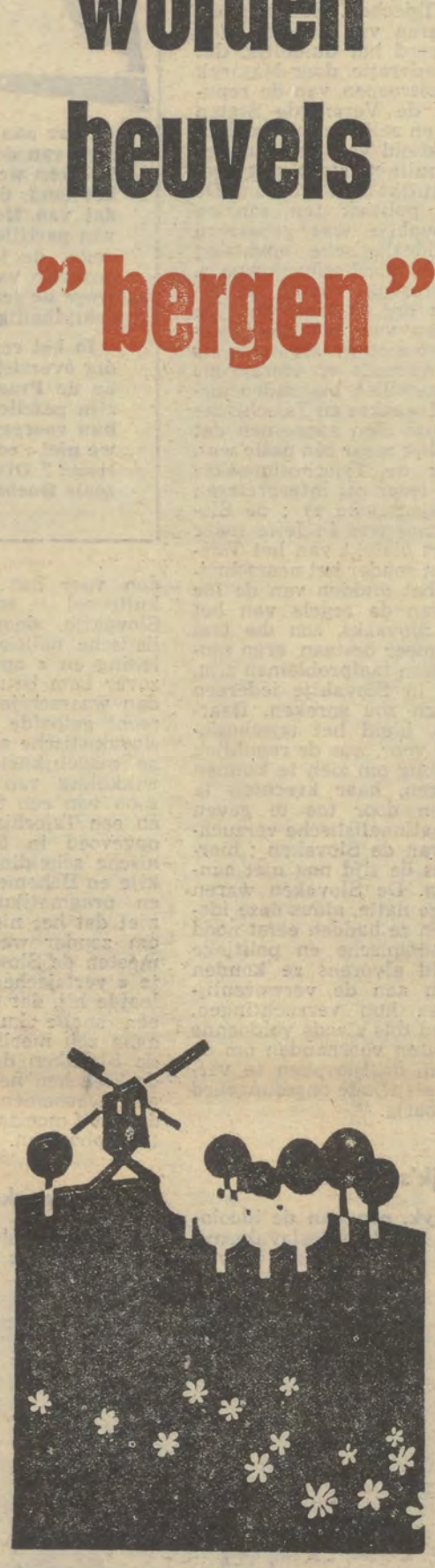

Je wil ook wat « zien » in de Westvlaamse bergen. Al een oude windmolen van binnen bezocht ? De Lijstermolen op de Rodeberg is voor de bezoekers klaar. Bewonder het vernuftige houten raderwerk, die ingewikkelde konstruktie en geniet er van het prachtig uitzicht. De pleisterplaats « De Wulfhille » biedt een enige verzameling oud landbouwgereedschap. Op de Zwarteberg is dit jaar een reuze-aquarium geopend. Het landgoed Bellewaarde te Zillebeke biedt een enige dierengaarde met herten en zebra's, sierlijke zwanen en flamingo's, kamelen, leeuwen en een forse Indische olifant.

Wie belangstelling heeft voor herinneringen aan 1914-1918 kan te Zillebeke terecht in het kleine oorlogsmuseum langs de « Maple Avenue » de prachtige ahornenlaan naar het Kanadese monument op Hill 62. Op de Kemmelberg ligt het indrukwekkende Franse massagraf. Mesen heeft het enig mooie New Zealand Park. Te Wijtschate ligt de « Pool of Peace », in 1917 een gruwelijke kuil na een verbijsterende ontploffing, nu een rustig vijvertje midden in 't groen, een vredige herinnering aan de gruwel van toen.

Ga er ook eens eten, rustig in een van die vele degelijke eethuizen. In enkele jaren zijn de Westvlaamse Bergen gekend geworden voor degelijk en verzorgd eten.

Ook het logies is er verzorgd en biedt er steeds meer mogelijkheden. Van luxe-hotels tot bescheiden maar kraaknette pensions kun je er vinden. Sinds een vijftal jaar is er een nieuwe formule met succes beproefd : vakantie in gezinnen. Een eigen dienst zoekt de degelijke kamers op in de gezinnen en bundelt de onthaalinspanning. Zo kwamen al tientallen bezoekers in gastvrije gezinnen terecht. Een formule die volop doorbreekt.

Ons beeld van het Heuvelland zou niet volledig zijn zonder een paar woordjes over de omgeving : Ieper, met zijn wereldberoemde lakenhalle, zijn kathedraal, zijn prachtige herenhuizen, waarvan er een het stijlvolle Merghelynckmuseum werd, de vele oorlogsherinneringen met in de eerste plaats de Menense poort aan de stadswallen en het stemmige Saint-George-kerkje, dat de Britten na de eerste wereldoorlog als gedachteniskerk oprichtten. Poperinge, met drie prachtige kerken waar steeds nieuwe ontdekkingen zijn te doen op het gebied van de kerkelijke kunst, met de groene hoppevelden rond de stad.

De Westkust is niet ver : De Panne, Koksijde, Oostduinkerke, Nieuwpoort.

Frans-Vlaanderen is dichtbij : Kassel, Belle, Sint-Winoksbergen, Duinkerke.

j.v.

vakantie in bloemendorp westouter

Het Bloemendorp Westouter in het Westvlaamse Heuvelland heeft zich weer klaargemaakt voor de zomergasten, wellicht ook voor ùw vakantie. In de zomer is het een waar bloemendorp. Elk huis is er bebloemd : geraniums, lobelia's... Kleurige perkjes geven een fris accent aan de wegen. Terecht kreeg Westouter dan ook de Westvlaamse ereprijs voor het mooist bebloemde dorp. Dit jaar is het dorp ook officieel erkend als « groen vakantieoord ». Bewegwijzerde wandelwegen mét rustbanken nodigen uit tot rustig wandelen.

Een aantrekkelijke formule laat toe op een eenvoudige manier vakantie te vieren in dit mooie bloemendorp. 15 gezinnen hebben kamers ter beschikking van vakantiegasten. Maaltijden worden genomen in een gezellig restaurant in het dorp. Sfeer is er volop.

Iedere week worden vanuit Westouter twee excursies ingericht : een dagtocht en een namiddagtocht. In het gastenmapje steekt naast een gidsje voor de streek met wandelkaart, een gratis toegangskaart voor het verwarmd openluchtzwembad, voor de kabelbaan en voor de midgetgolf, verder een kortingskaart voor bepaalde attracties.

In het dorp zijn er ook tijdens de vakantie een reeks eenvoudige avondprogramma's : dia-avond over de streek, filmavond, geleide wandeling.

Dit jaar wordt de vakantiesfeer te Westouter nog versterkt door een nieuw initiatief : de week-accentjes. Tot vorig jaar werd iedere week op dezelfde wijze georganiseerd. Dit jaar krijgt iedere week een eigen kleur en accent.

Bij wijze van voorbeeld geven we de week-accentjes van de eerste twee vakantieweken. (Deze vakantieregeling loopt van 3 juli tot 21 augustus). Eerste week (3 - 10 juli) : « aan en over de schreve », een tocht door Frans-Vlaanderen, grenswandeling, dia-avond over Vlaanderen in Frankrijk. Tweede week (10 - 17 juli) : « levend verleden », een boeiende excursie die ons met de neus op het verleden duwt : 14 - 18 - Spaanse tijd.

Alle week-accentjes worden in een open vakantiesfeer gehouden. Er wordt helemaal niets opgedrongen, integendeel, ieder krijgt lekker de kans om mee te snoepen uit de voorbije en komende week.

prijzen :

de prijs voor een volle week vakantie, van zaterdag tot zaterdag bedraagt voor volwassenen 2000 fr, voor kinderen tot 10 jaar 1650 fr, voor kinderen tot 5 jaar 1000 fr. In deze prijs is begrepen : eten, logies, de twee gratis-excursies (dagtocht, middagtocht), de waardevolle documentatie, de toegangskaartjes en de kortingskaart, de avondprogramma's en uiteraard BTW.

Men komt te Westouter met eigen wagen (de reisroute wordt toegezonden), per trein (niet zo gemakkelijk, ophalen aan station Ieper is mogelijk), er is echter een extra service, de Heuvelland-bus met halte te Antwerpen, Sint-Niklaas en Gent. De prijs heen en terug is vanuit Antwerpen 200 fr, uit Sint-Niklaas 160 fr en uit Gent 120 fr. Kinderen tot 10 jaar halve prijs, kinderen tot 5 jaar gratis.

meer informaties ?

Schrijf gerust of bel even naar V.V.V. Westvlaamse Bergen, streekhuis Malegijs, 8948 Kemmel, tel. 057/447.10. Dan ontvangt u prompt de informatiefolder « vakantie in bloemendorp Westouter ».

een aantrekkelijke vakantieformule

Circuit des MONTS DE FLANDRE SI

Heuvelland route VVV

De twee Verenigingen voor Vreemdelingenverkeer (VVV's) uit het Heuvelland, de VVV Westvlaamse Bergen te Kemmel (België) en het SI les Monts de Flandre te Belle (Frankrijk) hebben in 1970 een eerste gemeenschappelijk project verwezenlijkt : de Heuveland-Route (in Frankrijk : Circuit des Monts de Flandre) een boeiende bewegwijzerde route.

Voor veel bezoekers kan het een « weg » worden om onbekende mooie hoekjes uit de streek te ontdekken. Plaatselijke werkgroepen pakken de verdere uitbouw van de route aan : wandelwegen, rustbanken, prieeltjes, bomen, bloemen langs de weg.

Links even verpozen aan de « Wulfhille » op de Rodeberg waar landbouwmateriaal verzameld wordt. Ruiterschool op de Rodeberg. Zicht op Loker vanaf de Rodeberg. Kabelbaan tussen Rodeberg en Zwarteberg. Paardje « Malegijs » bij de Kemmelberg dat volgens de legende onvoorzichtige meisjes naar een betoverd kasteel op de Kemmelberg reed.

haar eigen WIJsje

vlaams nationaal

tot straks, tot morgen !

We leven nou eenmaal in een land waar de vrouwen in de kijker lopen als ze er zijn of niet zijn...

Schrijven dat er zo weinig vrouwen interesse hebben voor politieke aangelegenheden zou uit den treure zijn, en het liedje herhalen dat de Senaat en de Kamer zo onvrouwelijk zijn is geen hit meer...

We gaan ook niet uitpakken met zij die reeds jaren een plaats in onze beweging hebben en ook niet over hen die nog steeds aansluiten en die wij verwachten.

Nee, dit is een ultiem welkom aan al die vrouwen die wekelijks hun zoon en/of man en/of dochter naar de afdelingsvergadering zien trekken of die de tijd niet hebben (en ook misschien niet de bestendige interesse) om mee te gaan, aktief te zijn tot het uiterste, zich volledig te engageren.

Voor die vrouwen die het ganse jaar door voor-vergaderingen van het « klein » bestuur in hun huis meemaken ; een stencil of offsetmachine in hun « eerste » plaats staan hebben, adressen schrijven als het hoogspanning is, tijdens de afwas in gedachten de huizen aflopen en aan kandidaat-leden en abonnees voor «Wij» denken, een pamfletje in hun hoofd laten groeien tijdens de strijk, het groen in de gemeente verzamelen tijdens het schuren, een plan-dat-nog-geheim-moet-blijven uitbroeden... Wel al deze vrouwen, welkom vandaag en morgen op ons kongres !

Zij zullen er het woord niet voeren, niet tussenkomen in debatten, zij zullen aandachtig kijken en luisteren en hun man aan de mouw trekken om te vragen wie die is en die en waar nu meneer X ergens is. Zij zullen hun man en de sekretaris en de voorzitter van de afdeling die overaandachtig met pen de resoluties volgen op tijd en stond een dropje toesteken en wanneer een referaat te lang duurt even verveeld de muren van de grote zaal afspeuren.

Welkom, mevrouwen, U zien wij graag op ons kongres. Dit wordt weer eens een gelegenheid om nauw met ons verbonden te zijn, het hart te horen kloppen van een beweging waar mensen rond eenzelfde tema denken en werken.

De kinderen zullen het helemaal niet erg vinden om bij grootmoe te blijven tot zondagavond, dat weet u wel.

De deuren van het kongressenpaleis staan wagewijd open. Tot straks ? Tot morgen ?

enig friesland

Nog een beetje onder de indruk van een fikse dagwandeling in het Hallerbos dat wij die dag ontdekt hadden, bekeken we in de valavond op de Vlaamse tv een SOS-natuurdokumentaire van Marcel Verbruggen over Friesland — één groot natuurreservaat.

Marcel Verbruggen is iemand die zijn sporen verdiend heeft en geen krans meer behoeft. Het werd een enige uitzending in een boeiend kader.

Het moet nu wel worden toegegeven dat onze noorderburen het een tikkeltje gemakkelijker hebben met de natuurbescherming dan wij die af en toe nog wel eens hoeven te « vechten » voor het behoud van een of ander stuk bos of park.

Friesland heeft het voordeel één groot natuurreservaat te zijn want dit gedeelte van Nederland is één van de laatste toevluchtoorden in onze lage landen. Met strakke hand worden fauna en flora er in stand gehouden en de resultaten zijn dan ook merkbaar. Bij dat alles is de Fries met deze maatregelen opgegroeid en gaat hij zijn streek als vanzelf respekteren zodat (en dat bleek duidellijk uit Verbruggens' dokumentaire) een agreement gegroeid is tussen mens (toerist) en natuur.

De dokumentaire bracht weer eens het Chinezengeduld van Marcel Verbruggen aan het licht, vooral bij het filmen, van het leven van vogels (hofmakerij, broeden, voeden van vogels, nestbouwen, enz.) zodat men met een grote tederheid het leven van de vogeltjes gaat bekijken alhoewel het de bedoeling van deze uitzending, is de vogel in het geheel van het biologisch evenwicht te zien. Het is een enorm doek van water en lage wolken, van wind en ruisend riet, van vreemdsoortige vogels, van slangen, van bedreigde eendensoorten en nog meer.

Eens te meer heeft Marcel Verbruggen ons hart gewonnen met deze dokumentaire en stilletjes aangespoord dit enige Friesland te bezoeken.

In Marcel Verbruggen heeft de BRT een enorme medewerker gevonden die in ere moet gehouden worden.

Hopelijk keken de Belgische verantwoordelijken voor bos- en waterbescherming mee...

zee

Waar zijn de tomaten, met garnaaltjes gevuld ? En weten jullie het nog, toen we omelet met garnaal aten ? De roze dieren smaakten vers en knappend en we proefden even de zee : zilt en wild... Ja, lieve mensen de garnaal is even uit ons gastronomisch leven verdwenen. Maar de kapitaalkrachtigen jubelen : eindelijk honderd frank neertellen voor honderd gram lekkernij, wat een establishment-prestatie !

Nee niet allen de vervuiling van de zee heeft er schuld aan, niet alleen de overbevissing maar vooral de vraatzuchtige gullen die ons van een nationaal gerecht hebben beroofd ; de jonge kabeljauwen vreten ons de roze dieren van het bord... Ondertussen voelen we ons gefrustreerd : de zee geeft ons niet meer zo vanzelfsprekend en gul wat we er gedachtenloos van verlangen.

Maar wat zouden we, aardbewoners, zonder de zee zijn ? Stel je voor : geen stranden meer om als braadkippen te roosteren, geen goedkope vervoers- en vervuilingswegen meer voor reuzetankschepen, geen zandbanken over om op te stranden, geen vrije ruimte om als piratenzender John Lennon te verheerlijken, verdwenen het ruime sop van de geharde avonturiers die over de Bounty dromen en met een Râ de raadsels van de verre geschiedenis trachten te ontsluieren...

In de diepe zee schuilt het verleden van elk levend wezen, we zijn er allen uit geboren, mensen en vogels, paarden en vlinders. Misschien zullen we er allen terugkeren, als naar de laatste zuivere ruimte om te wonen, te leven, om er voedsel en rijkdom te vinden, als zovele Nemo's. Zo kan het dat binnen vijftig jaar we niet meer zo vreemd zullen opkijken als we bij het ontwaken een grote rog of een school krabben voor ons kamervenstertje zullen zien voorbijglijden.

Reeds verbleven mensen weken, zelfs maanden onder water, zoals die vijf dames uit de States die het vorig jaar klaar speelden vijftien dagen in een onderzees huis te verblijven. Sylvia, Ann, Alina, Peggy en Renate (namen als schoon koralen, zou een dichter van bij ons zeggen) vormden een degelijk wetenschappelijk team : één was ingenieur, je weet wel... luchtdruk meten, zuurstofvoorraad nakijken, boordinstrumenten testen en werkt dat duikerspak nu prima ? Een andere vroeg zich af welke zeewieren bij de vissen in de smaak vielen en of de mensen zo'n zeeprodukten mettertijd zouden lusten ? Want de zee wordt de voedstermoeder van onze hongerige toekomst : in Japan hebben pientere lui al brood uit wieren samengesteld en waarlijk : je ziét en proèft geen verschil ! En dan had je een aantal dames die de vissenzelf bestudeerden ; de naïeve dieren waren op mensengezelschap gesteld en drieste eksemplaren gingen zelfs parmantig op een arm of helm postvatten. Want de onderzoeksters droegen helm, zuurstofflessen, filmtoestellen en zwemvliezen, handschoenen en een « pinger », een soort sonar is dat... in het totaal verdroegen ze ongeveer veertig kilo uitrusting... wie sprak daar over « de zwakke vrouwen » ? Als onderzeebewoonster kregen ze hetzelfde voedsel als een ruimtevader opgedist : ze hoefden het slechts uit de aluminiumverpakking te halen en wat op te warmen. Ze vonden het vervelend dat ze geen sigaretje mochten opsteken in deze van zuurstof oververzadigde atmosfeer, maar daarnaast genoten ze het grote voordeel afwas als een aftandse bezigheid te mogen bekijken.

Zo zijn deze vrouwen door hun researchwerk — samen met de andere bevoorrechte geleerden — de wegbereiders van de éénentwintigste eeuw. Reeds nu beseffen we duidelijk dat we de laatste levensmogelijkheden uit de oneindige golven van de oceanen moeten halen...

huguette d.b.

pinksterstunt van de mechelse pag

Ter gelegenheid van Pinksteren heeft de pluralistische aktiegroep « De Zwijgende Meerderheid » een zinnebeeldig geschenkje aan alle Mechelse gemeenteraadsleden aangeboden. Het bestond uit een paar chokolade tongetjes netjes verpakt in een korfje uit karton, waarin gewoonlijk suikerbonen gelegd worden. In een nota van toelichting werd verwezen naar de « vurige tongen » die in een ver verleden in staat geweest zijn aan de apostelen verlichting van geest en de gave van de taal te bezorgen. Ondanks een beroep op het aartsbisdom is de PAG er niet in geslaagd deze zo begeerde tongen voor de Mechelse gemeenteraad te bemachtigen. Met het oog op « het welzijn van de stad » hoopte de PAG evenwel dit iedereen zich zou tevreden stellen met chokolade tongen, maar betwijfelde of hetzelfde opzienbarend resultaat zou bereikt worden. Hoop is nochtans verantwoord, zo vervolgde de nota.

vrouwen in beweging

De korfjes waren gesloten met een strikje in de kleur van de overeenkomstige politieke partijen. Om 't geheel nog meer « in de verf » te zetten werd de VU bedacht met een Belgisch strikje. Heel wat dames uit de PAG betreurden de extra-kwaliteit van het lint !

Bij de chokolade tongetjes werd suikergoed gevoegd, bedoeld als « een aansporing om het woord zonder bitterheid over de politieke lippen te laten vloeien ». Het is reeds de derde maal dat de Mechelse PAG op humoristische wijze van zich laat horen. Het zal zeker niet de laatste maal zijn.

● *De Vlaamse Toeristenbond richt jaarlijks de Hippoliet van Peene-Virginie Miry-prijs in ter bevordering van de Nederlandstalige toneelliteratuur. Het bedrag van die prijs beloopt 10.000 fr.*

Hij wenst alle groepen of personen, die menen in aanmerking te komen voor deze prijs er aan te herinneren dat een omstandig verslag van hun aktiviteiten moet overgemaakt worden aan de VTB, St. Jacobsmarkt 45, 2000 Antwerpen, vóór 15 juni.

Vóór 1 oktober brengt een bevoegde jury advies uit bij de voorzitter van de Vlaamse Toeristenbond. De uitslag zal dan in de loop van die maand aan de pers worden bekend gemaakt.

● *Renaat Bosschaert stelt van 5 tot 20 juni ten toon in het Huidevettershuis, Huidevettersplein 10 te Brugge.*

● *De derde en laatste wedstrijd voor schilderkunst «Prijs Keane 1971 », die in totaal 75.00 fr. bedroeg, geschonken door het Amerikaanse schilderspaar Walter en Margaret Keane*

Voor het derde en laatste jaar was er zeer ruime deelneming, doch de jury (samengesteld uit niet-Brugse critici en personaliteiten uit de Vlaamse kunstwereld) oordeelde dat er onder de 20 deelnemers met samen 81 inzendingen geen enkele voor de prijs in aanmerking kwam. Derhalve werd de prijs van 25.000 fr. in vijf gelijke premies verdeeld.

Een kleine overzichtstentoonstelling van 20 werken (1 per deelnemer) wordt gehouden tot 20 juni in het stedelijk museum Groeninge.

● Het Meinummer van het « Vlaams Muziektijdschrift », maandblad van het ANZ, bevat een zeer interessante reeks artikelen over het Festival van Vlaanderen, respektievelijk geschreven door promotor Jan Briers (Basisprincipes), Ignace de Keyser (FVV in acht punven), Albert De Sutter (FVV in Europees perspektief), Marius Monnikendam (Hollandfestival) en Luc Leytens (Peter Benoit en de Belgische muzikale festivals).

De rest van het meinummer omvat het vierde deel in de reeks « Mens en muziek » van Hugo Heughebaert, een bespreking van het « Opus 100 » van Flor Peeters door Chris Dubois, verder « Het Antwerps Perkussie-orkest » door Pieter Andriessen. Dan de vaste rubrieken : Muziekbiblioteek, boekbespreking, grammofoonplaten, tijdschrijften, Quodlibet, verenigingsleven.

Een zeer interessant nummer deze keer. Abt. 125 fr., per nr. 20 fr. postrek. nr. 963.36 van het ANZ, Oudaan 22-24, 2000 Antwerpen.

● *Om de drie jaar richten de VTB en de VAB een nationale prijskamp in voor zwart-witfoto's, waarraan alle leden kunnen deelnemen. De vele plaatselijke foto-verenigingen zullen hier een kolfje naar hun hand vinden. Na de tentoonstelling te Antwerpen gaat deze expositie op reis doorheen het Vlaamse land, op bezoek bij iedere afdeling die er een aanvraag toe doet. Tentoonstelling en prijsuitreiking gebeuren samen te Antwerpen, deze keer in het kader van het gouden bestaansjubileum van de VTB en van het 25ste kerstsalon van de Antwerpse foto-afdeling.*

Het reglement van deze prijskamp kan bekomen worden bij de VTB-VAB, St. Jacobsmarkt 45-47 te Antwerpen. Uiterste datum van inzending: 31 oktober.

ernst junger over verdovende middelen

Onder de titel « Annäherungen — Brogen und Rausch » verscheen bij Klett Verlag, Stuttgart, een nieuw boek. De titel wijst reeds op het tema : de geschiedenis, het positieve en het vernietigende aspekt van bijna alle verdovingsmiddelen, en de drijfveren van hun gebruik : een « Annäherung » aan het absolute, een vluchten in de droom, een vrij worden van het materiele, van de mekanisering der maatschappij, een fisisch of geestelijk sterker worden. Jünger heeft deze geschiedenis en dit onderzoek naar de motieven behandeld op een wijze, die wij van hem kennen uit zijn ander autobiografisch werk : hij heeft het objektief-autobiografische en het subjektief-onderzoekende en konstaterende hier eveneens meesterlijk dooreengeweven. Bij dit autobiografische, dit bericht over zijn eigen leven en over gebeurtenissen en mensen, en bij dit onderzoek naar geschiedenis, werking, en situering van verdovingsmiddelen, van « drugs », komt er nog een derde dominante. Het is het beschouwende gedeelte, daar waar Jüngen zijn bevindingen, zijn vaststellingen over het gebruik van drugs en de motieven die er toe leiden plaatst in een kultuur-historisch kader en in de evolutie van de wereld. Hij waarschuwt voor de excessen, die begeleidingsverschijnselen zijn van de grote overgang, de tijdswende, de tijdsverandering...

Jungers boek is dus zeer gevarieerd. Toch is het in vele variaties en zijn drievoudig aspekt van autobiografie, subjektief-wetenschappelijk verslag en wijsgerige verklaring (waarbij niet het rationele maar veel meer het magisch-simbolistische, de mythe de weg wijzen naar de zin der dingen) een sluitend geheel, een klare, schoon afgeronde eenheid van de encyclopedische subjektiviteit en autobiografische objektiviteit.

speurtocht

Over de eigenlijke speurtocht Jünger naar geschiedenis en geheim van bijna alle gekende verdovingsmiddelen geeft ons de indeling van het boek zelf reeds enig inzicht. Europa, Orient en Mexico : de drie grote delen van het boek zijn ook drie grote kultuurhistorische fresco's, waarin telkens de motieven en de technieken, de verwachtingen en mythen, macht en doel van het verdovingsmiddel dienen om het specifieke van de kultuurkring weer te geven. In Europa wordt de roes tot een zuiver genot, in de Orient een avontuur waarin fantasie, schoonheid en geest elk hun plaats hebben en in Mexico wordt hij een benaderen van het Absolute.

op zoek naar verlichting

Het is dit « benaderen », deze « Annäherung » die Jünger de titel van zijn boek ingaf. Is het mogelijk de wereld van het absolute te benaderen op deze wijze ? Jünger nam zelf — op rijpere leeftijd en onder wetenschappelijke kontrole — experimenten om na te gaan in hoever de vitale, psychische en geestelijke ervaringswereld kon uitgebreid en verrijkt worden...

Is het de enige wijze van « Annäherung », nadat de religieuse vormen van de meditatie, het gebed, de koncentratie in hun extatische vorm verloren zijn gegaan, die nog overblijft ? Of is echter — zoals Erika Wiesman aan Jünger schrijft — de weg van chemie en alchemie niet een veel groter kwaad, en loopt de echte weg wél over het vasten en bidden en de meditatie ? Is de geestelijke en niet de magische weg de énige weg naar de verlichting, de verheldering, die voor de mens geschikt is ?

visioen op bewegende wereld

Jüngers onderzoekingstocht in de wereld van de verdovingsmiddelen en hun plaats in de grote kulturen is tevens een peiling naar de grondtrekken deze kulturen en hun evolutie geworden, en tevens een visioen, meer dan een visie, op de wereld in beweging. Jünger erkent, zoals Barbara Klie schreef, de « furchtbaren Widersprüche » van deze tijd, ontdekt ze in zichzelf, maar hij ziet af van elk politiek dogmatisme, van de literaire ironie van een Brecht of een Thomas Mann, maar ook van elke lirische resignatie of van het experimenteren met literatuur

Niet alleen om het tema, om het historische en wetenschappelijke, om het autobiografische dat reikt van jeugd tot ouderdom, om het irrationeelwijsgerige en de metafysische hunkering van de positivist, maar ook om het meeslepende van de stijl en de klare zuiverheid van de taal, is dit boek een der belangrijkste in zijn hele oeuvre. Jüngers grote kracht ligt in dit verbinden van de drie « vlakken » waarop hij zich beweegt : een verbinding waarbij het basisvlak, dat van het grondtema, een startbaan is voor verkenningen en « Subtile Jagden » op de andere terreinen. « Annäherungen — Drogen und Rausch » sluit daarom aan bij de andere grote « autobiografische » werken, die allen aan dergelijke verbindingen — kleinere of grotere — hun waarde en hun unieke plaats in de moderne Duitse literatuur danken.

j.d.

In de Zwadderkotmolen te Mater bij Oudenaarde eksposeert kunstschilder Omer Pessemier (tijdens de weekends, tot 13 juni) een twintigtal van zijn nieuwste doeken. Op de opening van deze merkwaardige tentoonstelling verleden week zaterdag sprak Toon Van Overstraeten ; kunstschilder Pessemier is alle « Wij »-lezers bekend als de man die sinds jaren zijn cartoons en pamflettaire tekeningen in ons blad ondertekent met « Omer ».

zo gaan de dagen...

In een vorig artikel over de Ier Brendan Behan wezen wij reeds op de eigen plaats — en de belangrijke betekenis — die Ierland in de Engelstalige literatuur inneemt. Wanneer enkele jaren geleden een der belangrijkste Ierse kritici en romanschrijvers, Sean O'Faolain, een teloorgang der Ierse literatuur vaststelde na de onafhankelijkheid van de republiek in 1921, dan is dit zeker waar, wanneer men de belangrijke namen van die tijd heroproept : het was toen de grote tijd van Synge en O'Casey en het Abbey Theatre, de tijd van de poëzie van de Nobelprijswinnaar Yeats, van het proza van George Moore, Edith Sommerville e.a. : de tijd ook waarin Joyce begint te schrijven... Gemeenschappelijk bij deze generatie was vooreerst een door romantiek gedrenkt nationalisme, en daarenboven een geloof in Ierlands zending, een idee van het eeuwige Ierland zoals dat zich doorheen alle wederwaardigheden — tot doorheen het verlies van zijn taal toe — had blijven manifesteren, van Sint Patrick tot de Ierse paasopstand. Deze generatie echter is oud geworden of gestorven, en hoewel Ierland met O'Casey en Joyce, met Yeats en Moore in de wereldliteratuur een belangrijke plaats ging innemen, kwam na de onafhankelijkheid een provincialistische en regionalistisch-getinte literatuur aan bod, die niet meer doordrong tot buiten de grenzen. Er is echter na de tweede wereldoorlog en inzonderheid de laatste jaren een opmerkelijk « come-back » van de Ierse literatuur op het internationale niveau vast te stellen.

Na een Sean O'Faolain en een Liam O'Flaherty kwamen in het Joyceaanse experimentele spoor Beckett, Flann O' Brien en Aidan Higgins, en kwam ook de tijds- en maatschappijkritiek aan bod bij een Brian Moore en bij Edna O' Brien, in wier werk vooral de vrouwelijke psyche wordt doorlicht. Over haar laatste verhalenbundel « The Love Object » schreef een criticus dat het de duidelijkste revelaties bevatte die hij ooit ontmoet had over het feit : wat het betekent een vrouw te zijn.

« geheim wapen »

Naast deze oudere generatie, naast de voortzetters van Joyce's experiment en naast de roman met maatschappelijke kritiek blijkt Ierland nog een soort « geheim wapen » te bezitten, dat het bij tijd en wijle loslaat op de niets-vermoedende literatuur-beschouwer : het geheim wapen van zijn met een natuurtalent begaafde vertellers, zoals wij dat ontmoetten bij Brendan Behan, zoals wij dat nu mochten vaststellen bij Cristy Brown.

Het is heus niet alleen om de speciale omstandigheden waarin het werk van Christy Brown onstaan is, dat het in de loop van vorig jaar verschenen boek nu reeds een Franse vertaling kent, en speciale artikels krijgt in « Der Spiegel » en « Le Figaro Littéraire ». Want Browns boek is inderdaad op een eigenaardige manier geschreven : met de kleine teen van zijn linkervoet tijpte de 37-jarige Brown dit 226 bladzijden tellende boek. Brown is het tiende kind in een familie van 22 waarvan er 13 in leven bleven. Hijzelf was totaal verlamd en groeide op in een der armoe-wijken van Dublin. Vader, een tipische Ier, nogal uitbundig en grootsprakerig, goed zanger en verteller, de Paddy zoals de Engelsen hem hebben getipeerd. was metser. Moeder, uitgeput door de vele geboorten, door de zorg om het gezin, blijft bij alle vernederingen en bij de zaterdagse dracht slagen als de man dronken thuis komt, steeds zichzelf. Beiden zijn de hoofdpersonnages in dit boek, naast de verhalende schrijver, die midden de wriemelende hoop kinderen opgroeit in zijn wagentje, en het hele leven van deze kinderen, hun jeugd en puberteit, vanuit dit perspektief meemaakt en er zelf aan deel neemt.

generatietegenstelling

Cristy, die aanvankelijk totaal verlamd was en in zijn wagentje of op de rug van zijn krachtige broers door Dublin werd meegezeuld, werd opgemerkt door dr. Collis, kinderarts. Zeven jaar later, wanneer Collis uit Afrika terugkeert en een kinderkliniek opricht, herinnert hij zich de kleine verlamde jongen en vindt hem na drie weken terug. Hij staat nu voor het dilemma : moeten wij ons op een zo algemeenmogelijk herstel en adaptatie richten of ons concentreren op bestaande mogelijkheden en daar het maximum uithalen. Collis — die inmiddels internationale bekendheid kreeg — kiest het tweede, hoewel zijn assistente voor de eerste mogelijkheid opteerde. Het risico van een totaal fiasco was niet gering, maar Collis zette door, tot hij op zekere dag een telegram kreeg « Heb een boek beeindigd. Heb u nodig ».

Browns eerste werk was nog een romantische Dickensiaansbeïnvloede geschiedenis, waarvan de waarde lag in het pogen en dat reeds meer inhield dan alleen een belofte. Wat potentieel in zijn eerste boek aanwezig was, kwam nadien op sterke wijze tot uiting. « Down all the days », zijn eerste uitgegeven roman is wars van sentimentaliteit, het is vaak hard en brutaal zelfs in de schildering van de slums van Dublin en zijn bewoners, maar de taal is geladen met een zuivere poezie en de grote Ierse vertelkunst vindt hier opnieuw een talentvol beoefenaar. Het Dublin der veertiger en vijftiger jaren, waarin niet alleen de groei van kind tot jonge man en het turbulente leven van deze stadsjeugd wordt geschilderd, maar ook de tegenstellingen tussen de generaties, tussen de ouderen die nog vol zijn van heimwee naar de grote tijd van de opstand, en de jongeren die bij alle eerbied nu leven en niet meer de ressentimenten en gevoelens der ouderen kennen (die zelfs Hitler toejuichen omdat hij Londen laat bombarderen !) : dat alles wordt door Brown getekend met buitengewone scherpzinnigheid en nooit te schelle kleur.

Christy Browns boek verscheen bij Secker & Warburg, Londen. Een Franse vertaling kwam uit bij « Le Seuil » en een Duitse is aangekondigd bij Scherz-Verlag, Munchen. In New York verschijnt een Amerikaanse editie bij Sol Stein. Die noemde Brown « de lyrisch meest-begaafde auteur sedert Dylan Thomas ». In zijn eigen land blijvend, zouden wij hem liever in de lijn van Behan en diens barok verteltalent plaatsen, tussen experiment en tijdskritiek een eigen plaats innemend.

Christy Brown is bij dit eerste suksesrijke resultaat van een grote artistieke en menselijke inspanning niet bij de pakken blijven zitten. Benevens een reeds verschenen boek « My Left Foot » en een nieuwe roman, heeft hij een toneelstuk op het getouw staan en wil een bundel gedichten publiceren. De bekende blinde schrijfster Helen Keller bezocht hem toen hij twintig jaar was. Het gesprek dat hij met haar had, schonk hem vertrouwen in het leven en werd een bron van inspiratie, zoals hij zelf zegde. Zijn werk, uit hopen wilskracht ontstaan, is tevens een aanmoediging voor miljoenen in de wereld, die in meerdere of mindere mate het lot dragen van Christy Brown, de Dublinse jongen die dank zij zijn volharding bewees dat de zwakheid van het lichaam geen hinderpaal is voor de kreativiteit van de geest.

ierse portretten

Wij hebben hierboven de naam genoemd van Liam O' Flaherty. Hij behoort tot de generatie van een O'Faolain, de generatie van de eerste wereldoorlog die na 1918 aan het woord kwam. Geboren in 1896 wordt hij als een der belangrijkste auteurs van deze generatie beschouwd : zijn bestgekende hoewel niet beste werk was « The Informer » (1925) dat destijds door John Ford verfilmd werd.

Tijdens de oorlog soldaat in het Britse leger, trok hij nadien heel de wereld rond en oefende allerlei beroepen uit, kwam in uiterst-links politiek vaarwater terecht, werd uit Ierland verbannen en schreef een groot aantal romans en verhalen. In de « Sphere-Books » verscheen een pocket-editie van een selektie van 14 korte verhalen, « Irish Portraits », levendig geschreven, waarin eenvoudige mensen en ongecompliceerde situaties beschreven worden met humor, medevoelen, dramatische kracht. Hier komt een andere en toch dezelfde O'Flaherty aan het woord die wij kennen uit zijn grote romans.

Christy Brown : « Down all the days » — Secker & Warburg, Londen.

Liam O'Flaherty : « Irish Portraits » — Sphere Books, Londen.

● Sinds Hugo Claus het Vlaamse stof van zijn voeten schudde en Amsterdam ging bewonen schijnt hij bij de Noord-Nederlanders niet meer zo in de smaak te vallen als vroeger. Niet alleen werd hij als teaterdirekteur gekelderd, ook zijn « Leopold II » deed het niet. Zijn jongste « bewerking » ven een klasiek auteur — wanneer pakt Claus weer eens uit met strikt persoonlijk werk, persoonlijk dan van inspiratie vooral ? — « Oedipus » doet het te oordelen naar de kritiek in de Nederlandse pers evenmin. Claus bewerkte een bewerking van Seneca van het klassieke Griekse drama, wat hem van links en rechts ietwat schamper onder de neus werd gewreven. Over dit jongste werk van Claus citeren we het slot van Ben Bos in « De Nieuwe Linie » :

« Over en weer hebben de « Oedipus »-wakers genoegen genomen met de buitenkant. Ze verkrachten een ontstellend probleem, transformeren dat tot schablone, tot verlakkerij. Men wil echte emoties oproepen, maar men heeft die bij voorbaat geblokkeerd. Wat is dit toneel in wezen slecht en onwaar. Met zulke groots opgezette produkten, die nergens iets mee te maken hebben, breng je het schamele restant aan leefbaarheid van 't Nederlandse toneel alleen nog maar verder om zeep.

● *De Zuidafrikaanse violist Robin Alleson treedt op samen met het trio Haydn op dinsdag juni a.s. te 20.30 u. in de Kapel van Boondaal te Brussel in een koncert met werken van Bach, Mozart, Haydn, Beethoven en Hindemith.*

● We zullen niet veel inkt verslijten aan de jongste « internationale prijs van Oostende ». We zijn zeker niet tegen moderne, eigentijdse produktiemiddelen en « stijlen » in de hedendaagse kunst doch wanneer met een « prijs voor schilderkunst uitschrijft dan zou men zich ook aan die beperking (schilderkunst) moeten houden. Nu bekroont men « negatieve bas-reliefs »-met-een-laagje-verf, want dat zijn toch gegepluimde kippen van de 42-jarige Britse laureaat Roy Adzak van Oostende. Dat er zo weinig landgenoten aan bod kwamen in de eerste tien is misschien een voordeel. Trouwens : wie akkoord gaat met het internationaal karakter van een wedstrijd mag niet a priori struikelen over het feit, dat er meestendeels buitenlanders bekroond worden. Te Knokke (nog niet gerodeerd maar even internationaal en progressief, want daar had de jury het op de pop-art voorzien, overigens « ook al voorbijgestreefd ») deelden de Japanner Ado en de Italiaan Mariani de 100.000 fr.

Het is intussen opvallend dat men van de Oostende-prijswinnaars achteraf meestal nooit of zelden iets verneemt. Inrichters en permanente jury's zullen het beslist over een andere boeg moeten gooien. Vooral wat de jury-samenstelling betreft dringt zich de noodzaak op, van personeel te veranderen, want veel te veel bindingen met een bepaald soort kunstmanagers. Verdrijf de kooplieden uit de — kunst — tempels !...

● *Morgen zondag opent de 11e Biennale voor Beeldhouwkunst in Middelheim, Antwerpen. meteen een selektie skulpturen van het ganse Amerikaanse kontinent. In een speciaal ontworpen presentatie worden ook Nederlandse beeldhouwwerken tentoongesteld, n.a.v. de 25ste verjaring van het Belgisch-Nederlands Kultureel Akkoord. Ten slotte wil een kleine retrospektieve Oscar Jespers hulde brengen aan de onlangs overleden Vlaamse beeldhouwer.*

tv tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv tv

bezette sportliefhebbers

Goed en vooral veel nieuws voor de allerbeste sportliefhebbers : tijdens het traditionele kalme zomerseizoen zal de sportsektie van de Vlaamse tv, naast de routineprogamma's als sportweek-end en de nieuwsuitzendingen een groot aantal sportgebeurtenissen rechtstreeks verslaan.
Op het produktielijstje staan alvast genoteerd : van 26.6 tot 18.7 dagelijks de ronde van Frankrijk,
van 10 tot 15.8 komen de Europese atletiekkampioenschappen in Helsinki,
van 25 tot 30.8 volgen dan de wereldkampioenschappen wielrennen op de baan te Varese,
van 26 tot 28.8 moeten de waterratten beslist kijken want dan worden de wereldkampioenschappen kanovaren vanuit Belgrado uitgezonden.
Stoere kijkers moeten van 2 tot 4 september kijken naar de wereldkampioenschappen judo vanuit Ludwigshafen en op 5 september wordt er achter de reeks een sportief punt geplaats door de reportage van het wereldkampioenschap wielrennen op de weg te Mendrisio. Het wordt dus bepaald een slechte tijd voor de talloze huismoeders die al die uren stilletjes met een breiwerkje op schoot manlief van sigaretten en pintjes moeten voorzien. Tenzij natuurlijk de dames ondertussen aktief aan sport zouden doen. Wat eigenlijk de bedoeling is van sportiva.

alwiedaarzegt...

... dat hij een ster-in-spe is moet dat maar eens gaan bewijzen. Van 29 oktober tot en met 9 november aanstaande kan dat op het tweejaarlijkse tv-salon te Antwerpen. Dan heeft immers opnieuw de wedstrijd « Ontdek de ster » plaats. U weet wel, het regelmatig terugkerende ontspanningsprogamma waar af en toe een zanger(es) uit te voorschijn komt die daarna door de BRT geen kans meer kijgt om nog op te treden.
Meedingen mogen alle Nederlandssprekende Belgen tussen 17 en 30 die in eer en geweten van mening zijn dat zij op gebied van popliedjes, chanson, cabaret, belcanto (hoor je dat Etienne Van Neste ?) hun mannetje kunnen staan. Zelfs groepen kunnen meedoen. Vokaal, instrumentaal, gemengd, het mag allemaal. Als je maar tijdig, dit is voor 1 juli naar de BRT, Brouwerijstraat 162 te 1050 Brussel een klassieke gele briefkaart instuurt.

met een kilo zout

Over « het korreltje zout » dat recent ons scherm teisterde, willen wij het hier hebben. De nummertjes die wij ten jaar geleden rond het kampvuur in de jeugdbeweging zagen opvoeren, getuigden van meer goede smaak dan het zogenaamd informatief ontspanningsprogamma dat de Vlaamse tv ons onder deze titel presenteerde.
Maar wat wij absoluut met een kilo zout - en dat zijn heel wat klassieke korreltjes - willen nemen is de maandelijkse aflevering van Tele Top Tien, waarvan u op donderdag 10 juni opnieuw een uitgave op uw scherm krijgt.
De idee om maandelijks de tien populairste Vlaamse schlagers tijdens een lifeshow op het scherm te brengen is natuurlijk op zichzelf lovenswaardig. Voor de zangers is het een goede promotie, maar strikt genomen is dat niet de taak van de televisie maar van de platenfirma's. Wij willen echter niet krenterig zijn en gunnen elk diertje zijn pleziertje.
Wij willen echter wel die brave lieden waarschuwen die nog steeds denken dat de samenstelling van de Tele Top Tien inderdaad volgens objektieve normen gebeurt. Zij vergissen zich schromelijk. De enige objektieve norm zou natuurlijk bestaan in een zich baseren op een aantal onder deurwaarderstoezicht uitgevoerde willekeurige steekproeven in telkens andere repensentatieve fonozaken. Nu is het echter zo dat er achter de schermen door public-relation-jongens van de platenfirma's druk gekonkelfoesd worden om 'n eigen mannetje in de show te hebben.
Erg is dat niet maar dat vooral jeugdige kijkers daarbij in de overtuiging worden gelaten dat hun gele briefkaart ook maar iets uithaalt, is oneerlijk.

kwestie van standpunt

Bij onze Noorderburen is de laatste dagen nogal wat herrie ontstaan — en in Nederland neemt herrie nogal gauw stevige proporties aan — rond de plannen van het ontslagnemende kabinet om een derde tv-net op te richten met uitsluitend edukatieve doeleinden.

In de door de ministers Klompé en Veringa ondertekende nota heet het dat dit derde net zal gebruikt worden voor de uitzendingen van radio en televisie die expliciet de overdracht van kennis, het aanleren van vaardigheden, en wel als verrijking, aanvulling of vervanging van vorming en ontwikkeling in school of universiteit of in het kader van de vorming en ontwikkeling buiten de school.

Op een ogenblik waar de Vlaamse tv schuchter aan een tweede net denkt — België heeft er immers allang twee in de vorm van BRT en RTB — heeft Nederland dus al konkrete blauwdrukken van hoe zo'n derde net er zal uitzien. Verder dan bij ons staan ze dus boven de grote rivieren in alle geval.

Uitgaande van het standpunt dat steeds het onze is geweest en dat hierin bestaat dat de allereerste taak van televisie naast het brengen van rechtstreekse reportages van belangrijke gebeurtenissen, primair van informatieve aard is, valt de Nederlandse beslissing alleen toe te juichen. Hoe denderend een tv-show of een hoe boeiend of ontroerend een tv-spel ook zijn kan, een life optreden van een artiest geeft immers nog altijd meer dan dezelfde knaap ingeblikt in x-aantal lijnen.

Toch rijzen er nu reeds in Nederland bezwaren tegen het voorgenomen derde net. Bezwaren die niet in een handomdraai weg te wuiven zijn.

Een belangrijke objektie is van technische aard : tegen dat het derde net zou klaar zijn — men denkt aan het najaar 1974 — zal de technische evolutie al zo ver gevorderd zijn en zullen tv-cassettes zozeer gemeengoed geworden zijn, dat nu in een simpel net investeren in feite op één grote geldverspilling zou neerkomen.

Demokratisch gemopper ook vanuit een andere hoek : is het inderdaad verantwoord een heel tv-net met alles wat dergelijke organisatie aan technische en kulturele infrastruktuur met zich meebrengt op te richten, voor — in 't beste geval — een honderdduizend geïnteresseerden die uit deze vorm van naschools onderwijs enig intellektueel profijt hopen te trekken.

De rol van de televisie als een soort nationale polyvalente superonderwijzer is een denkbeeld dat vele Nederlanders tegen de borst stuit.

Uitbreiden van de werkmiddelen van de bestaande onderwijsinstellingen en precies diezelfde instituten meer toegankelijk maken voor een ruimer publiek zou misschien een doeltreffender effekt scoren.

Last but not least is er nog een niet te onderschatten psychologisch bezwaar : hoe zal immers de interferentie tussen de drie tv-netten in concreto geschieden ?

Zal bijvoorbeeld de Haagse huisvader die inderdaad in moderne wiskunde geïnteresseerd is, ook effektief op het derde net zijn lesje analytische meetkunde aandachtig volgen, als op hetzelfde ogenblik op het eerste net de match Ajax-Feyenoord en op het tweede een kabaretprogramma loopt ?

Het systeem waarin een derde net exclusief voor edukatieve doeleinden wordt voorbehouden roept dus reeds vóór de ingebruikneming zoveel vraagtekens op dat het er naar uitziet dat er heel nog wat water onder de Moerdijkbrug zal moeten stromen eer het ooit zo ver komt.

Als er dan toch een derde Nederlands net komen zal — en daarin wordt praktisch unaniem geloofd — kan misschien eerder gedacht worden aan een ruimere en soepeler interferentie tussen de bestaande en het nieuw op te richten net.

Op die manier kan immers het totaal aantal zenduren met de helft worden vermeerderd, wordt er inderdaad meer ruimte voorzien voor edukatieve programma's zonder dat het nieuwe net meteen het odium met zich zou meedragen uitsluitend voor de Hollandse intelligentsia of wat daar wil voor doorgaan, bestemd te zijn.

moetjezienopbrtv

Zaterdag 5 juni :
13u15 : Trefpunt, aktuele vraagstukken.

Zondag 6 juni :
18u10 : De Stille Zuidzee, dokumentaire over de reizen van James Cook.

Maandag 7 juni :
20u10 : Maigret en de zakkenroller, tv-spel naar de roman van Simenon.
21u30 : Debat.

Dinsdag 8 juni :
20u10 : De zee die sterft, dokumentaire over het Great Salt Lake.
20u35 : Trapeze, speelfilm van Carol Reed met Burt Lancaster, Tony Curtis en Gina Lollobrigida.

Woensdag 9 juni :
21u05 : Spel zonder grenzen, eerste van een reeks internationale spelen.

Donderdag 10 juni :
21u10 : Horizon, wetenschappelijk programma.

Vrijdag 11 juni :
20u10 : Panorama, aktualiteit.
20u55 : Drijfzand, première van Poolse film.
22u20 : Inspraak '71, het huwelijk.

Beeld uit de poëtische Poolse film « Drijfzand ». Vrijdag om 20 u 55

drijfzand

Een vader en zijn 12-jarige zoon brengen hun zomervakantie door op een eenzame en zeer schilderachtige landtong waar slechts weinig toeristen komen. Aan de ene kant ligt een meer, aan de andere zijde de zee. Omdat zijn vader gedurende de rest van het jaar haast geen tijd heeft voor hem, is de jongen in de wolken met deze vakantie. Voor de vader moeten die dagen een « compensatie » betekenen voor zijn talrijke afwezigheden. De rust en de harmonie van het tweetal in de natuur wordt echter verstoord door de komst van een meisje, Zij veroorzaakt een conflict-situatie : de jongen wordt jaloers op zijn vader. Deze laatste ziet zijn anders zo rustige en geordende leventje plots wankelen door een nieuwe en ongekende ervaring. Het meisje gaat niet weg. De subtiele vriendschap tussen vader en zoon is echter stukgesprongen op haar aanwezigheid.
Vrijdag 11 juni om 20u55.

trapeze

Milieustudie over circusartiesten met een goede weergave van het circusleven, vooral de trapeze-nummers.
« Trapeze » (1956). Het scenario verhaalt over een jongeman, Tino, die ervan droomt aan de trapeze samen te werken met Bill, een ex-artiest die wegens een ongeval geen gevaarlijke sprongen meer mag maken. Het voorstel wordt door Bill aanvaard en ze vormen samen ploeg. Het samenwerking strandt echter op ruzie wanneer een jonge, ambitieuze artieste hun het hoofd op hol brengt. Zij slaagt erin de twee mannen tegen elkaar in het harnas te jagen. Met B. Lancaster, Tony Curtis en Gina Lollobrigida.
Dinsdag 8 juni om 20u35.

maigret en de zakkenrollers

Ergens in Parijs wacht Maigret rustig op een vluchtheuveltje naar de autobus. Er is geen wolkje aan de hemel. Het wordt blijkbaar voor Maigret een rustig dagje waarin hij enkele kleine karweitjes kan opknappen. Een zakkenroller denkt er echter anders over. Wanneer Maigret bemerkt dat hij zijn brieventas kwijt is, ziet hij nog juist de dader van de autobus afwippen. Maigret begint aan een wanhopige achtervolging. Zijn fysiek en de jaren ouderdom laten hem in de steek. De dader een jonge man, heeft vluggere benen en Maigret heeft weer een interessant geval op te knappen. Want het blijft niet bij een alledaags diefstalletje. Er werd een moord gepleegd en de dief schijnt er heelwat van af te weten. Een moord, dus een dader. Maar wie ?
Maandag 7 juni om 20u10.

een boogscheut leie

In de voorgaande uitzendingen werd er gehandeld over eeuwenoude monumenten, gehelen van monumenten en « stadslandschappen », die door hun waardevol verleden, voor de toekomst moeten worden gered.
Zulk een kultuurlandschap is de Leie tussen Deinze en Gent, met langs haar rechteroever de dorpen Sint-Martens-Latem, Deurle, Afsnee en Astene.
In Sint-Martens-Latem alleen woonden er een honderdtal schilders, de namen van meer dan tien onder hen zijn thans ver buiten onze grenzen bekend. Dit betrekkelijk kort stuk Vlaamse rivier is de voedingsbodem geweest voor een kunst, die de aard van ons volk krachtig heeft uitgedrukt. Langs dit fragment Leie werden Vlaamse schilders Europeeërs. Daarom moet het worden beschermd opdat het een herinnering zou blijven, opdat het velen zou blijven inspireren.
Dinsdag 1 juni om 19u05.

Lize Marke zoekt dringend voor haar shows- en bal-optredens **pianist-orgelist, drummer en gitarist.**
Moeten goed muziek kunnen lezen.
Schrijven of telefoneren aan : Lize Marke, Zalighedenlaan 19, 1810 Wemmel.
Tel. 02/78.35.94.

Wij sport

vlaams nationaal

onrechtvaardig

Zoals ieder jaar heeft de ronde van Italië voor een schandaaltje, een sensatieke gezorgd. Ligt helemaal in de lijn van de traditie trouwens. Deze keer werd Motta, topvedette van het rijke Italiaanse wielerleven, op doping betrapt. Men lapte hem zonder pardon een straf van tien minuten aan het been, een geldboete, en een maand voorwaardelijke schorsing. Erg is dat allemaal niet, dunkt ons. Met die straf kon Motta zijn schup afkuisen, wat altijd gemakkelijker dan een ronde, die men moet winnen, verliezen ; de geldboete, daar zal hij wel eens om lachen, en van die voorwaardelijke schorsing heeft hij geen last. Vele serieuze confraters lopen nu met een hart vol bitterheid, omdat men destijds voor onze arme Eddy niet zo mals was. Ondanks alle protest van regering, wielerbond en andere VIP's, vloog hij eruit. Het leven kan inderdaad onrechtvaardig zijn, vooral voor mensen als Eddy.

alles o.k.

Zoals wij het voorspeld hadden — ge moet het maar kunnen, nietwaar ? — hebben « onze jongens » de Deense voetballers, prof of niet, ingemaakt. « Wij » wonnen namelijk met 1-2. Het was o.i. niet bepaald een overwinning om over naar huis te schrijven. Het grootste gedeelte van de tijd was het een gekrassel van belang, herinnerend aan de glorieuze tijd van « de Belgen, wereldkampioen der vriendenmatchen ». Bij dat semmelen leek vooral Semmeling ons in zijn schik. Onze « duivels » konden wel een paar verzachtende omstandigheden inroepen, zoals de afwezigheid van Wilfried Van Moer, en het feit dat « nieuwe » spelers nog wat naar hun plaats moesten zoeken, zoals Jan Verheyen, Wilfried Puis en Johan Devrindt. Wat deze laatste betreft : hij mag de verdiensten van de overwinning grotendeels opeisen, niet omdat hij, volgens ons, zo'n goede wedstrijd speelde, maar omdat hij twee doelpunten maakte. En die tellen. Evenals de punten. Vermits die er zijn : alles O.K.

een dikke foef

De wereldkampioen boksen aller kategorieën, Joe Frazier, is ons al maanden in de sportgazetten afgeschilderd als een grrrote (natuurlijk) vedette op gebied van de showbusiness. Niet dan de showbusiness van de bokssport, maar de echte, die van de lichte muziek. Het kon dan ook niet anders, of het aan show en vedetten verslaafde West-Europa moest Joe naar hier sleuren, om ons te laten genieten van zijn artistieke genialiteit. Voorafgegaan door een lawine van publiciteit is hij gekomen. En hoe is het mogelijk, zijn show is gevallen lijk een baksteen. Waar zalen van duizenden plaatsen gehuurd werden, kwamen een paar honderd gapers opdagen. Voorstellingen moesten worden afgelast. Zelfs de tv-kijkers — daar kon Joe natuurlijk nog terecht — vonden het stompzinnig. En meteen blijkt dat wat iedereen al lang vermoed had, de bittere werkelijkheid was : al die showdrukte was niets anders dan een hoop publicitaire onzin. Er blijft Frazier nog een kans : hij zal zorgen voor de show bij de opening van een sex-bazar in Kopenhagen. Misschien wordt dat wat. Misschien.

uurtjes kloppen

Wij leerden uit een sportgazet wat de wielervedetjes in 1970 zoal presteerden. 130 wedstrijden betwisten, wat overeenkomt met 20.000 kilometer fietsen. De andere dagen trainen, 12.000 kilometer in totaal. Om overal op tijd (of ongeveer) aan de start te zijn : 75.000 kilometer reizen met trein, auto, vliegtuig. Toen wij die cijfers lazen, vielen onze burgersloefen bijna uit van bewondering. Onze boerse achterdocht haalde het echter weer. 32.000 kilometer fietsen, dat is 800 uren werk. 75.000 kilometer reizen, met moderne middelen, dat is 1000 uren werk. Totaal : 1800 uren per jaar. Iedere werkman en iedere bediende klopt meer dan 2000 uren, en daar zijn zijn verplaatsingen niet in begrepen. Iedere zelfstandige zal allicht rond de 3000 uren per jaar komen. Wat arbeidsduur betreft, schijnt de stiel van wielergodje dus nog niet zó onmenselijk.

waanzin

Wij hebben met verbazing zitten kijken naar de beelden van de « 1000 kilometer op de Nürburgring ». Er was al een ernstig ongeval voor de wedstrijd begon (auto ingereden op een wagen vol joernalisten), en tijdens de koers zelf waren er zoveel werkongevallen dat de baan over het algemeen meer op een autokerkhof leek dan op een snelheidsomloop. Overal stroomde dan nog olie en benzine over de weg, wat de zaak nog iets spektakulairder maakte. Men moet eigenlijk al over een uitgebreide verbeelding beschikken om in dat gedoe nog een spoor van sport of praktisch nut te ontwaren. Ons persoonlijk lijkt het eerder een waanzinnige uitwas van de konsumptiemaatschappij : zo maar vernielen om te kunnen fabriceren. De gapers zullen het wel betalen. Zolang ze maar de nodige sensatie krijgen. En in verband daarmee, ziet men geen kans een soort spektakel op touw te zetten, dat tegelijk auto-rodeo is en snelheidswedstrijd. Dan zou er pas wat te zien zijn !

pro eigen mensen

Na weken, maanden zelfs, geheimzinnigheid is hét publiek geheim nu vrijgegeven. Anderlecht heeft zich een nieuwe wondertrainer gekocht. De trainer van Sparta Rotterdam namelijk, George Kessler. Op dit opgenblik is het er een bovenste beste en voor Anderlecht hopen wij dat hij dat binnen een maand of tien nog zal zijn. Voor de rest blijven wij skeptisch staan tegenover de voorkeur van de grote klubs voor buitenlandse trainers. Wij blijven bij onze mening dat die van hier even goed zijn. Als ze tenminste kunnen werken met hetzelfde spelerspotentieel.

Men mag het immers keren of draaien hoe men wil : de spelers blijven van meer belang dan de trainer. En nu lijkt het ons precies de grote verdienste van mensen als Braems, Vandenbergh, Willems, Thijs, Goethals en noem maar op, dat zij zéér behoorlijk werk plegen te leveren met veel minder middelen en voor veel minder centen.

geestesvoer

Jaak Lecoq beklaagt er zich over dat onze nationale voetballers, wanneer ze naar het buitenland gaan, geen kans meer krijgen om naast hun bankrekening, ook nog hun geest te verrijken door de belangrijkste bezienswaardigheden van het bezochte land te gaan bekijken. Zo zijn ze in Denemarken geweest, zonder Tivoli of het meerminnetje te zien. Wij zijn een groot voorstander van geestelijke ontwikkeling en dus kunnen wij Jaak Lecoq wel volgen. Maar anderzijds zijn onze voetballers beroepslui. Zij hebben alles al gezien, en voor wat zij nog niet gezien hebben, zal hun belangstelling misschien aan de kleine kant zijn. Daarenboven zijn zij — lees maar de sportgazetten — allemaal rijk, en kunnen zij hun reizen, volgens persoonlijke smaak en voorkeur, zelf wel betalen. Tenslotte zijn de klubs kommerciële ondernemingen, die evenmin als andere kommerciële ondernemingen, geld wensen te verspillen aan verdomde dingen als spirituele ontwikkeling.

Valschermspringers sprongen zich in de kijker te Schaffen.

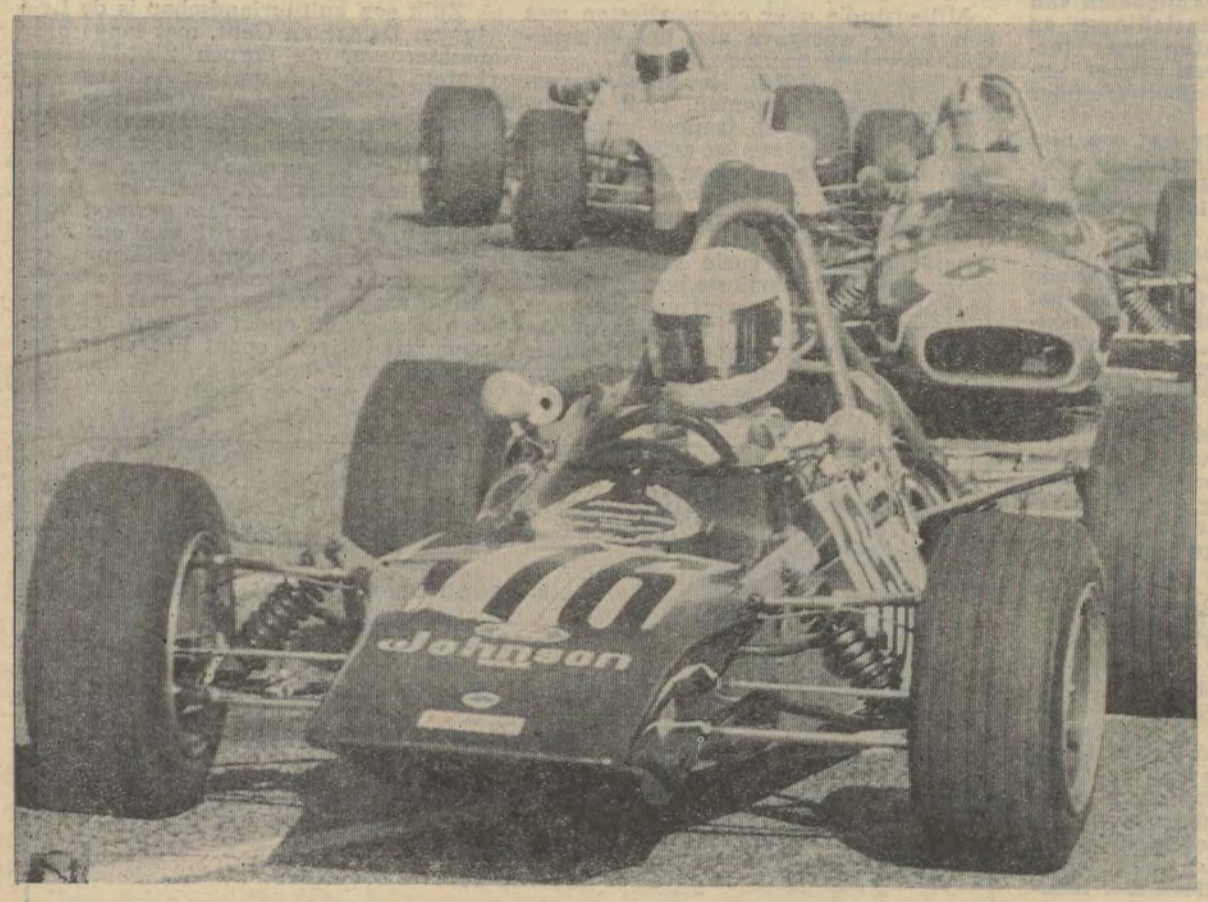

Spektakeljongens tijdens de grote Grensprijs van Chimay.

de kolonel

Als ge bij de Charel binnenkomt — ge kunt niet miskomen — dan zit op uw rechterhand, juist voorbij de stoof, een heer, met op het hoofd een pet met naar boven omgeslagen oorkleppen, een dikke grijs-groene trui en 'n grote schort daarover, een bruine « floeren » broek, en zware soldatenschoenen. De energieke blik waarmee hij zijn twintigste pellelleken bekijkt, en het afgemeten, kordate gebaar waarmee hij het door zijn keelgat giet, de onmiskenbare autoritaire toon in zijn stem, wanneer hij kalm zegt « Charles, un autre verre », en de onderdanige wijze waarop Charel met « de 21ste » komt afgesloft, zeggen genoeg. Die heer is een gepensioneerd militair. De ingewijden weten dat hij sergeant QM was. Gij zult denken majoor of kolonel, vermits hij Frans klapt. De kwestie is echter dat hij een Brusselaar is.

Boven zijn hoofd, naast de stoofbuis dus, hangt een kader. Een prachtstuk. In die kader een soort perkament, waarop in prachtig artistiek schrift staat te lezen dat « Ici, le 18 mars 1959, a été fonde... » Wat daar toen gesticht werd, was een klub van serieuze lijnvissers, allemaal Brusselaars, die iedere zaterdag, weer of geen weer, in het kanaal zouden komen vissen. Kanaal dat overigens een kleine kilometer van de Charel zijn staminee ligt.

Président d'honneur was « sieur » Henri Vanderhaegen. Président « sieur » Philippe Tuerlinckx, Sécrétaire « sieur » Jean Delbeck, Trésorier « sieur » Auguste Van den Bossche, Membres d'honneur Jean Matthijs, Roger Claessens et Charles Moortgat.

Die laatste is Charel, de stamineebaas. Nu weet gij heel goed dat Charel nog nooit vanzeleven een vislijn in huis, laat staan in zijn handen heeft gehad. De meneer onder het plakkaat zegt verduidelijkend « le président, c'est moi », en om ook iets te zeggen drukt gij uw verwondering uit over het feit dat Charel, « heum daar », hier als visser staat vermeld.

De kolonel glimlacht eens fijn, en fluistert u toe, in een walm van biergeuren, dat geen enkele van de zeven ooit een vislijn heeft vastgehad. 't Was maar een « prétexte » om uit de stad weg te geraken, om de vrouw en haar gezeur achter te laten, om « entrezamis » een glas te drinken. Of twee. Of meer.

Beleefdheidshalve vraagt gij waar de vrienden dan wel zijn. Zij zijn allemaal dood. Behalve hij, monsieur Tuerlinckx, et monsieur Charles, le patron. « 't Is allienlaaik pour honorer leur mémoire da'k nog ieder weik koom visse, verstoje da menier ? ».

Meneer begrijpt dat. Maar begrijpt madam van meneer dat ?

Madame is ook dood, depuis deux ans. Et les enfants, pff...

Een breed gebaar, een schouderophalen, een moede hand die op de tafel neervalt. Gij vermoedt het drama van de oude man, eenzaam en alleen in de stad.

Gij betaalt een pint, omdat het beeld van die triestige man, die ineens niet energiek, niet autoritair meer is, u pakt. Hij betaalt er twee, drie, zou er tien willen betalen, als ge maar wat wilt blijven zitten, wat praten. Gij vraagt dus waarom dat speciale kostuum, dat visserskostuum.

« C'est bien simple, monsieur. Als wij naar hier kwamen, kwamen wij vissen. Wij hebben dat nooit anders gezegd. En nu ik alleen kom, kom ik nog vissen. Voilà, c'est tout ».

Dat is alles, ge moet er maar aan denken. De man fleurt nog even op als ge bij het afscheid monsieur le colonel zegt, en gij bedenkt dat een beetje sport misschien geen kwaad zou doen aan eenzame, oude mensen, maar dat tussen droom en daad...

Aanbevolen Huizen

E.S. ZWEMBADEN
TUINEN DEMEYERE
Vijfwegenstraat 13 - Izegem
Tel. 051/316.23
Kost minder dan U denkt ! 4.000 tevreden klanten in West-Europa.
Referenties in het ganse land.

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder : Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek - Brussel 8
Telefoon : (02) 28.87.09
(II-XII-71)

Bezoek
GASTHOF LINDENHOVE
Koud en warm buffet
Lauwereys - De Bruyn
Gezellige vlaamse sfeer.
wekelijkse rustdag : woensdag
Bellestraat 49 - Hekelgem
Tel. 053/687.40
(II-VI-71)

H. PELEMAN-MARCKX
Van den Nestlel 16, Antwerpen
Tel. 39.19.27
TV - RADIO - ALLE ELEKTRISCHE TOESTELLEN - HERSTELLINGEN AAN HUIS
TV PELMAR 61 scherm
13.500 fr. l.p.v. 18.950 fr.
Andere merken grootste korting
Jan. '71

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Vochtbestand - Vuurvast
Matige prijs
Voor West-Vlaanderen
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84
(I-XII-71)

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrui)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten
(I-XII-71)

Bezoek « Gasthof DE VEERMAN »
Kaai 26, St.-Amands a.d Schelde
Tel. 052/332.75
Mosselen - Paling
Uitbater - Jan Brugmans
Jan. '71

Te Steenokkerzeel
bezoekt elke Vlaming
het HEELNEDERLANDSE PRAATKAFEE
DE APPEL
Fuérisonpl. 6 - rechtover kerk
op een paar 100 m. van
« Vlaams Konferentie-oord de Ham »
Uitbater Walter DOCKX
Tel. 59.75.86

Voor een zwembad, voor een goede grasmaaier, Firma
N.V. LODE DE COCK
Machelse steenweg 1-5 - Hove
Tel. 55.47.64 - Open zaterd. 6u.

WEEK-ENDS - GARAGEN KETEN
in prefab. of vast. Inlichtingen :
VdP, 34, Begijnhofstraat te
1840 Eppegem - Tel. 015/614.11

CORTHALS
Kattestraat 20 - Aalst
Tel. 053/244.80
Bekendste koffiehuis uit DENDERSTREEK

Blijft gij doof, Vlaming ?

We vroegen :
BOYCOT FRANSKILJONS !
STEUN VLAAMSE FIRMA'S
1 kg. nettopr. 164 fr. th. best.
of 2 kg —10% 295 fr. spoorw.
of 5 kg —20% 656 fr. terugb.
Topkoffie - topvoordelig
Ook van 150 fr. min %
1 of 2 kg. kan toch ieder bestellen !
KOFFIE HAWAII
Groot-Bijgaarden T. 02/52.60.55

Industriële warmeluchtgeneratoren rechtstreekse levering, alsook levering door bemiddelling van uw installateur.
Residentiële warmeluchtgeneratoren uitsluitend levering langs installateur om.
N.V. LEPLAE R.
Industriepark - 9990 Maldegem
Tel. 050/715.29

Hotel - Restaurant
CAFE BREUGHEL
Volpens. 210-230 F - 31 kam.
de Smet de Naeyerlaan 141
T. 050/416.37 - 8370 Blankenb.
Uitbater : Tersi Julien

MODERNE WOONKULTUUR
EURO-DOMI
gordijnstoffen Ploeg, Gardisette tapijten Desso - geschenken.
Kruidtuinlaan 6 - Brussel
tussen A. Max en E. Jacqmainl.
Tel. 18.17.17

ELECTRA-BREE
P.V.B.A.
Boneputstraat 28 - Bree
Tel. 011/65.188 en 66.477
MIELE - AEG - LINDE

GROEP BLANCKAERT
Internationaal Adviesbureau
Herentalsebaan 624
2100 DEURNE

Verlichtingsgroothandel
MARC DE VRIESE
(het betere genre)
ASSEBROEK - BRUGGE
200 m. buiten de Kathelijnep.
Grote baan Brugge-Kortrijk
40 m. toonvensters - meer dan 1.000 verschillende verlichtingselementen - Open van 8u30 tot 20 uur.

Bedden- en Matrassenbedrijf
« RUSTWEL »
A. Versweyveld - Trollin
Herentalseb. 122 - 2100 Deurne
Tel. 21.32.52
Epeda - Beka - Simmons
Dodo - Pirelli
Kindermeubelen
«TIENER-STUDIO» - T. 21.59.58
Herentalsebaan 351-353
2100 DEURNE

B T W !
Voor doorschrijfsistemen, boekhoud- en faktureermachines één vlaams organizatiebedrijf :
Etn MERCURE
K. Albertplein 12 (Station)
9160 Hamme - Tel. 052/481.00

Voor Uw verblijf aan ZEE de Ideale OPLOSSING bij
WEST LITTORAL
Leopold II-laan 212
8458 OOSTDUINKERKE
(100 m. voorbij de zomerkapel)
Tel. 058/526.29
— Prospektus op aanvraag —
Verhuren, verkopen appartementen, huizen, zomerverblijven...

p.v.b.a. FRIGAHM
André Hermanslaan 23
2100 DEURNE
Tel. 03/24.00.90
Groot-keuken materiaal - wassalons - autowasinrichtingen, diepvries...

Bijverdiensten : THUISWERK
o.a. vouwen, plakken, schrijven, sorteren, enz. Werk wordt ook zelf door ons geleverd ! Inlicht. (postzegel insluiten) :
FIRMA METALON
Postbus 511 - 's Hertogenbosch

IN 'T BOERKE
Hoogstraat 41 - Antwerpen
Vakkleding naar maat
Sinds 1912 Tel. 03/32.08.12

Bij een bezoek aan Overmere-Donk, vergeet niet
« DE CARLTON »
bij Rik De Meester
een aangename Vlaamse ontspanning !

HOTEL - RESTAURANT
Rotisserie - Wijnbar - Taveerne
DE KALVAAR p.v.b.a.
Steenweg op Oudenaarde 45
9499 VOORDE (Ninove)
gesloten van 16 tot 31 aug. 1971

HUIZE BREUGHEL
Rusthuis voor bejaarde dames
Direktie : Mevrouw De Graef
Generaal Van Merlenstraat 31
Berchem
Waterlostraat 1 - Berchem
Tel. 30.09.89

STANDING
2 x kopen 1 x betalen
(5.000 in stock)
Voorbeeld : Kostuum kopen, EEN GRATIS
Dendermondse steenweg 276
AALST

ESCORT - CORTINA - CAPRI
TAUNUS 17M 20M 26M
FORD TRANSIT - FORD U.S.A.
GARAGE ETIENNE VERGAUWEN
Temsestr. 8A - 2628 Rupelmonde
Tel. (03) 75.14.01 - 75.22.02

BOUWBEDRIJF
ILEGEMS p.v.b.a.
Bouwt voor U appartementen en villa's in GROENE ZONE'S alsook in het centrum van Antwerpen.
Verkoopsbureel : Wouter Haeckl.
2.100 DEURNE - Tel. 03/21.27.59

JAN BROUNS
BEGRAFENISSEN
Lakborslei 139 - 2100 Deurne
Tel. 24.23.72

LUSTRERIE D'HAENENS
Predikherenstr. 24 - 8000 Brugge
Tel. 050/30.707 (3 lijnen)

LIERSE VLOERHANDEL
Lisperstraat 49 - Lier
Tel. 70.14.71
VLOEREN - OPEN HAARDEN
TAPIJT

OPTIEK - HORLOGERIE
H. MORAEL
Statiestraat 122
Berchem - Tel. 39.32.57

BANKETBAKKERIJ
Jozef en Rita NEUKERMANS-BLOM
Balleistraat 9 - 1780 Teralfene
Fijn gebak - Suikerwaren
IJstaarten
Wekelijkse rustdag : dinsdag.

Scheldedomein
SCALDIANA
RUPELMONDE
Tel. (03) 75.14.66

WILLEN WY THIER
DORTMUNDER · THIER-BRZU

Groepen en maatschappijen allerhande ! ! !
Speciaal voor U bedacht

IEDER DORTMUNDER THIER BRAU HOF

kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.

INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond, in een gezellige sfeer.
Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur, een der beste Oberbayern-orkesten

Middag- en avondmaal in groep : gezellig, fijn, goed en goedkoop.
De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goelasj - Eisbein mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleesschotel beter dan in Duitsland.
LEUVEN : Tervuursevest 60. Tel. 016/286.72 - 1.500 plaatsen.
ANTWERPEN : Groenpl. 33. T. 03/31.20.37 - mooiste zaal van de stad.
LEUVEN (Bierkelder) : Oude Markt 11. Tel. 016/268.69 - mooiste kelder van Europa.
BRUSSEL : Nieuwbrugstraat 28. Tel. 02/18.74.89 - mooiste van Brussel
AALST (Klaroen) : Autoweg. Tel. 053/228.53 - 1.000 plaatsen.
HULSTE (Kortrijk) : Brugsesteenw. 1. Tel. 056/715.36 - 2.400 plaatsen
KONTICH : Mechelsesteenweg - 2.400 plaatsen. - Tel. 03/53.09.32
TORHOUT : Stwg Torhout-Lichtervelde - 2.000 pl. - Tel. 051/72.822
DRONGEN : Autoweg Brussel-Oostende - Tel. 09/26.74.32
SINT-TRUIDEN : Spaansebrugstraat : Tel. 011/736.30

ONZE SCHOOL ?
ERASMUS
NATUURLIJK !
Pluralistisch, volksnationaal onderwijs !
Talen - boekhouding - steno - daktylo - sekretariaat journalistiek - etalage - verkoop - hostessen - mannequins wegkode - rijlessen (door de Staat erkend)

Lange Ridderstraat 36 - 2800 MECHELEN	Tel. (015) 173.68
Bondgenotenlaan 84 - 3000 LEUVEN	Tel. (016) 224.85
Priester Daensplein 2 - 9300 AALST	Tel. (053) 284.55
Gulden Vlieslaan 26 - 8000 BRUGGE	Tel. (050) 372.75
Thonissenlaan 23 - 3500 HASSELT	Tel. (011) 237.12
Sint Jorisstraat 33 - 8500 KORTRIJK	Tel. (056) 159.18

BECO BECO

levering van gas- en stookolie !

BECO BECO

Vraag FORT ZEGELS aan onze bezinestations
BECO verwacht ook uw bestelling
p.v.b.a. BECO, Krijgsbaan 236, ZWIJNDRECHT
Tel. : (03) 52.81.73 - 32.02.10

WALTER ROLAND
Gediplomeerd opticien,
erkend door alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 58 - ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !)
Telefoon 35.86.62
ALLE GLAZEN ALLE MONTUREN
Voor lezers van dit blad : 10% korting

VLAAMSE ZIEKENKAS

1951 - 1971 20 JAAR DIENSTBETOON

Ziekteverzekering voor
ARBEIDERS
BEDIENDEN
ZELFSTANDIGEN

Dagvergoeding
ZELFSTANDIGEN
LOONTREKKENDEN

Vraag nog heden inlichtingen bij uw plaatselijke afgevaardigde.
Geen moeilijkheden bij overschakeling van een ander ziekenfonds.
Bestendige sekretariaten :
Kipdorp, 40 - 2000 Antwerpen - Tel. 03/32.73.05 (2 l.)
Brabant : E. Jacqmainlaan 124 - 1000 Brussel
Tel. 02/19.08.64
Limburg : Zuivelstraat 9 - Hasselt - Tel. 011/220.57
V.Z. = SYMBOOL van VERTROUWEN + ZEKERHEID + DIENSTBETOON

LAMER

RIJWIELEN
KINDERWAGENS
ROLLEND SPEELGOED

St-Jakobsmarkt 97
ANTWERPEN
Uitbater :
HILLEGEER ROGER

ALSOF U ZE ZELF UITPERSTE !

100% PURE MAID
100% pure MAID
Sinaasappelsap
Pompelmoessap
Citroensap
Mandarijntjessap
Ananassap
Tomatensap
100% ZUIVER en NATUURLIJK
Alleeninvoerder voor België en Luxemburg :
GEVO p.v.b.a.
Verzoeningstraat 16
2200 BORGERHOUT - Antwerpen
Tel. (03) 36.20.41

PERS spiegel

Over de Franse slokopmentaliteit in Europees verband waren er deze week nog enkele interessante weekbladredakties. En de kleinen apen de groten na. Het is niet meer de keizer die heel Vlaanderen slikt maar minister Cools die met zijn subsidievoorstel voor de regionale ekonomie het leeuwenaandeel aan de Walen toewerpt. Wat gelukkig dan toch een algemeen gegrom bij de leeuwen gele, blauwe en zwarte veroorzaakte (de roden zwegen). Hopen wij dat hun gegrom doorklinkt tot in de ministerraad.

de nieuwe

Zoals na de verkiezingen «De Nieuwe» scherp zegde dat de Vlamingen altijd aan het kortste onderhandelingstouw zultrekken tenzij ze het Belgisch beginsel op de helling durven zetten, is het nu weer dit blad dat het scherpst van leer trok tegen het blijvende Franse imperialisme.

« *Pompidou heeft door zijn mededeling dat het Frans de taal van Europa moest worden (of blijven), met zijn gezag de traditionele Franse politiek van kulturele penetratie in België bevestigd. Tot deze penetratie behoort een zeer groot pakket aan min of meer geheime fondsen, dat door de Franse vertegenwoordigers in België kan worden aangewend, bij voorbeeld voor steun aan het « Kulturele leven » in Antwerpen, dat zich dan, zoals men weet, kan uitstrekken tot steun aan periodieken die alleen nog dank zij deze steun in leven blijven. Zodoende wordt de politiek van een « Frans Europa » kracht bijgezet.*

» *De Franse politiek is altijd een taalpolitiek geweest, en degenen die, om welke reden ook, menen dat een taalpolitiek niet meer nodig is, moeten wel beseffen dat zij zich dan automatisch blootstellen aan de invloed van landen die er, zoals Frankrijk, anders over denken. Tijdens het bezoek dat de Britse premier Heath verleden week aan Parijs bracht, is tussen hem en Pompidou de belangrijke kwestie besproken welke de « werktaal » van een tot Engeland verruimde EEG zou worden. Volgens sommige verslaggevers vormde dit punt de enige serieuze hinderpaal tot de toetreding van Engeland, althans wat de heer Pompidou betreft.*

» *Men make zich dus geen illusies. De Franse politiek van kulturele penetratie en verfransing van West-Europa duurt nu al enkele eeuwen. Zij kreeg onder De Gaulle een krachtig nieuw impuls, en zij wordt door Pompidou zeer openlijk voortgezet. Wie hieruit geen konsekwenties wil trekken, wie dus 't belang van de taalkwestie niet wil inzien, is vermoedelijk nog gevoelig. De Vlamingen die Pompidou welkom heetten, zijn wel erg naïef geweest.* »

de spectator

Zelfs dit weekblad van de Nieuwe Gidsfamilie vindt het wel wat gortig. Het doorprikt, misschien wel iets te luchthartig, de Franse ballon. Men moet niet te snel denken dat de Franse druk, vooral op ons, zo spoedig zal verdwijnen.

« *Het gehamer van president Pompidou op « de historische rechten van het Frans » is een uiting van taalkundig chauvinisme, en hij formuleert met die eis ook nog een vals probleem. Een vals probleem dat bovendien door de feiten al goeddeels is achterhaald. Want de omstandigheid dat het Frans momenteel en officieus (nog) de eerste werktaal is binnen de Euromarkt, weerhoudt Frankrijks eigen minister van financiën Giscard d'Estaing toch niet zich van het Engels te bedienen, wanneer hij in Brussel een apartje met zijn Duitse collega Schiller heeft. En als zelfs de ministers die Franse vlag nu al niet meer eerbiedigen, wat moet 't dan straks wel worden als de Britten zélf officieel voet op continentale grond hebben gezet...* »

le monde

Dit blad dat zijn aantrekkingskracht terecht steunt op een koele objektiviteit in het beschouwen van de feiten is als Parijs blad in het geheel niet akkoord met dit negentiend-eeuwse chauvinisme van de Franse president tegenover de Engelsen.

« *De zaak is voor mekaar* », *verklaarde een hoge ambtenaar, op de vooravond van de komst van Heath, sprekend over de toetreding van Groot-Brittannië tot de Gemeenschappelijke Markt* ».

» *Er dient nu nog de strijd om het Frans gevoerd te worden* ».

» *En de president van de republiek lijkt die mening te delen, getuige daarvan zijn verklaringen in België.*

» *Volgens hem zou, indien het Frans niet «de eerste werktaal» van Europa moest blijven. Europa niet helemaal Europees meer zou zijn* ».

» *Heimwee naar een tijd, toen al wie van tel was zich in aanzien zou verminderd achten indien ze onze taal niet gebruikten ? « Ik spreek Duits met mijn paarden » zei de grote Frederik Schroom, vanwege 'n intellectueel met een klassieke humanioravorming tegenover een spraak die hem fundameneel vreemd bleef ? Om 't rechtuit te zeggen, men ziet niet goed in waarom de moedertaal van 60 miljoen Britten en Ieren, die in heel Noord-Europa reeds bekend was alvorens Amerika zich begon te moeien met onze zaken, en waarin — van Shakespeare tot Joyce — enige van de grootste Europese schrijvers zich uitdrukten minder « Europees » zou zijn dan het Frans. Wat lijkt meer Europees, werd in die tijd ook als dusdanig ervaren, dan het genie van Newton of het romantisme van Byron ?* »

het laatste nieuws

Op een ogenblik dat de ekonomisten nuchterweg voorspellen dat tegen 1975 het arbeidsoverschot met de daarbijhorende pendel in Vlaanderen zal opgelopen zijn tot 350.000 mensen en in Wallonië slechts 'n goede 100.000 zal bedragen waagt Herr Cools het nog, voorstellen te doen waarbij het leeuwenaandeel de Walen wordt toegeworpen .Dat doet zelfs blauwe leeuwen brullen. Hun slot neigt al in de richting van « Baas in eigen huis », maar dat mag niet gezegd in die kringen.

« *Men vraagt zich af, hoe het na de politieke evolutie van de laatste jaren nog mogelijk is, dat door diensten van de minister van Economische Zaken voorstellen opgemaakt worden zoals dit over de afbakening van de ontwikkelingszones. Het kan de ontwerpers ervan toch niet onbekend zijn, dat dergelijke voorstellen onaanvaardbaar zijn voor elke Vlaming. De drogredenen, die aangevoerd worden ter verdediging van het voorstel, zijn te doorzichtig opdat er iemand zou inlopen.*

» *Indien dergelijke voorstellen desondanks toch worden uitgewerkt, dan zijn ze er op gericht eerst « communautaire herrie » uit te lokken, die dan uitgebuit wordt om het leeuwedeel naar Wallonië te trekken. Dit spelletje is mits wat hardroeperij al een paar keer geslaagd.*

» *Nu mag men het van Vlaamse zijde zover niet meer laten komen. Men moet het bepaalde Waalse leiders duidelijk maken, dat wij ons aan de demagogie, waarmee zij zich in Wallonië handhaven, niet meer laten vangen en er zeker de rekening niet meer voor willen betalen.* »

gazet van antwerpen

En waar blijven de zogenaamde « rode leeuwen » nu het toch niet over « taalkwestie » gaat, maar over werk in eigen streek voor jonge Vlamingen. Maar Cools en zijn Waalse kiezers zijn omwille van de kruiperige BSP-eenheid dierbaarder aan Van Eynde dan de Vlaamse arbeiders.

« *Het plan-Cools is totaal onaanvaardbaar. Ware het geen socialist, dan zou de ondervoorzitter van de BSP de houding van de minister bestempelen als « belachelijk en demagogisch ». Maar nu zwijgt de BSP, zelfs de Vlaamse afdeling ervan.*

» *Dit mag vooraf toch even onderstreept worden. Het plan-Cools hield in dat meer dan de helft van de staatssteun voor streekontwikkeling naar Wallonië zou gaan, zodat de toekomstkansen voor Vlaamse arbeidskrachten een ernstige deuk zouden krijgen. Voor een landsgedeelte met 64 t.h. van de aktieve bevolking en een te verwachten aangroei van 83 t.h. waardoor niet minder dan 347.000 Vlamingen in 1975 geen werk in eigen streek zouden vinden, wilde Cools niet eens de helft van de staatssteun voor ontwikkeling reserveren... Zijn de Vlaamse socialisten het daarmee eens ?* »

de standaard

Het monsterverbond FDF-PVV doet M. Ruys opnieuw de barrikaden beklimmen. Als een soort Wate uit Gudrun «pegelt» hij zelfs door de nevelen van zijn voorbije wensdromen om te zien wat voor Vlaanderen mogelijk zou worden als het dat soort Brussel en dat soort België eens eindelijk mores zou durven leren.

« *Niemand weet of de komende verkiezingen inderdaad de macht zullen toespelen aan de radikale formaties, maar het is duidelijk dat hun overwinning de Vlamingen tot enkele zakelijke gevolgtrekkingen zou kunnen dwingen. Het voortbestaan van de Belgische staat en van Brussel als hoofdstad veronderstelt een harmonische samenwerking onder de gewesten. Wanneer Brussel het anders ziet en de Vlamingen tegen de schenen blijft stampen, kan een reaktie niet uitblijven.*

» *Het is niet ondenkbaar dat men de vennootschappen verplicht hun maatschappelijke zetel te vestigen, waar de exploitatie gebeurt. Dat zou voor het Brusselse gewest een fiskale aderlating betekenen.*

» *Het is evenmin ondenkbaar dat men de rijksadministratie uit Brussel begint weg te trekken en in Vlaanderen gloednieuwe bestuurscentra zou bouwen. De Vlamingen willen helemaal niet onvriendelijk doen, maar wanneer Brussel zich onmogelijk maakt, zal voor Vlaanderen moeten mogelijk worden, wat nu misschien nog utopisch lijkt.* »

le soir

En de Brusselse opgeblazenheid werd nog maar eens uitgestald door PVV-er Hougardy. Hij sleurt er de cijfers bij van de Brusselse « belangrijkheid ». Bedankt. Het zijn slechts argumenten te meer om Brussel eindelijk te gaan kortwieken. Brussel : het vetgemeste op de rug van Walen en Vlamingen.

« *Voor het jaar 1968 (laatst beschikbare statistieken) bedraagt het bruto produkt voor het arr. Brussel 171 miljard voor 1.500.000 inwoners terwijl het 357 miljard bedroeg voor het Vlaamse land (min Halle-Vilvoorde) met 4.897.000 inwoners... Voor Wallonië was dit 217 miljard voor 3.100.000 inwoners. Brussel ruineren zou dus zijn de Belgische staat ruineren.* »

walter luyten

Vlamingen,
vraag GRATIS ADVIES
voor uw hypotheekeningen (1e en 2e r.)
en uw bouwgrondkredieten
aan de
HYPOTHEEKMAATSCHAPPIJ
UNITAS n.v.
Kortrijkse Steenweg 304
9000 GENT - Tel. 09/22.88.33
van 9 tot 18 u. ('s zat. geslot.)
Agenten en makelaars
neem kontakt met ons!

matthieu's beddenbedrijf
biedt voor elk probleem een wooninrichting
onze studiedienst lost uw woonprobleem gratis op
mbb

Turnhoutsebaan 102 Borgerhout 35.17.83
84-86 Diepestraat 31.01.18 39-41 Begijnestraat 33.47.24
60 Galifortlei Deurne 36.25.22

Brouwerij
MOORTGAT
BREENDONK
Tel. (03) 78.71.21
voor AL Uw bieren
en Limonades
Bijhuizen : Cogels Osylei 73
2600 Berchem-Antwerpen
Tel. (03) 36.10.11
Gent

HOUTWORM ?
Behandeling var dakwerker tegen alle houtinsekten.
TWINTIG JAAR WAARBORG
Dokumentatie op aanvraag
Gratis en vrijblijvend bestek in gans Benelux
P.V.B.A INDUSTRADE
Vanderzijpestraat 12
Wemmel 1810 T 02/79.20.00

JONGEREN, grijpt deze kans :
EEN MAAND NAAR AMERIKA !
TWEE MOGELIJKHEDEN : 14 juli tot 11 augustus
2 tot 30 augustus
Inbegrepen : vliegtuigreis, volledig pension bij een Amerikaans gezin en de VTB-reisleiding.
Inlichting. in alle VTB.-kantoren en bij onze vertegenwoordigers
Gunstprijs : 16.900 fr.
VTB-VAB - St-Jakobsmarkt 47 - Antwerpen
Tel. (03)31.09.95

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

antwerpen

ANTWERPEN (Arr.)
SEKRETARIAAT

Wenst u voor bepaalde aangelegenheden in kontakt te komen met het arr. bestuur Antwerpen ? Richt u tot het arr sekretariaat, Wim Claessens, Liersesteenweg 197, 2510 Mortsel, tel. 03/55.39.09.

OPROEP

Het arr bestuur doet beroep op alle afdelingen van het arr. Antwerpen, om onze zuster-afdeling Brasschaat in de mate van het mogelijke te helpen in haar « financiële slag » om de hernieuwde gemeenteraadsverkiezingen nu op 20 juni e.k. te kunnen winnen. Elke afdelings- of persoonlijke financiële steun aan het Brasschaats verkiezingsfonds wordt met een grote dank bij voorbaat ingewacht via storting aan de Kredietbank te Brasschaat voor rekening nr. 1946 van Volksunie-Brasschaat.

PLAN 71

Onze arrondissements-familiale VU-loterij » Plan-71, waarvan elke VU-lid-familie een gratis lot toegezonden werd, gaat de weg van het sukses op. De bijbestellingen van loten stromen dagelijks binnen bij arr. sekretaris Wim Claessens, Liersesteenweg 197 te Mortsel.

KONGRES

Het Arrondissementsbestuur roept alle arrond. kaderleden op morgen, zondag 6 juni, aanwezig te zijn op het 13e Partijkongres in het Kongressenpaleis (Centraal Station) te Brussel. - Aanvang te 15 u.

ARRONDIS. RAAD

De a.s. arrondissementsraad op vrijdag 18 juni '71 te 20.30 u. in lokaal « Nieuwe Carnot » - Carnotstraat, 60 te Antwerpen.

AARTSELAAR
IJZERBEDEVAART

Op 4 juli rijden wij weer met de autobus naar Diksmuide, 150 fr, drinkgeld inbegrepen. Voor de ouders die hun kinderen meenemen slechts 50 fr per kind. Inschrijvingen op het sekretariaat, Helenboslaan 25, of bij de bestuursleden.

DIENSTBETOON

Wij herinneren er nogmaals aan dat de inwoners van onze gemeente steeds beroep kunnen doen op onze bestuursleden voor kosteloze inlichtingen.

Bij voorkeur evenwel op volgende spreekuren :

Eerste en derde maandag van de maand, van 20 tot 22 uur : Bert Desimpelaere, dokter in de rechten, Barones de Borrekenslaan 37 ; tweede en vierde maandag van de maand, van 20 tot 22 uur . Hendrik Thys, doktor in de rechten, Barones de Borrekenslaan 64.

VOORLICHTINGS-
VERGADERING

Maandag 24 mei belegde onze afdeling opnieuw een vergadering in verband met het omstreden voorontwerp van gewestplan, waarop de bewoners van de bedreigde Ysselaarswijk werden uitgenodigd.

Mr. P. Doevenspeck, provincieraadslid en een deskundige terzake, was zo vriendelijk dit plan toe te lichten en nogmaals te wijzen op de gevaren die deze nieuwe woonwijk bedreigen.

Wij wachten nu verder op de voorlichtingsvergadering die onze burgemeester, senator Frans De Groof, beloofde te zullen beleggen in de maand juni, om eventueel onze aktie voort te zetten.

ANTWERPEN (Stad)
DIENSTBETOON

Alle dagen op het sekretariaat tijdens de kantooruren van 9.30 u. tot 16.30 u. Donderdags tot 19 u. Voor speciale gevallen van pensioenen liefst tussen 18 en 19 u. op donderdag.

Voor alle COO-gevallen. Tel. Dr. De Boel 33.97.90 of Fr. De Laet 38.66.92.

Voor Vlaams Verbond Gepensioneerden : Goossens, tel. 33.52.83.

LEDENSLAG

Wacht niet af tot de bestuursleden of propagandisten lags komen om u op te geven als lid. Verwittig het sekretariaat, Wetstr. 12 Antwerpen. Tel. 36.84.65.

KONGRES

Elk lid is welkom op het VU-kongres heden zaterdag 5 juni en morgen 6 juni in het Kongressenpaleis te Brussel.

Onze bestuursleden gaan zoveel mogelijk met eigen wagen. De afspraakplaats voor hen is Garage Ford-Permeke op het einde van de J.v. Rijswijcklaan recht over het Tank-gedenkteken. Zaterdag 5 juni om 13.30 u. Zondag 6 juni om 8.30 u. Er kan misschien nog iemand opgelaren worden die geen eigen wagen heeft.

LEEUWEVLAGGEN

Op ons sekretariaat zijn geen leeuwevlaggen aan de voordelige prijs van 195 fr. meer voorradig. Het spijt ons zeer. Aan dit euvel hebben we een oplossing in zo ver dat er nu wel te verkrijgen zijn, doch aan de prijs van 330 fr. Het formaat is echter iets groter : 1,50 m. x 1,50 m.

WAARHEEN

Onze vrienden van het reisgezelschap Uilenspiegel hebben weer twee nieuwe aktiviteiten op touw gezet : vrijdag 11 juni 21.30 u. Lokaal De Draak, Draakplaats I, Antw. spreekt toneelspeler Jan Decleir over de film « Mira » en de belevenissen op het festival te Cannes. Zondag 13 juni jaarlijkse uitstap met geleid bezoek aan Bokrijk. Inschrijvingen in het lokaal.

BALEN-OLMEN
BAL

Voor de eerste maal houden wij een bal in Olmen, en wel op zaterdag 12 juni in zaal «De Zwaan», Markt te Olmen, om 20u30. Ook sympatisanten van de omliggende afdelingen zijn van harte welkom.

KERN-VERGADERING

Vrijdag 11 juni om 20 u. in ons lokaal.

SOCIAAL DIENSTBETOON

Senator Wim Jorissen houdt zitdag in ons lokaal Café Coiffeur, Kerkstraat te Balen op maandag 14 juni om 20 u.

PROFICIAT

Op vrijdag 11 juni gaan mej. Suzy Mosschella en dhr. Kamiel Wils scheep met hun huwelijksbootje. Hartelijke gelukwensen aan het jonge paar.

BERCHEM
LEDENVERGADERING

Na onze zeer interessante vergaderingen willen wij ook wel eens plezier maken. Daarom komen wij allen naar onze bijeenkomst van 11 juni. Om 20u.30 verwachten wij u in het Vrijetijdscentrum, Grote Steenweg 66, te Berchem. U kunt er eten, dansen, zingen, liederen beluisteren. Graag vooraf inschrijven bij Ludo Dox, Kemmelbergstraat 37, 2600 Berchem.

SECRETARIAAT

Het secretariaat wordt waargenomen door Ludo Dox, Kemmelbergstraat 37. U komt er terecht voor alle inlichtingen.

BOOM
IJZERBEDEVAART

Zondag 5 juli per autocar naar de IJzerbedevaart te Diksmuide. Prijs : 150 fr. Inschrijvingen : bij René Boeynaems, Antwerpsestraat 556, tel. 78.05.03, en Ludo Van de Nieuwenhof, Antwerpsestraat 442.

BORGERHOUT
NAAR HET KONGRES

Zondag 6 juni wordt een autocar ingelegd naar het kongres te Brussel. Vertrek : om 1 uur aan de Herman van den Reekstraat en om 1,15 u. aan het Moorkensplein. Prijs : 60 fr.

LEDENVERGADERING

Vrijdag 11 juni 1971 te 20.30u. algemene ledenvergadering. Lokaal : bovenzaal van ons lokaal « Nieuwe Carnot » Carnotstraat 60, Antwerpen. Spreker : Lode Claes, senator over Brussel.

Laatste ledenvergadering vóór het verlof.

PERSONALIA

We vernemen met ontsteltenis dat ons medelid Jan Van Echelpoel, zoon van ons lid Victor Van Echelpoel, zondag 1.1. in een autoongeluk betrokken werd te Anderlecht.

Samen met hem werden ernstig gekwetst : zijn verloofde en zijn toekomende schoonouders. Zij werden allen ter verpleging opgenomen in het hospitaal te Anderlecht. We wensen onze vrienden een spoedig en volledig herstel.

BRASSCHAAT
VERKIEZINGSFONDS

Het VU-afdelingsbestuur en onze kandidaten van de VU-lijst — gemeenteraadsverkiezingen van 20 juni e.k., danken reeds van harte de « financiële steunders » voor hun bijdrage.

Met « grote dank » aanvaarden wij elke steunbijdrage, te storten aan de Kredietbank - Brasschaat voor rekening - nr. 1946 - Volksunie - Brasschaat. Mede met uw hulp willen wij een daverende verkiezingsuitslag behalen. Dank bij voorbaat voor uw steun. Direkt kontaktadres : Bert Roose, Veldstraat, 134, Brasschaat - Tel. 03/51.77.57.

BROECHEM
DANK

VU-burgemeester Juul De Cuyper en het VU-afdelingsbestuur-Broechem danken langs deze weg alle vrienden en VU-afdelingen voor hun aanwezigheid en/of blijken van genegenheid en medewerking in het raam van het « groots en reuze Burgemeestersbal » dat tot een sukses zonder voorgaande uitgroeide.

EDEGEM
BOUW MEE

Bouw mee aan « ons » gemeenschapscentrum in de Drie Eikenstraat door een of meer obligaties van 1000 fr. (rente 5 %) te kopen. Wij geven ook steunkaarten van 50 fr. uit die eveneens gelden als loten voor de tombola die zal uitgeloot worden bij de inhuldiging van het gemeenschapscentrum.

Wij rekenen echter vooral op de persoonlijke inzet van onze leden. Wie de handen uit de mouwen wil steken neme kontakt op met K. Van Reeth, Drie Eikenstraat 70.

Wij zoeken dringend iemand die de knepen van het timmerwerk kent om ons met raad en daad bij te staan.

VUJO

Wij wensen de « blokkers » veel moed en succes toe. Wie vrij is wordt in ons toekomstig lokaal verwacht. Er is steeds werk te doen ! Ergens zijn wij trouwens fier dat onze Vujo's het grootste gedeelte van de afbraakwerken voor hun rekening hebben genomen.

KONGRES

Wij verwachten een grote belangstelling op de namiddagzitting van het kongres. Wie niet over vervoer beschikt verwittige Renaat Dekeyser, Graaf de Fienneslaan 47.

EKEREN
KONGRES

Zaterdag en zondag trekken we samen naar het kongres te Brussel. Bijeenkomst aan het station te Ekeren : zaterdag te 13u. en zondag te 8u.

HERENTALS (Kanton)
IJZERBEDEVAART

Op 04/07/71 vertrekt een bedevaartbus om 6.00 uur aan café Het Kempenland, Stationsplein 9 te Herentals. Om 6u.15 stopt hij aan café Nieuwe Kroon, Markt 8 te Herenthout.

Inschrijvingen : Café Kempenland, Stationsplein 9, Herentals ; A. Van Genechten, Stationstraat 26, Herentals ; Café Nieuw Kroon, Markt 8, Herenthout ; Gasthof De Keyzer, Dorp, Wechelderzande en S. Olieslagers, Rechtestraat 38, Lille.

HERENTALS
OVERLIJDEN

Op 19/05/71 werd ons trouw lid J. Smets ten grave gedragen. Talrijke VU-leden waren op de rouwdienst aanwezig. De ganse afdeling betuigt haar medevoelen met de zwaar getroffen weduwe en haar negen kinderen.

VUJO

De volgende vergadering van de VUJO-kern op 02/07/71 om 19u.30 in café Het Kempenland, Stationsplein 9 te Herentals.

KONTICH
BEVLAGGINGSAKTIE

11 juli nadert, denk er aan, leeuwenvlaggen zijn altijd in voorraad op het bevlaggingssekretariaat Kosterijstraat 6 of in lokaal Alcazar.

GELUKWENSEN

Hartelijk proficiat aan onze leden Frank en Lizzie Van Oorschot bij de geboorte van Marleentje.

VERKIEZINGEN
BRASSCHAAT

VU Brasschaat staat voor een nieuwe kieskampagne. Op 20 juni gaat men er terug ter stembus.

Omdat solidariteit ons geen ijdel woord is, besliste ons bestuur aan deze flinkwerkende afdeling een storting van 1000 fr. over te maken.

MERKSEM

IJZERBEDEVAART

Door de zorgen van VOS en de Vlaamse kring Groeninghe zal de reis naar Diksmuide op Bedevaartdag, 4 juli a.s. georganiseerd worden. Een luxe-autocar wordt ingelegd. Vanaf volgende week zal er gelegenheid zijn in Tijl om in te schrijven. Affiches gratis te bekomen in Tijl of bij K. Van Bockel, St. Lutgardisstraat 56.

AUTORALLY

Onze Vlaamse kring Groeninghe met de medewerking van de Vlaamse Automobielbond, richt op zondag 6 juni, zijn tweede grote toeristische autozoektocht in. Een mooie zoektocht waaraan gans de familie kan deelnemen. Inschrijvingsgeld 150 fr. per wagen. Voor leden van VAB 135 fr. Inschrijvingsformulieren en inlichtingen Albert Meulemanstraat 22 of Sint Lutgardisstraat 56, tel. 45.57.77.

VLAAMSE KERMIS

De Vlaamse kermis ingericht door onze vrouwenafdeling «Vrouwen van Vandaag» werd een onverhoopt sukses. Het was twee dagen vollen bak in den Tijl. De initiatiefnemers en al de medewerksters wensen wij van harte geluk voor wat zij gepresteerd hebben. Wij danken al onze leden en simpatisanten en voornamelijk onze vrienden uit de naburige gemeenten, evenals senator dr. H. Roosens, die onze kermis kwamen bezoeken en met gulle hand bijdroegen opdat het een sukses kon worden.

ZWEMMEN

De inschrijvingen voor onze zwemclub komen nog alle dagen binnen, maar wij hebben het getal nog niet bereikt dat wij ons als streefcijfer hebben voorgesteld.

Inschrijvingen in Tijl, of telefoneren aan ons gemeenteraadslid Luc Droogmans, Kruisbaanveldeken 15, tel. 45.51.81.

MORTSEL
PARTIJKONGRES

Op zondag 6 juni e.k. komen de « treinreizigers » naar het partijkongres te Brussel (Centraal) om 13.20 u. samen in Oude-God-statie. Zij die met de wagen(s) de reis ondernemen spreken onderling af.

PLAN-71

Hoe meer loten, hoe hoger uw kansen. Hebt u uw omslag nog niet aan het arr. sekretariaat teruggezonden? Wij reeds wel ! Doe mee !

WENSEN

Bestuur en afdeling wensen dhr. Ward Vangramberen een spoedig herstel en genezing na het heelkundig ingrijpen.

PROFICIAT

VU-Mortsel wenst dhr. Jos Quatretemps een welgemeend proficiat bij zijn verkiezing in de ondernemingsraad (Agfa-Gevaert).

NIEUW ADRES

VU-Mortsel wenst ex-afd.-sekret. C. Decoene en Mevrouw veel sukses bij de heropening op hun nieuw adres - Mechelsesteenweg 436, Edegem (50 m. voorbij de Molenlei-Mortsel). Bij planafdruk, stencil en fotocopie bleef het niet, ook voor offset-druk komt men nu hier aan het goede adres. (Tel. : 03/55.57.77).

zoekertjes

WENST U EEN BLIJVENDE BIJVERDIENSTE MET STANDING ?
Bestel koffie voor familie, vrienden, kennissen, alsook voor persoonlijk gebruik, aan groothandelsprijs. Minimum afname 4,5 kg. Hoge verdienste. Tombola met 100.000 F prijzen. - Geen B.T.W.-problemen. Geen kapitaal nodig. Gratis stalen. Schr.
Koffiebranderij RIMBO
Heikant 51 - 9140 ZELE
Tel. (052)445.03

Gevr. burgerlijk bouwk. ir. of technisch ir. voor frankof. immobiliën bedrijf in centrum Brussel. Moet als Nederlandstalige het Frans beheersen. Taak : opmaken van planning, minstens 2 jaar praktijk. Adres bureel blad. R 76

De Panne, mod. app. plus minus 6 pers. : juni : 4.000 F; aug : 10.000 F Tel. (058)424.12. Villa Zeepaardje, Loskaai 2, De Panne. R 77

Na allerlei moeilijkheden zoeken twee van de « negen van Laken » een goede betrekking. Liefst in de verkoop. Men gelieve zich te wenden tot de VU-sekretaris van Laken, Scheldestraat 105, 1020 Brussel. Tel. (02)27.14.52 R 79

Bekw. mecanicien gevr. A2 mechanica, vrij goed Franssprekend, betrouwbaar, verantwoordelijkheidszin, initiatief en organisatiegeest, bij voorkeur in Limburg wonend. Goede wedde. Voor inspektie en herstellingen allerhande materiaal in burgerlijke bouwkunde. Antwerpen, Limburg, Wallonië. Schrijven : senator Jorissen, Louisastraat 31 - 2800 Mechelen, die korrespondentie overmaakt. R 86

Dame zoekt vertegenwoordiging, gérance of kantoorbetrekking. Vaste wedde en soc. wetten. R 91

Te koop 1 elektr. motor CEB, 1 PK, asychroon, 1.500 toeren. 1 Copimatic Helioprint, 221 V., 370 .W. - 4 schilderijen (stadsgezichten). - Z. w. M. Oma, Van Meenenpl. 15, Brussel-St-Gillis. R 90

Demonstratrices en demonstrators. Inlichtingen : Frans-Jos Verdoodt, Erembodegem. Tel. : 053.26826 R 94

Handelsafgevaardigde moet grafisch geschoold zijn. Inlichtingen : Frans-Jos Verdoodt, Erembodegem. Tel. : 053.26826 R 95

Gevraagd : jobs voor studenten; zijn vrij van 1 juli tot einde augustus; liefst in Brussel, Gent of Belgische kust. Inlichtingen : Frans-Jos Verdoodt, Erembodegem. Tel. : 053.26826 R 96

Gratis dienstbetoon aan alle echte Vlamingen, die zich willen of moeten vestigen in of rond Brussel bv. voor hun werkgelegenheid : hetzij voor huren of kopen van een huis, appartement, villa, fermette, flat of bouwgrond. Inl. tel. 22.95.15 R 97

BIJVERDIENSTE
voor heren en dames die over enkele uren vrije tijd per week beschikken. Verdien gemakkelijk 5.000 fr. per maand door marktonderzoek. Schrijf heden nog naar bureel blad onder nr R 93

WIJ vlaams nationaal

Kernredaktie
T. van Overstraeten (eindred.), P. Martens (hoofdred.), R. Corty (red. sekr.), M. van Liedekerke.
Redaktie en publiciteit :
Sylvain Dupuislaan 110
1070 Brussel
Tel. 02/23.11.98
Administratie en beheer :
Voldersstr. 71, Brussel 1000
Tel. 02/12.51.60
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.
Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks 170 fr.
Driemaandelijks 95 fr.
Steunabonnem. (min.) 500 fr.
Losse nummers : 8 fr.
Alle stortingen voor het blad op prk. 1711.39 van « WIJ », Voldersstr. 71, 1000 Brussel.

Verantw. uitgever Mr F. Vander Elst, Beizegemstraat 20 Brussel 1120

RUMST
KOOPTATIE
ZESDE BESTUURSLID
De jonge afdeling Rumst groeit en bloeit als de natuur in de lente. Dank zij de enorme inspanningen en strijdend idealisme van ons bestuur is Rumst er in geslaagd op enkele maanden tijd te stijgen van nul tot een honderdtal, zodat ze verplicht was een zesde bestuurslid bij te koöpteren. Wij wensen dan ook de heer Frans De Herdt van harte proficiat.
MOTIE SOENS
Door onze dynamische voorzitter Van Buggenhout C. werd aangedrongen om in de gemeenteraad een motie betreffende de moedige burgemeester Soens van Strombeek-Bever te laten goedkeuren. De uitslag hiervan zullen we afwachten tijdens de volgende gemeenteraadszitting.

WILRIJK
GEMEENTERAAD
In tegenstelling met verschillende Vlaamsvoelende collega's kon er bij onze burgemeester geen pro-Soens — en evenmin een anti-Père de Famillemotie af.
De heer Kiebooms had zelfs het lef te beweren dat de VU, door haar vlucht uit het parlement (lees : door haar weigering mee te werken aan een grondwetsherziening zonder inhoud) rechtstreeks verantwoordelijk is voor de a.s. invoering van de Liberté...
Ge moet maar durven !
NEERLAND
Na 2 ½ maand « bemoeiingen » weet de heer Kiebooms, persoonlijke vriend van minister De Saeger, nog steeds niet te vertellen of het sein voor het Neerland op groen staat. Als zelfs de eerste burger van Wilrijk niets wenst mee te delen, dan moet hier wel een speciale reden voor bestaan. Neerlanders let op uw zaak !

WILRIJK
KONGRES
Of u nu over een wagen beschikt of een lift verlangt van één van uw medeleden : zaterdag 5 en/of 6 juni verwachten wij u te Brussel (raadpleeg uurrooster elders in dit nummer), want dit wordt een erg belangrijk kongres, waarop elke afdeling flink dient vertegenwoordigd te zijn. Neem telefonisch kontakt op met Pol Van der Gucht (27.79.70) die eventueel voor lift zorgt.

brabant

BRUSSEL (ARR.)
ARR RAAD
De eerstkomende arr. raadsvergadering heeft plaats op zaterdag 19 juni a.s. om 20 uur in het lokaal « Waltra », Arduinkaai te Brussel (bij Stan Philips naast de KVS.) Agendapunten vanwege de afdelingen en raadsleden moeten in het bezit van , de arr. secretaris, Frans Adang, Ruisbroeksestwg, 109 te 1600. St. Pieters-Leeuw zijn, uiterlijk op woensdag, 9 juni 71.
SPAARPOTACTIE
De afdelingen die op het laatste arr. raad niet vertegenwoordigd waren, en dus nog niet in het bezit zijn van spaarpotten kunnen deze nog bekomen. Telefoneer naar Theo Beenders nr 02/201446. Haast U, want de voorraad geraakt uitgeput !
FEDERATIE HALLE
In verband met de door de regering vooropgestelde Federatie Halle, wordt er op donderdag 24 juni e.k. in het lokaal De Sleutel, Markt te Halle een kontaktvergadering belegd tussen de verschillende afdelingen, die bij deze federatie betrokken zijn. Deze zijn : St. Genesius Rode, Beersel, Buizingen-Huizingen, Dworp, Halle en St. Pieters-Leeuw-Ruisbroek.
Op deze vergaderingen zullen de konsekwenties onderzocht worden en een Streekstudiedag, handelend over de streekproblemen zoals : Ruimtelijke ordening ; Ekonomie en sociale structuur die zou moeten doorgaan in het najaar moeten voorbereid worden. De besturen worden dan ook voltallig uitgenodigd. Tevens zal op deze vergadering een permanent actiekomitee samengesteld worden.

SOCIAAL DIENSTBETOON
Alle verantwoordelijken voor sociaal dienstbetoon en de gemeentemandatarissen worden uitgenodigd om op 19 juni e.k. om 10 uur in het lokaal « Waltra » de vergadering bij te wonen om de problemen van sociaal dienstbetoon in ons arrondissement te bespreken.
KOLPORTAGE
De slotkolportage voor dit seizoen heeft plaats op zaterdag 26 juni in het centrum van Brussel. Vanaf 15 u. verzamelen de verkopers in het lokaal « Uilenspiegel », Pletinckxstr. 38 te Brussel om van daaruit het bijzonder « Wij » nummer te verkopen langs de Brusselse middenlanen en winkelstraten. Om deze kolportage te doen slagen moeten wij minstens met een dertigtal zijn. Daarom doen wij beroep op alle afdelingen om hieraan mede te helpen. Laat Brussel niet los.

ASSE
VERGADERING
Op 18 juni om 20 u komt volksvert. De Facq ons in 't Kummelshof onderhouden over de de aktuele politieke toestand.

HALLE
ZUID VLAAMS BRABANT
De geplande vergadering voor alle besturen van de vooropgestelde federatie Halle heeft plaats in « De Sleutel », Markt te Halle op donderdag 24 juni e.k. (en niet op maandag 28 juni zoals eerst gepland). Het betreft hier de besturen van de volgende afdelingen : St. Genesius-Rode, Alsemberg, Beersel-Linkebeek, Dworp. St. Pieters-Leeuw-Ruisbroek, Halle en Buizingen-Huizingen.

HEVERLEE
GEMEENTERAADS-ZITTING
Na het afwerken van de dagorde, waarbij o.a. verbeteringswerken werden goedgekeurd aan verschillende straten, was het de VU die een zevental interpellaties indiende. Voor uitleg van de interpellaties verwijzen we de lezers naar « Wij in Heverlee ». De ingediende motie ten gunste van burgemeester Soens viel deze keer in goede aarde. De gemeenteraad ging akkoord voor een gelukwenstelegram. Een pluim voor onze afdeling.

LAKEN
SOCIAAL DIENSTBETOON
Iedere dinsdag van 18 tot 21 u. iedere donderdag van 13 tot 21 u. aanvragen van pensioen, inschrijvingen en uitbetalingen ziekenfonds : Scheldestraat 105 — 1020 Brussel.
AUTORALLY
Zondag, 13 juni richt het Vlaams Bewegingsleven van Laken een Grote Autorally in door Vlaams Brabant. Vertrek aan ons secretariaat, Scheldestraat, 105 tussen 14 en 14 u 30. Elke deelnemende wagen heeft prijs !

LIEDEKERKE
AKTIE
Vrijdagmorgen deelde de afdeling aan de ingang van het station 2000 pamfletten uit, waarin de te dure burgemeestershuldiging (60.000 fr.) gelaakt werd. Iedere Liedekerkenaar zal best begrijpen dat het onverantwoord is op één zondagnamiddag dergelijke bom geld tot eer en glorie van een burgemeester weg te gooien.
NAAR DIKSMUIDE
De afdeling Liedekerke legt een bus in naar de IJzervlakte. Buskaarten aan 100 fr. te verkrijgen bij de bestuursleden.

OUD-HEVERLEE
NIEUWE AFDELING
De bestuursverkiezing voor onze nieuwe afdeling gaf volgende uitslag : voorzitter : Frans Binon, Grezstraat, 14, Vaalbeek ; sekretaris : Van Hamel Albert, Statiestraat, 13, Oud-Heverlee ; penningmeester : Liliane Van Hoof, Blandenstraat, 14, Vaalbeek ; propaganda : Mw Hulens-De Ridder, Molenstraat, 81, Oud-Heverlee , organisatie : Ivo Van Der Heyden, Linderondestraat, 4, Oud-Heverlee.
VOORLICHTINGS-VERGADERING
Zaterdag, 19 juni, om 20 u. organiseert de afd. Oud-Heverlee, Blanden, Vaalbeek een voorlichtingsvergadering met dia-projektie « Vlaams-Brabant bedreigd » in de parochiezaal, Dorpstraat, Oud-Heverlee.
Spreker : Willy Kuijpers.

TIENEN
INFORMATIE-VERGADERING
Onder het motto « Tienen in Vlaanderen » zal een informatievergadering gehouden worden voor alle leden en simpatisanten uit het Tiense op vrijdag 11 juni om 20 u. in de zaal Xaverium, O.L. Vrouwbroedersstraat te Tienen. Sprekers : senator Van Haegendoren en arr. voorzitter Willy Kuijpers

ST. LAMBRECHTS-WOLUWE
GESLAAGDE MEETING
De meeting door deze afdeling voor de Brusselse agglomeratie ingericht was een waar succes. De ruime zaal van het « Café Européen » was schier te klein om de bijna 150 aanwezigen te bevatten die met veel aandacht luisterden naar de toespraken van volksvertegenwoordigers Maurits Coppieters en Vic Anciaux. Het slotwoord en tevens de definitieve inzet van de kieskampagne voor de Brusselse agglomeratie werd gegeven door senator Lode Claes.

STROMBEEK-VILVOORDE
NAAR DIKSMUIDE
De afdeling Vilvoorde legt, in samenwerking met de afdeling Strombeek een bus in voor de IJzerbedevaart op 4 juli, voor de prijs van 140 fr. Inschrijvingen bij het bestuur en in het lokaal « De Gouden Voorn ».

WILSELE - HOLSBEEK
NIEUWE AFDELING
Ook wij groeien uit van kern tot volwaardige afdeling. In de loop van de maand juni zullen afdelingsbestuursverkiezingen gehouden worden. Kandidaturen indienen bij Hector Houdart, Aarschotse steenweg, 240, Wilsele, tel. 44177 of bij Rik Geeraerts, Holsbeekse steenweg, 106, Wilsele, tel. : 44280.

oost-vlaanderen

AALST (arr.)
KOLPORTAGE
Op 13 juni wordt te Zottegem een arrondissementele kolportage ingericht. Alle propagandisten worden verwacht te 9.45 uur in café Egmont, Hoogstraat Zottegem.

BALEGEM
STICHTINGS-VERGADERING
In een vol « Hof van Oranje » kende onze eerste openbare aktiviteit een groot sukses. Dr Leo Wouters belichtte de aktuele politieke toestand ; senator Persyn belichtte de landbouwproblemen. Een veelbelovende start !
WEERGALM
Daniël De Baere is aangesteld voor de redaktieraad. Kopij bij hem binnen tegen 5 juni ; redaktie 9 juni. Het adressenaantal is verdubbeld !
KOLPORTAGE
Wij nemen deel aan de kolportage te Merelbeke op zondag 6 juni. Vertrek café Centraal, Geraardsbergen steenweg 62, O'zel ; vertrek te Merelbeke : IJzeren Hekken, hoek Van Goethemstraat en Hundelgemsteenweg te 9u.45 stipt !

DENDERMONDE (arr.)
AUTOCARAVAN
Naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen voor Groot Dendermonde op zondag 13 juni, organiseren de VU-afdelingen Dendermonde, Sint Gillis-Dendermonde en Appels, een autocaravan op zaterdag 12 juni.
Samenkomst te Appels, Zandstraat te 13u.30. Vertrek te 14 uur. Einde rond 17 uur op de grote markt te Dendermonde, waarna toespraken door volksvertegenwoordiger Coppieters, de heer Baert en Mevr. Nelly Maes.
Alle VU-ers, arrond. Dendermonde en WIJ-lezers nodigen wij vriendelijk uit tot deelname aan deze kiespropaganda.
Indien mogelijk leeuwevlaggen meebrengen.

DENDERHOUTEM
KANTONNALE VOLKSUNIEDAG
Zondag 13 juni e.k. heeft te Denderhoutem de eerste kantonnale Volksuniedag plaats.
Van 12.30 u af wordt aan café Ninove, Dorp Denderhoutem gestart voor een grootse autozoektocht doorheen het kanton. Deelname autovoerder : VU-lid 100 fr., niet-VU-lid 120 fr ; deelnemende inzittende(n) : VU-lid 80 fr., niet-VU-lid 100 fr. Vele mooie prijzen in natura. Inschrijven bij Hans Sonck, Anderenbroek 51/1 Denderhoutem, bij de voorzitters der Volksunie-afdelingen of in Café Ninove, Dorp.
Van 18 uur af gelegenheid tot avondmalen (koude schotel : 50 fr) en om 19.30 uur gezellig samenzijn in zaal Moderna, Dorp, Denderhoutem (gratis toegang). Algemeen VU-voorzitter Frans Van Der Elst houdt de gelegenheidstoespraak. Tijdens het gezellig samenzijn : overhandiging van een vaandel aan afdeling Denderhoutem en prijsuitreiking.

GAVERE
KLEINKUNSIT
Vrijdag 11 juni te 20 uur optreden van « Miek en Roel » in een volledig programma te Melsen, zaal Belle-Vue, rechtover gemeentehuis, Gaversesteenweg. Toegang : 50 fr.
Kaarten bij alle bestuursleden.
KOLPORTAGE
Zondag 6 juni massawerftocht te Merelbeke ! Al onze propagandisten op post : een speciaal « Vurtzak-nummer » wordt verkocht. Vertrek te 9u.30 zéér stipt in 't Zangershof te Gavere ; samenkomst te Merelbeke; café IJzeren Hekken, hoek Hundelgemsteenweg en Van Goethemstraat te 9u.45.
WEERGALM
Redaktieraad op woensdag 9 juni ; kopij bij Piet De Pauw tegen 5 juni.

GENT
MONSIEUR HAWARDEN
Het afdelingsbestuur roept alle leden en belangstellenden op voor de filmvertoning van « Monsieur Hawarden » in kinema « Majestic » Veldstraat te Gent, ingericht door het Vlaams Verbond van Gepensioneerden uit Gent op zondag 13 juni e.k. om 10 u. Kinderen zijn niet toegelaten. Inkom 60 fr. Deuren : 9.30 u. Kaarten in vele Vlaamse lokalen en bij onze propagandisten.

GENTBRUGGE
GEMEENTERAAD
Als innovatie werd vóór de zitting van 26 mei door Jan De Moor de dagorde en de tekst van de VU-tussenkomsten uitgereikt aan het talrijke publiek. De zitting werd vrij woelig toen hetzelfde VU-raadslid een vinnige interpellatie hield over de nieuw op te richten supermarkten. Bij de bespreking van de begroting was fractieleider Aimé Verpaele de vedette. Elke tussenkomst bracht de meerderheid in nauwe schoentjes. Meerdere voorstellen werden weerhouden o.m. van Roger De Pestele over Vlaams onderwijscentrum, IJzertoren, riolering in Pechérstraat, bouw pastorie ; van Aimé Verpaele over vermindering subsidie voor R. van Vlaanderen en verhoging amateursport en jeugdsubsidie, riolering Lusthofwijk enz. ; van Jan De Moor over vermindering uitgaven kermis, verhoging sociale voordelen vrije scholen. Tijdens het vragenuurtje kwam enkel de VU aan bod. Deze marathonzitting bewees eens te meer dat de VU de inrijperiode reeds achter de rug heeft. Wat belooft voor de toekomst. Volgende zitting op woensdag 30 juni te 19 uur.
HOORZITTING
Vrijdag 11 juni e.k. te 20 u., eerste hoorziting over gemeentebeleid te Gentbrugge in zaal Lunapark, Brusselse steenweg (rechtover Gantoise). Paneel : de 3-koppige VU-fractie en provincieraadslid O. Van Ooteghem als moderator.

MUNTE
KERN
Tijdens de bestuursvergadering van donderdag 27 mei werd dhr Etienne De Clercq in het uitgebreid bestuur van de afdeling Gavere opgenomen. De eerste huisbezoeken worden nu afgelegd met het oog op ledenwerving, abonnementen, en de verbinding tussen Bottelare, Munte en Schelderode !

WETTEREN
VU IN DE GEMEENTELIJKE COMMISSIES
Lic. W. Braeckman en de heer Antoon Janssens werden door de meerderheid verkozen tot leden van de COO ; zij zijn respectievelijk voorzitter en propagandaleider van de VU-afdeling en maken samen met 2 CVP-ers en 1 PVV-er deel uit van de meerderheidsfractie in de COO (samenstelling : 2 VU, 2 CVP, 1 PVV en 3 BSP). Lic W. Braeckman zal vanaf 1 juli voorzitter worden van de COO. Opvolger van W. Braeckman is Dirk Vergaert, over enkele weken dokter in de geneeskunde en voor A. Janssens de heer Daniël Van De Velde, die tevens opvolger is in de gemeenteraad.
Naast de COO werden nog volgende commissies samengesteld : commissie tekenakademie : VU-vertegenwoordiger : de heer Edwin Wouters ; commissie muziekakademie : VU-vertegenwoordiger : arch. Gilbert Bogaert ; commissie gemeentelijke biblioteek : lic. Robert Moens.
Lic. Herman Dieu, onze sekretaris, zetelt namens het Davidsfonds in dezelfde commissie, en staat bovendien de gemeentelijke culturele commissie bij om een definitief ontwerp van statuten te maken voor de op te richten culturele raad.
INFORMATIEBLAD
Een eerste informatieblad van VU-Wetteren werd onder de leden en smpatisanten verspreid, met o.m. de volledige samenstelling van de bovengenoemde commissies en een overzicht getiteld « 4 maanden VU-gemeenteraadslid » door onze VU-verkozene de heer Jaak Lammens.

west-vlaanderen

KORTRIJK
TUINFEEST
Zaterdag 5 juni groot tuinfeest in « Bloemenhof » te Wevelgem, ingericht door de VU-vrouwenafdeling. Alle VU-families worden er verwacht !
Voor de kinderen : spelen en wedstrijden - talrijke prijzen. Voor de ouders: Krantwedstrijden - Pitjesbak - Minigolf enz. enz.

TIEGEM
VU IN DE GEMEENTERAAD
Na twee gemeenteraadszittingen heeft men nog altijd maar één klok gehoord nl. die van de Volksunie. Het is inderdaad zo dat tot op heden slechts VU-amendementen werden ingediend en verdedigd door raadslid Vanmaercke.
De burgemeester weigerde zelfs de motie over de vrijheid van het gezinshoofd op de dagorde te plaatsen. Reden : de gemeenteraad is terzake niet bevoegd. Een VU-voorstel om driemaal per jaar een informatieblad te laten verschijnen werd verworpen. Er viel te noteren dat Vanmaercke van de andere raadsleden niet de minste steun heeft gekregen. Andere VU-voorstellen betreffende de verkeersveiligheid werden aanvaard of in overweging genomen.

OOSTENDE (Arr.)
V.U.-KONGRES
Voor de laatste dag van ons kongres richt het arrondissement twee autobussen in, als volgt :
Bus I : De Panne, Markt: 7.20u; Adinkerke Monument : 7.30 u ; Veurne, Appelmarkt : 7.40 u ; Koksijde, 7.50 u. ; Nieuwpoort 8.00 u. ; Westende 8.10 u. ; Middelkerke 8.20 u. ; Ooostende 8.30 u.
Bus II : Diksmuide Vlaams Huis: 7.30 u ; Koekelare: 7.45 u; Ichtegem : 7.55 u ; Gistel : 8.15 u.
KONGRESBUS
De afdelingen zoeken zelf best uit, welke bus zij zouden vervoegen.
Eenheidsprijs voor beide bussen en voor elke afstand : 90 fr. per persoon. Inschrijven bij de afdelingssekretarissen of bij het arr. sekretariaat : Narcissenlaan 4, Oostende, tel. 059-731.31.

KUNNEN kan wat anderen niet kunnen

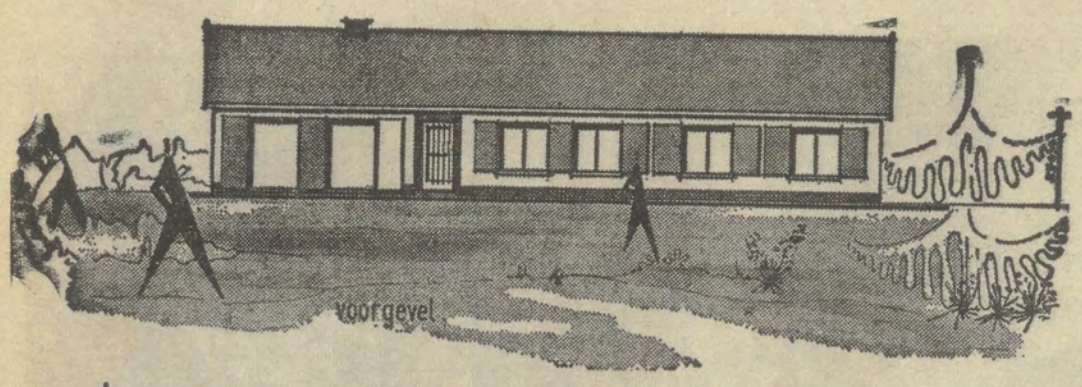

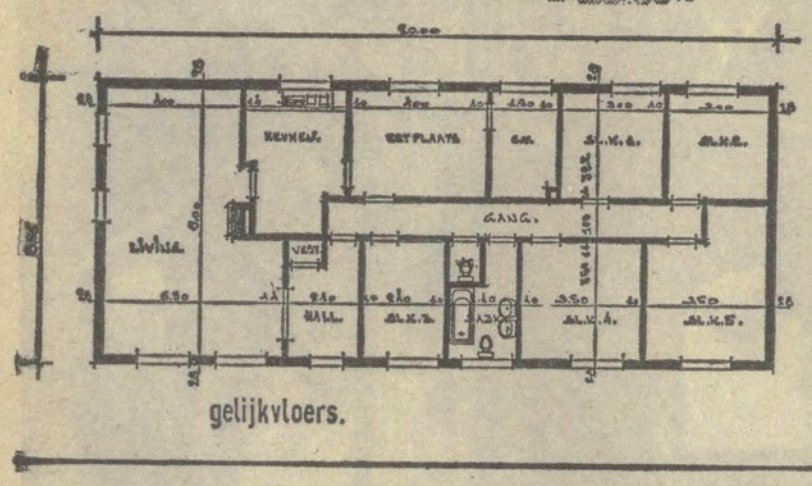

2 verdiepingen van elk 88 m2

176 m2 woonruimte

BOUWPRIJS slechts 864.778 F

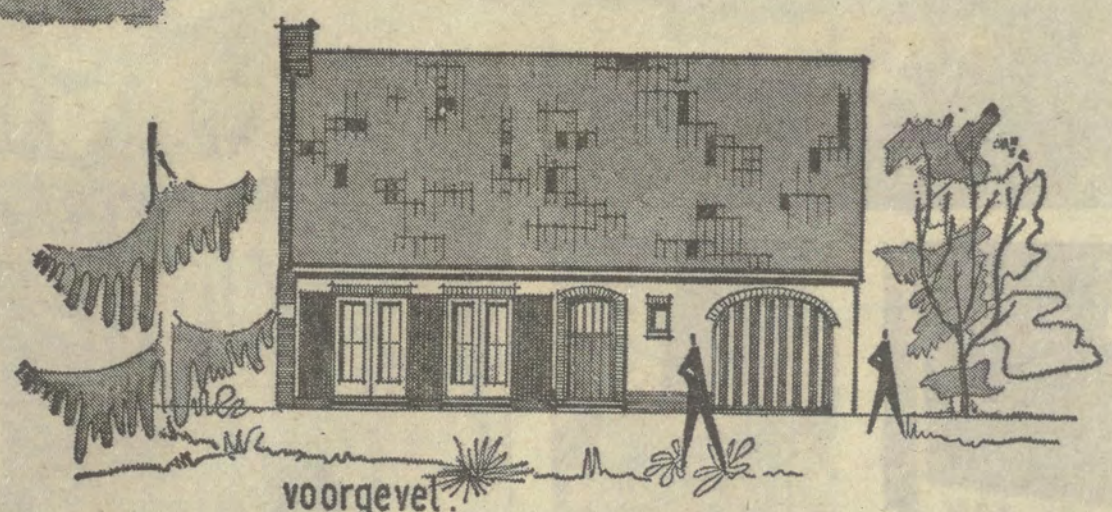

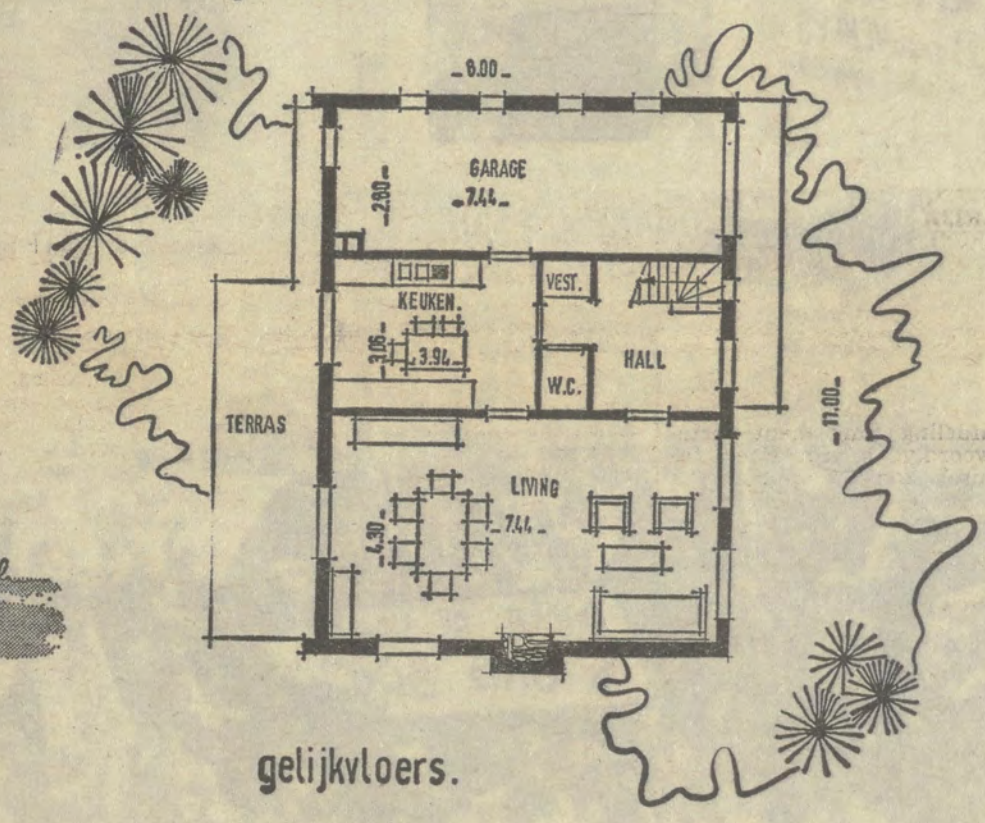

gelijkvloers.

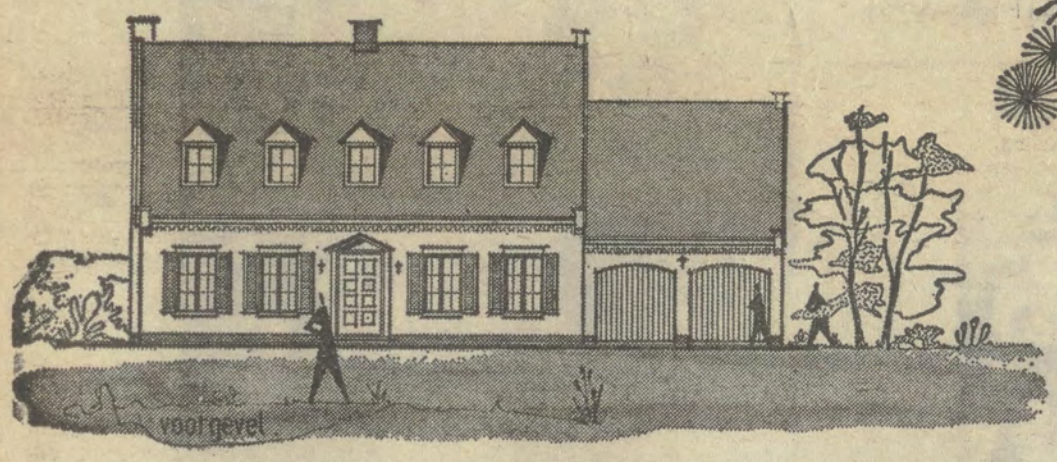

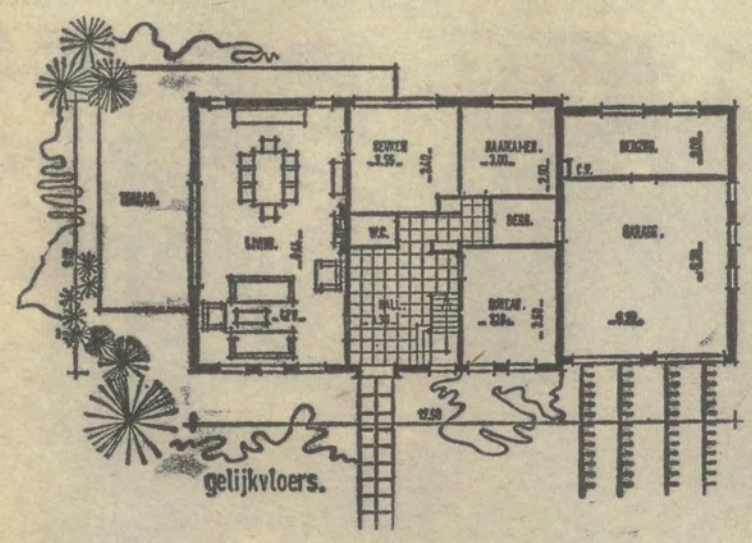

ZOALS U HET ZELF WIL

Luxeafwerking BOUWPRIJS 1.590.237 F

OP KUNNEN KUNT U BOUWEN

Vraag vandaag nog de prijs en inlichtingen voor uw woning en overtuig U ter plaatse.

BON

NAAM: .....

ADRES: .....

— beschik over een bouwgrond Gemeente :
breedte :
en wens de voordelen te kennen die U mij kan bieden.

— beschik niet over een bouwgrond en verzoek U mij een aanbieding te doen voor 't bouwen van rijwoning, villabouw of half open bebouwing in volgende gemeenten :
.....

— houdt U mij ter beschikking van één uwer afgevaardigden of zal ik een bezoek brengen aan uw informatiecentrum te ..... op ..... te ..... u.

Handtekening

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN nv

ANTWERPEN	GENK	GENT	LEUVEN
Meir 18	Winterslagstraat 22	Onderbergen 43	Brusselsestraat 33
Tel. 03/31.78.20	Tel. 011/544.42	Tel. 09/25.19.23	Tel. 016/337.35

KUNNEN met de grote K van Kwaliteit

aktief volksprotest tegen

de teleurgang van de merelbeekse "vurtzak"

In de Gentse randgemeente Merelbeke (bijna 15.000 inw.) is de strijd om het behoud van de « Vurtzak », het allerlaatste stukje bos in die gemeente, momenteel het thema van alle gesprekken. De CVP-burgemeester, baron Pierre Verhaegen, en zijn akolieten willen er mordicus een industrieterrein van maken. Onder impuls van de Volksunie en van het « Aktiekomitee tot vrijwaring van het leefmilieu » kwam tegen deze plannen in de voorbije weken een waar volksprotest op gang. Toen buldozers vorige week woensdag hun vernielingswerk in het bos begonnen, bereikte de aktie tijdens het weekeinde een hoogtepunt : « redt de Vurtzak » werd de algemene roep. Toen de burgemeester stelselmatig de kalkopschriften op de wegen liet verwijderen, verschenen honderden affiches met die slogan voor de ramen van de huizen. Zaterdag doorkruiste een autokaravaan van méér dan 60 wagens de gemeente, en zondag trok een proteststoet van honderden mannen, vrouwen en kinderen naar de bedreigde « Vurtzak ».

Inmiddels bereikte de politieke aktie ook een hoogtepunt : de solidaire oppositiepartijen (VU, BSP, PVV) riepen zelf de gemeenteraad bijeen. Enig punt op de agenda : de Vurtzak. Iedereen vraagt zich af of de CVP-lijfeigenen van de baron ditmaal althans de moed zullen hebben om de wil van de Merelbeekse bevolking, ook van hùn kiezers, te eerbiedigen. Gaat de « Vurtzak » tóch teloor, dan zullen zij gebrandmerkt blijven als de vernielers van het allerlaatste bos op de gemeente.